

RJEČNIK OKULTIZMA

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE
www.religija.me

Naziv djela:
Rječnik okultizma

Priredivač:
Pavle Simović

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Dizajn korica i priprema za štampu:
Pavle Simović

Štampa:
„Donat Graf“ Beograd

Za internu upotrebu

Besplatan primjerak

Prvo izdanje, 2018. godine

Sadržaj

Predgovor	4
A	5
B	10
C	14
Č	16
Ć	18
D	18
Dž	20
Đ	21
E	21
F	25
G	29
H	33
I	37
J	42
K	44
L	52
Lj	56
M	56
N	66
Nj	76
O	76
P	77
R	84
S	88
Š	103
T	103
U	111
V	111
Z	118
Ž	124
Literatura	125

Predgovor

Okultizam je izraz koji se prvenstveno koristi da bi se označile pojave koje spadaju u područje magije, spiritizma, vradžbina, ezoterije, ali i mnoge druge aktivnosti koje više ili manje zadiru u oblast paranormalnog. „Okultni“ znači „skriven“ i odnosni se na poznavanje skrivenog ili tajnog znanja, praksi koje Bog ne odobrava, kao što su astrologija (Isaija 47:13), bacanje čini (5. Mojsijeva 18:11), konsultovanje sa duhovima (5. Mojsijeva 18:11), magija (1. Mojsijeva 41:8), vračanje (2. Mojsijeva 22:18), vještičarstvo (5. Mojsijeva 18:10), spiritizam (5. Mojsijeva 18:11) i sl. Oni koji se upuštaju u okultne prakse otvaraju se za demonske aktivnosti, posjednutost i tlačenje.

Odakle potiče okultizam? Prema Bibliji, postoje samo dva izvora natprirodnog: Bog (i Božji anđeli) i Sotona (i pali anđeli). Postoje događaji kada Bog na jedan neuobičajen način djeluje u ljudskoj istoriji i mi te događaje nazivamo čudima. To su specifične intervencije ili zbivanja koja pripisujemo posebnoj, naročitoj Božjoj aktivnosti. Međutim, Božje natprirodne intervencije NIKADA nijesu stalni princip, obrazac koji se ponavlja ili koji ljudi kasnije mogu primijeniti kao određenu tehniku, korišćenjem sličnih uslova, predmeta ili obreda.

S druge strane, Sotona neprekidno nastoji da zloupotrijebi i falsifikuje manifestacije božanske sile i duhovnost uopšte, pripisujući samim ljudima, ritualima, objektima i stvarima čudotvorne moći.

Uporedo sa razvojem nauke, filozofije i različitih ideologija, razne okultne prakse i učenja nalazile su svoj pristup čovjeku pod plaštom moderne terminologije, u kombinaciji sa opšteprihvaćenom religijom ili raznim psihofizičkim praksama, stilovima života i sl.

Svrha ovog rječnika nije promocija okultizma, već preventivno i informativno upoznavanje sa skrivenim i obmanjivačkim silama i uticajima koji atakuju na naša poimanja života, razum i vjerovanja u namjeri da nas diskvalifikuju iz okrilja božanske blagodati i spasenja.

Rječnik okultizma

A

ABRAMELINSKO ULJE – ritualno magijsko ulje iz smjese materijala aromatičnog bilja. Recept je prilagođen jevrejskom svetom ulju pomazanja opisanom u Tanahu (2. Mojsijeva 30:22-25).

ADEPT – pojedinac koji se identifikuje kao neko ko posjeduje poseban nivo znanja, vještine ili dara u doktrinama vezanim za okultna ili misterijska znanja.

AKUPUNKTURA – umjeće liječenja ubodima igle u određene tačke na tijelu. Smatra se da je akupunktura efikasna time što „deblokira“ smetnje unutar spoljašnjeg energetskog sistema. Ovaj koncept je potpuno nepovezan sa anatomskim nervnim sistemom, venama, arterijama i limfnim čvorovima, što su pažljivo dokumentovali naučnici svih naroda i religija po kliničkim centrima širom svijeta. Za razliku od anatomskih saznanja, energetski sistem akupunktura je sličan „auri“ iz hinduističkog sistema. Teorija koja stoji iza akupunktura da u tijelu postoje dvostruki tokovi energije zvani „jin“ i „jang“, a koje obuhvata sveopšta koncepcija energije poznata je kao „či“ ili „životna snaga“.

ALHEMIJA (ALHEMIČAR) – Naziv za nenaučnu srednjovjekovnu hemiju, koja se bavila raznim eksperimentima, pokušavajući da obične metale pretvori u zlato, te da nađe lijek za sve bolesti i sl. Alhemija je postala mješavina metalurgije, vizionarskog iskustva, grčke filozofije, visoke magije, astrologije, paganskih mitova i mističnih religija, gnosticizma i pseudo hrišćanstva, izražena u zanosnom visokoparnom stilu, punom tajanstvenih simbola i skrivenih aluzija.

ALTERNATIVNA MEDICINA – prakse liječenja koje se zasnivaju na okultističkim i metafizičkim shvatanjima ili su u najmanju ruku prožete

okultnim. Neke od ovih metoda liječenja uključuju akupunkturu, refleksologiju, akupresuru, iridologiju, primijenjenu i bihevioralnu kineziologiju, magnetsku terapiju, sumnjive terapije biljem, urinoterapiju, homeopatiju, kiropraktiku, spiritualno samopomaganje.

Mnogi ljudi danas vjeruju u neku „silu“, kosmičku energiju, koja ispunjava cijeli svemir, dakle i čovjeka. Pozitivan odnos prema ovoj energiji i postavljanje na njenu „talasnu dužinu“ navodno doprinosi ravnoteži u čovječjem organizmu i njegovom zdravlju. Nedostatak ove energije izaziva bolesti i narušavanje ukupne ravnoteže u organizmu. Prema tome, čovjek mora stalno da se trudi kako bi omogućio proticanje ove kosmičke sile kroz svoj organizam. Ove ideje, međutim, nisu nove. Još su stari Kinezi vjerovali da svemirom protiče tajnovita sila Či. Kada su liječili nekog čovjeka pomoću akupunktore, mislili su da upravo na taj način omogućavaju ispravan tok energije Či kroz ljudski organizam. U hinduizmu se ova kosmička energija naziva Prana. Kada čovjek vježba jogu, onda prilikom duhovnih vježbi u njega „utiče“ upravo ova energija. Današnji psihotronički terapeuti se pozivaju na postojanje kosmičke sile, koju su oni sposobni da apsorbiraju i nagomilaju, a zatim da je koriste za liječenje bolesnih mjesta u organizmu čovjeka. Problem je u tome što postojanje ove tajnovite kosmičke sile do sada niko nije uspio da dokaže. Efikasnost metoda tzv. alternativne medicine uglavnom ne doseže dalje od sugestije i vjere u njih.

Napokon, treba znati da alternativna medicina nije isto što i prirodna medicina koja ne primjenjuje nikakva metafizička ili okultna znanja i teorije u prevenciji i liječenju bolesti.

ANIMIZAM – vjerovanje da svi objekti, mjesta i stvorenja posjeduju posebnu duhovnu esenciju.

AMAJLIJA – talisman; predmet ili zapis koji se nosi uza se kao tobožnja zaštita od nesreća, neugodnosti, bolesti (vidi: 1. Mojsijeva 35:2).

AMULET – Amajlija, predmet koji tobože ima čarobnu moć da štiti od

bolesti i svake druge nesreće, zbog čega ga sujevjerne osobe nose stalno sa sobom, obično o vratu. Amuleti se razlikuju od talismana po tome što talismani mogu imati i druge magijske moći osim zaštite. Jedan amulet poznat na našim prostorima je djetelina sa četiri lista.

ANKH – krst sa drškom, simbol besmrtnosti, koji potiče iz Egipta. Ankh je još poznat pod imenima „ključ života“, „ključ Nila“ i „koptski krst“. Nositi se kao amajlija, a u istom obliku prave se i ogledala.

ANTROPOZOFIJA – u značenju „ljudska mudrost“ je skup ezoteričnog znanja o duhovnoj prirodi čovjeka, svijeta i svemira. Daje i posebne upute za meditaciju. Njen utemeljivač je Rudolf Steiner, a danas se obično tumači kao sinkretistički spoj zapadne filozofije idealizma, gnosticizma, hrišćanstva i hinduističkih učenja.

APOKRIF – knjiga koja je nazivom i sadržajem nalik biblijskoj tematici, ali nije uvrštena u kanon Svetog Pisma zbog očigledne bogonenadahnutosti ili lažnog autorstva. Riječ „apokrif“ doslovno znači „skriven“. Zbog potrebe da podupru svoja nebiblijska učenja, dogme i vjerovanja, tradicionalne crkve su u svojim Biblijama dometale neke apokrifne knjige koje nazivaju „devterokanonskim“ (drugokanonskim) kako bi im dali na značaju.

ARIOZOFIJA (ARMANIZAM) – imena ideoloških sistema ezoterične prirode koji se odnose na tzv. arijevsku rasu i predstavljaju okultne korijene nacizma.

ASATRU – proizlazi iz nordijske riječi ‘As’ kojom se označava pripadnik nordijske ratničke božanske porodice Asa i ‘trui’ ili ‘tru’ što znači ‘odanost’. Termin bi, dakle, značio „onaj koji je odan Asima“ (među kojima su Odin, Tor, Balder, Ur...).

ASKLEPIJE BOG MEDICINE – poznat u grčkoj mitologiji kao bog liječništva, sin Apolona i nimfe Koronide. Asklepijev pandan u rimskoj mitologiji je Eskulap, a bio je znan i pod egipatskim imenom Imhotep. U

Asklepijevu čast zmije su korištene u iscjeliteljskim ritualima. Neotrovne zmije ostavljene su da pužu na podu gdje je bolesnik spavao. Katkad su i tzv. sveti psi lizali rane. Brojni liječnici u hramovima iscjeljivali su u čast Asklepija, a dolazili su im i brojni hodočasnici. Originalna Hipokratova zakletva spominje i Asklepija: Kunem se Apolonom liječnikom, i Asklepijem, i Higejom, i Panacejom i svim ostalim bogovima. Interesantno je da se u biblijskoj knjizi Otkrivenje Apolon (ili Apolion) poistovjećuje sa Satanom (vidi: Otkrivenje 9:11).

ASTRALNA PROJEKCIJA (ASTRALNO PUTOVANJE) – interpretacija bilo kog oblika vantjelesnog iskustva koje pretpostavlja postojanje astralnog tijela odvojenog od fizičkog tijela i sposobnog da putuje izvan njega ili proces u kojem se duša odvaja od tijela ali je povezana sa mozgom. Dešava se uglavnom noću tokom sna.

ASTROLOGIJA – pseudonauka koja položi, odnose i kretanja planeta i drugih nebeskih tijela u odnosu na sazvežđa, posmatrano za zemlje, dovodi u vezu sa osnovnim osobinama pojedinaca i njihovom interakcijom sa društvom, nacijama, događajima u svijetu itd. Sve što je određeno prostorom i vremenom, a ima smisla tumačiti ga, može biti astrološki analizirano. Osoba koja izučava astrologiju i prenosi njena tumačenja zainteresovanima naziva se *astrolog*. Jedan od najbitnijih termina koji se vezuju za astrologiju je *horoskop* koji se koristi pri svakoj astrološkoj analizi.

ATAME – ritualni nož s dvostrukim sječivom koji se upotrebljava u magiji, satanističkim, neopaganskim i vješticijskim obredima.

ATEIZAM – U osnovi ateizam predstavlja poricanje Boga i borbu protiv Boga. Ateizam vuče korjene iz antičke prošlosti i neki njegovi oblici mogu se pratiti u indijskoj filozofiji (jainizam, budizam i određene hinduističke sekte), zatim u klasičnoj grčkoj i rimskoj filozofiji (sofizam, epikurejizam), da bi se u skorijoj istoriji razvio u periodu renesanse i prosvetiteljstva, uglavnom kao proizvod kriticizma tadašnjeg

religijskog establišmenta. Savremena ateistička misao vodi u nihilizam i gubljenje svih vrijednosti.

U svojoj suštini, ateizam je vjerovanje da nije bilo ničega i da se ništa dogodilo u ničemu i zatim je ništa magično eksplodiralo bez razloga stvorivši sve, i onda se ogranak svega magično preuredio bez razloga u samoreproduktivne čestice koje su se zatim pretvorile u dinosau-ruse. Prema ateističkom pogledu na svijet i život, mrtva materija je vječna, ona je sama sebe stvorila i samoorganizovala se putem niza slučajnosti, sve dok nije proizvela prvo jednostavne a zatim sve slože-nije oblike života koji su evoluirali iz jedne u drugu vrstu. I pošto sada ne vidimo nijedan od ovih magičnih procesa niti ih možemo eksperimen-talno potvrditi, sve se to desilo tokom više milijardi godina (teo-rija evolucije).

AUGUR – rimski sveštenik koji je po letu i graji ptica tumačio i proricao što će se dogoditi; prorok, gatar, pogađač, pretskazivač, tumač zna-menja.

AURA – zasniva se na teoriji „da je svaki predmet i biće obuhvaćeno poljem magnetne energije koje služi kao posrednik za međudejstvo drugih energija prisutnih u njegovoj neposrednoj okolini. Ovo polje magnetne energije ili MEF [Magnetic Energy Field] sastoji se od sedam zraka povezanih sa žlijezdama endokrinog sistema. Sklad i ravnoteža svakog čovjeka i stepen i kvalitet svake žlijezde mogu se utvr-diti bilo subjektivnim posmatranjem aure, što su u stanju da izvedu neki „ekstrasensi“, ili njenim objektivnim posmatranjem, uz upotrebu specijalne vrste stakla koja se zove Kilnerov ekran.

Odmah uočavamo metafizičke pojmove i radnje. Sedam „zraka“ polja magnetne energije nisu ništa drugo do hinduistički koncept „čakri“ ili fokalnih energetske tačkice. Svako od sedam čakri pripisuje se odre-đena boja – jedna od sedam „prirodnih“ boja: crvena, narandžasta, žuta, zelena, tirkizno-plava i ljubičasta. Ove boje stoje u osnovi tera-pije bojama, što je još jedna od okultnih zamisli u oblasti medicine,

dijagnostike i terapije.

AUTOMATSKO PISANJE (PSIHOGRAFIJA) – čin pisanja bez direktnog učešća svijesti ili volje čovjeka, za koje se vjeruje da potiče iz podsvijesti ili od nekog duhovnog ili natprirodnog izvora. Vezuje se za spiritizam i karakteristično je za medije kod kojih se ta pojava najčešće tumači kao primanje poruka od pokojnika ili kao očitavanje nadsvijesti te kao oblik telepatije. Haotično i nasumično pisanje javlja se takođe kod histerika i mjesečara (sombabula).

B

BAFOMET – termin prvobitno korišćen za opis idola ili drugog božanstva Vitezova templara koji su bili uključeni u razne okultne i mistične tradicije. Bafomet se opisuje u formi humanoidne kože (jarca) sa krlima, grudima, skiptarom između nogu, bakljom između rogova i pentagramom na čelu. Bafometove ruke formiraju „znak hermetizma“ – što je vizuelni prikaz hermetskog aksioma „Kako gore, tako i dolje“. Ovaj termin je često korišćen kao sinonim za Satana ili demona. Potiče iz antičke prošlosti, sa područja Srednjeg Istoka. U Bibliji se pominje ritualna služba „runjavom jarcu“ (vidi: 3. Mojsijeva 17:7), što se poistovjećuje sa obožavanjem demona.

BAJANJE – Bajati znači vraćati (u svrhu navodnog liječenja), opsjenariti, varati, obmanjivati.

BAJKE – posebna je književna vrsta koja može biti narodna, usmena tvorevina ili autorska, umjetnička. U većini bajki između prirodnog i natprirodnog, stvarnog i izmišljenog nema pravih suprotnosti, odnosno prelaz u različite svjetove za glavne likove je bezbolan i lako ostvarljiv. Likovi su ustaljeni, tipski. Prisutni su karakteristični rodbinski odnosi poput odnosa maćehe i pastorke ili nekoliko braće, pri čemu je najmlađi obično nosilac radnje. Među likovima se osim porodičnih pojavljuju i likovi koji su nosioci nekog društvenog statusa, poput kraljeva, prinčeva, princeza ili slugu. Prisutna su i čudesna bića

poput zmajeva, ala i aždaja, vila, vilenjaka i patuljaka koji su najčešće neprijatelji junaka, ali i životinja koje su uglavnom pomagači.

Junak je nosilac pozitivnih osobina i najčešće ruši neki tabu ili zabranu koja ga potom prisiljava na teške zadatke koje mora da riješi.

Radnja bajke se zasniva na vraćanju ravnoteže koja je na početku bajke poremećena. U bajci se često prelaze velika prostranstva da bi se zadatak ostvario. Bajke najčešće imaju srećne završetke.

U svijetu su najslavnije bajke braće Grim, Šarl Peroa, Hansa Kristijan Andersena i Oskara Vajlda.

Važno je zapaziti da se bajke ne obraćaju racionalnom umu, nego intuitivnom, nesvjesnom dijelu psihe koji može primiti i prepoznati skriveno značenje simbola. Poznato je da je većina bajki kasnije prepravljena u odnosu na originale zbog prikaza brutalnog nasilja. Spajanje realnosti i mašte, glorifikacija svijeta vještica, čarobnjaka, vila, patuljaka, obavezna uključenost vladajuće kaste i „plemstva plave krvi“ sa posebnim moćima, izjednačavanje ljudskog i životinjskog i mnogi drugi činoci nesumnjivo ukazuju da se putem bajki vrši promocija okultizma i programirano prilagođavanje djece onostranom i mističnom, vjerovatno uz brojne skrivene i sublimirane poruke.

BIBLIOMANTIJA – metod kojim se knjige koriste za proricanje. Metod korišćenja svetih knjiga, a naročito određenih riječi i tekstova, u korist „magijske medicine“, za uklanjanje negativnih entiteta ili za obožavanje, raširen je u mnogim svjetskim religijama.

BIODINAMIČKA POLJOPRIVREDA – ili biološko-dinamička poljoprivreda je vid poljoprivrede baziran na idejama Rudolfa Steinera. Osnovna Steinerova teza je postojanje „životne snage“ u poljoprivrednim kulturama i tlu, kao i u mineralima i hemijskim elementima, koji utiču na živa bića. Čovjek putem ovako uzgojene hrane u organizam unosi „kosmičke sile“ koje imaju svoje djelovanje na biljke i životinje. Zvijezde navodno imaju svoje međudjelovanje na Zemlju i na pojave na zemlji posredno preko planeta. Steiner opisuje specifične načine

đubrenja, koji navodno podstiču ispravnu vezu kosmičkog i hranidbenog. Iako se navedene „snage“ i „sile“ ne mogu naučno utvrditi ni izmjeriti, biodinamička poljoprivreda, je pozitivno prihvaćena u praksi, kao poseban oblik ekološke poljoprivrede.

BIOENERGIJA (BIOENERGETIKA, BIOTERAPIJA) – vrsta terapije usmjerena na razbijanje mišićne blokade za koju zagovornici ove teorije smatraju da ometa nesmetan protok neke vrste energije, sa ciljem da se klijent „vrati svome tijelu“ i da u njemu maksimalno moguće uživa. Oni smatraju da se „razbijanjem“ mišićne blokade oslobađaju potisnuta negativna osjećanja – bijes, strah i mržnja, i da se pražnjenjem ovih osjećanja dolazi do najdubljih skrivenih pozitivnih osjećanja kao što su ljubav, samilost, radost i sl. Bioenergija je navodno neka univerzalna energija koja ima snagu i moć da pokrene cijeli organizam, tj. funkcije u tijelu. Dakle, svako živo biće je ujedno i energetska biće. Oko svakog živog bića – čovjeka, životinja i biljaka – postoji prožet sistem međuzavisnih energetskih polja.

Anatomija i histologija nijesu pronašle odgovarajuće ograne za generisanje, protok niti potrošnju hipotetičke energije. Elektronskim instrumentima (voltmetar, frekvencometar, osciloskop...) one nijesu detektovane. Nema sumnje da energetske terapije imaju mnogo zadovoljnih pacijenata. Nema sumnje ni da vjeruju da svojim terapijama upravljaju nekom vrstom životne sile. Ipak, jedini dokaz ove životne sile su različite metafizičke teorije koje se koriste kako bi objasnile šta se događa tokom energetskih terapija. Neke od ovih teorija su jednostavne, poput kineske o čiji energiji koja se kreće meridianima i povremeno se zaglavi ili blokira, prouzrokujući bolest. Neke su složenije i uključuju vibracije subatomske čestice, bioenergiju, transcedentalna bića ili astralna tijela. Ipak, ove teorije nijesu nezavisno potvrđene. Bez koncepta životne sile, same teorije se urušavaju. Teorije nisu dokaz postojanja životne sile. Njima je neophodan koncept životne sile kako bi djelovale vjerovatno.

Sušтина prakse bioenergetskog liječenja jeste takva da podstiče

čovjeka da se fokusira na samog sebe ili (energiju) drugog čovjeka (iscjelitelja) ili na neku od energija prisutnih u kosmosu. Kroz ovo se navodno negativna energija, koja je uzrok problema, bilo da je u domenu fizičke, emocionalne ili duhovne oblasti, mijenja, tj. ispravlja u pozitivnu energiju i čovjeku donosi boljitak – stavlja ga u harmoniju sa „energijom“ kosmosa i sa drugim živim bićima.

Ideja o liječenju bioenergijom, tj. o dobrim i lošim energijama nije ništa novo, i ona ima korjene u učenju u budizmu, u tzv. Reikiju, koji su razvili japanski budistički monasi. U moderno doba sa ekspanzijom Nju Ejdža je ovo učenje je našlo svoj put i u zapadni svijet, gdje se razvilo u bezbroj varijacija. Treba razumjeti, da pošto nema neke tačne definicije energije, svaki energo-iscjelitelj jeste sam po sebi autoritet i djeluje po nekoj svojoj (višoj ili duhovnoj) objavi.

BIORITAM – Prema nedokazanoj teoriji, ljudski organizam ima od rođenja određeni ritam po kome se mogu odrediti izuzetno povoljni ili nepovoljni periodi fizičkih, emotivnih i intelektualnih sposobnosti svakog pojedinca; ova teorija je istočnjačkog porijekla.

BIOZOFIJA – mudrost ili razumijevanje života, humanistički pokret na koji je najviše uticao filozof Baruh Spinoza, „nauka ili umjeće življenja zasnovano na svjesnosti i praksi duhovnih vrijednosti, etičko-društvenih principa i karakternih osobina neophodnih za individualnu slobodu i socijalnu jednakost.

BODI ART (BODY ART) – pod ovim pojmom označavaju se svi umjetnički procesi u kojima umjetnik koristi svoje vlastito tijelo kao materijalnu podlogu umjetničkog djela. Umjetnici koji praktikuju ovu formu tretiraju teme kao što su nasilje, autoagresija, seksualnost, egzibicionizam ili tjelesna otpornost na fizičke fenomene. Bodi art uključuje tetovaže, bojanje djelova tijela (posebno lica), pirsing, preoblikovanje tijela, skarifikaciju, potkožne implante, skalpeling i kanu (bojanje kose). Iako se bodi art smatra oblikom umjetnosti koji je nastao 1960-ih, zapravo se radi o oživljavanju i popularizovanju drevnih ritualnih

paganskih praksi iz tradicija naroda Afrike, Azije i Amerike.

Biblija opominje protiv ovih i sličnih okultnih praksi: „Ne sijekite se po tijelu za mrtvacem i ne tetovirajte po sebi znakove.“ (3. Mojsijeva 19:28; vidi takođe 5. Mojsijeva 14:1,2; 1. Kraljevima 18:28; 1. Korinćanima 6:19,20; 1. Petrova 3:3,4).

BOLIN – ritualni nož bijele drške u Vika neopaganizmu koji se koristi za obradu svijetla, branje bilja i sl.

BROJANICE – na kanapu ispletena ili nanizana zrna (drvena, koštana, sedefna) koja služe brojanju molitava. Crkvene brojnice su ispletene od čiste ovčije vune. Obično su crne boje. Male brojnice obično imaju 33 čvorića. Postoje i veće brojnice od po 50, 100 ili 300 čvorića. Porijsko brojnica može se pratiti u svim drevnim paganskim religijama, počevši od vavilonske, egipatske, hinduističke (za šta postoje pouzdani arheološki dokazi i sačuvani artefakti), odakle su prenesene u tradicionalno hrišćanstvo. Brojnice su obično sahranjivane sa egipatskim faraonima. Većina istočnjačkih kultura još uvijek koristi brojnice. Brojnice najčešće služe za ponavljanje molitvi ili mantri, što je oblik ispiranja mozga, uvlačenja u okultizam koji proizvodi duhovno sljepilo, i zapravo je vještičarstvo!

Brojnice su popularizovane u savremenom društvu kroz latino serije, crkvenu propagandu i pomodarstvo.

C

CELIBAT – bezbračnost izabrana iz religioznih motiva. Ovaj zavjet prisutan je u Katoličkoj crkvi, dijelom u pravoslavlju (episkopi i monasi /hinje), budizmu, hinduizmu. U Rimokatoličkoj crkvi, bez rimokatoličkog sveštenstva ne bi bilo ni rimokatoličke institucije. Zašto? Najvažniji zavjet je zavjet celibata, bez kojeg nema sakramenta reda. To postavlja sveštenika na prijesto. Oni traže od Boga da im bude naklonjen s većom milošću nego drugima, jer su ostali neoženjeni. Ako bi se svi sveštenici oženili, to bi uništilo sistem, jer je ustanova

utemeljena na određenom kanonu koji kaže da papa može biti samo iz redova sveštenstva, a ako nema pape, nema ni rimokatoličke institucije. Papi je namijenjena uloga vladara svijeta.

Kako je zapravo uspostavljen ovaj sistem? Nakon Potopa i ponovnog naseljavanja zemlje, demonski cilj je bio da se razvije okultni religijski sistem i da se kroz njega kontroliše svijet – sistem u koji će narod vjerovati, ubijati za njega i čak biti voljan umrijeti za njega. Da bi predstavili svoj sotonski sistem svijetu, demoni su upotrijebili dvoje ljudi u Vavilonu: Semiramidu i Nimroda. Semiramida se udala za Nimroda, svog rođenog sina. Demoni su tu postavili temelj za svoju religijsku mašinu, kojom će suzbijati Božje djelo i poslati milione naivnih ljudi u smrt i vječnu propast. Semiramida je bila moćna i vrlo lijepa vještica, potpuno predana demonima. Oni su joj davali mnoge ideje. Semiramida je podsticala čovječanstvo na pobunu protiv Božje uredbe braka. Ona je osnovala celibat, koji je bio religijski pokrivač preljubochinstva, bluda, homoseksualizma, sodomizma i lezbejstva.

Jedan od Nojevih sinova, Šem (Sim), Božji patrijarh, koji je živio u to vrijeme, ubio je Nimroda, i tako učinio kraj ovoj okultnoj praksi. Semiramida je proglasila Nimroda za boga i nazvala ga je „Bal“ – bog Sunca, dok je za sebe uzela simbol mjeseca. Zahtijevala je da mjesec bude obožavan. Onda je zatrudnjela, tvrdeći da je još djevica. Rodila je sina i prozvala ga Tamuz, govoreći svakome da je došlo do reinkarnacije Nimroda. Semiramida je tvrdila da se duh božji inkarnirao u njoj kao majci. Ona je tvrdila za sebe da je božanska djevica – majka, tako da se njen kip na kojem drži malog sina – boga, pojavio svuda. Semiramida je tvrdila da je Tamuz njihov spasitelj. Istorija govori da su se izmišljotine o Nimrodu i Tamuzu proširile po svijetu. Tako su izmišljotine postale popularne u religiji, kao i u mitologiji. Semiramida je postala poznata kao „kraljica neba,“ a danas je nazvana „djevica Marija.“ Kroz istoriju se pokazivala u različitim mjestima, uzimajući različite likove. To je demonska reinkarnacija Semiramide u svoj svojoj punini. Svaka zemlja ima svog vlastitog sveca ili djevicu. Pored ovoga,

demoni s vremena na vrijeme koriste i silu. Ta se sila često iskazuje kroz lažna čuda. Oni vješto iznose laž, prilagodivši je raznim narodima. Odatle potiče rimokatolički celibat. Celibat navodno čini sveštenika svetim. Danas, kao i u vrijeme Semiramide, rimokatolici vjeruju da je sakrament svetog reda – celibat, viši nego sakrament ženidbe. Tako demonsku tradiciju stavljaju iznad Božje uredbe institucije braka. Opatice su bile hramske prostitutke, služeći sveštenicima upravo kao i danas. Tada su one bile nazvane – vestalske djevice. Danas su one „nevjesta Hristova“.

CEREMONIJALNA (RITUALNA) MAGIJA – odnosi se na visoku ili učenu magiju u kontekstu hermetizma, ezoterije i raznih složenih magijskih rituala.

CRNA MAGIJA – tradicionalno se odnosi na korišćenje natprirodnih moći ili magije za zlo i sebične svrhe. Crna magija se povezuje sa satanizmom, demonopoklonstvom, vješticama i čarobnjacima. Praktičari crne magije su često koristili otrove napravljene od biljaka ili otrovnih tvari za nanošenje zla ljudima ili životinjama. Uključuje i ritualno ubijanje životinja ili ljudi (djece, djevojaka), korišćenje raznih morbidnih pomagala i relikvija, praznike zvane „crni sabati“, ritualne orgije, nekromantiju i sl.

CRNO SUNCE ILI SUNČEV (SOLARNI) TOČAK – simbol ezoteričnog i okultnog značenja, srodan nacističkoj svastiki (kukastom krstu).

Č

ČAKRA – točak. Smatra se da je čakra energetski vrtlog, smješten u ljudskoj auri. Opisuje se kao posredni organ koji prima energiju spolja i usmjerava je dalje u organizam. Smještaj sedam glavnih čakri odgovara glavnim nervnim spletovima. Glavne čakre se nalaze na mjestima u auri gdje se nepomični zraci svjetla sijeku dvadeset i jedan put. Dvadeset i jedna sporedna čakra se nalazi na mjestima gdje se energetske zrake sijeku četrnaest puta. Ove čakre smještene su u

dlanovima, stopalima, koljenima, gonadama (polnim žlijezdama), doj-
kama, u jetri, u želucu, po dvije u slezeni, jedna u timusu; jedna u sva-
kom oku, po jedna u oba uha, jedna na mjestu spajanja ključnih
kostiju, te jedna u blizini solarnog plexusa. Još manji centri snaga
vjerovatno odgovaraju akupunkturnim tačkama kineske medicine.

Čakra je aktivni centar koji prima, usvaja i oslobađa životnu energiju
(Prana, Či, Ki, Bioenergija). Sama riječ čakra doslovno se prevodi kao
točak ili disk. Nazivaju se i lotosovi cvjetovi. Kada se ovi centri odno-
sno čakre „ispravno podese“ praktikanjem joge i meditacije, tada
će navodno doći do „spajanja“ kičmene čakre (kundalini zmije) sa Ši-
vom, koji je smješten u frontalnoj čakri (parapsihološko treće oko) i
za ovu „duhovnu uniju“ se vjeruje da pojačava vančulne i parapsiho-
loške snage.

ČAROBNO KAMENJE – odnosi se na kamenove ili mineralne artefakte po-
vezane sa raznim tradicionalnim kulturama koji su obično izduženog
ili cilindričnog oblika. Pripisuje im se religijska ili magijska funkcija, a
mogu se koristiti i kao talismani, amuleti ili mađije.

ČISTILIŠTE – (latinski: purgatorium) je naziv za navodno čišćenje duše
nakon smrti, s ciljem postizanja svetosti potrebne za ulazak u raj. Po-
jam se pojavljuje gotovo isključivo u katoličanstvu kao dogma vjere.
Prema nauku Katoličke crkve, ljudi koji umiru u milosti i prijateljstvu
s Bogom, a nijesu potpuno čisti, iako su sigurni za svoje vječno spase-
nje, poslije smrti biće podvrgnuti čišćenju kako bi mogli konačno ući
u nebesku radost. Takvo čišćenje izabranih, crkva naziva Čistilištem.
Nauka o Čistilištu oslanja se na običaj molitve za pokojne. Rimokato-
lički sistem je zamijenio biblijsko uništenje nepokajanih sa čistilištem
da bi mogli da imaju svoje sveštenike i sakramente. Ako navedete
ljude da vjeruju u čistilište i da ih možete spasiti od uništenja preko
svojih veza, onda će oni učiniti sve što im sveštenici kažu i platiti ko-
liko god se traži od njih.

Ć

ĆIVOT – pojam nastao od grčke riječi *kivotos*, što znači kovčeg sa moštima (posmrtnim ostacima) osobe proglašene za sveca. U pitanju su tzv. netruležne mošti ili čestice kraj kojih se vjernici i sveštenstvo mole vezano za ozdravljenje, različite probleme i sl. Na dan slave tog sveca ćivoti se otvaraju kako bi se poklonicima omogućilo da celivaju pokrov moštiju ili se vrše litije (pronošenje) moštiju kroz naselja.

Ova morbidna praksa potiče iz kulta mrtvih i vjerovanja da je djelimična očuvanost tijela od neraspadanja (mumifikacija) dokaz posvećenja te umrle osobe (koncept dualizma i vjerovanja u odvojenost tijela i duše i zagrobni život), gdje ostaje u domenu misterije da li i kako „aktivni“ svetac koristi svoje fizičko tijelo ili djeluje kao duh. Ono što je sasvim izvjesno je da ovakve paganske prakse i vjerovanja otvaraju vrata za djelovanje natprirodnih sila (vidi: 5. Mojsijeva 18:11).

Proces mumifikacije je poznat ljudima od davnina. Najstarije mumije datiraju još iz Egipta. Stari Egipćani su bili veoma vješti u konzerviranju leševa i to znanje je kasnije preneseno na druge narode. Pored toga, leševi mogu da postanu prirodno mumificirani u uslovima velike hladnoće, kisjelosti, slanoće ili suvog vazduha. Prirodne mumije su nalažene širom svijeta. Preko hiljadu leševa pronađeno je u kisjelim močvarama u sjevernoj Evropi. Prirodna mumifikacija nije ograničena samo na čovjeka, nalaženi su i mumificirani ostaci životinja.

D

DAMBALA – pripada grupi takozvanih dobrih (Rada) duhova u Vudu religiji i smatra se bogom neba odnosno praiskonskim kreatorom života. Na Haitiju upravo Dambala predstavlja oca svih duhova, a sve loa-e su ili nastale ili su pak usko povezane sa ovim moćnim božanstvom. Pripisuje mu se vladavina umom, intelektom i kosmičkom ravnotežom, a ljudi u njemu vide sliku zaštitnika hendikepiranih, bogalja, svih onih koji su na bilo koji način deformisani i onesposobljeni, kao i male djece. Zaštitni znak Dambalaa su dvije zmijske spojene na velikom

krstu. Veve simbol koji se izrađuje njemu u čast spada u grupu najpopularnijih simbola koji dočarava ravnotežu u svemiru (krst) uz neizostavni detalj iscjeljenja (zmije). Čak i sam ritual prizivanja Dambalaa se svodi na oponašanje zmijinih pokreta, jer se smatra da ovaj duh nikada ne priča već samo sikće, šišti ili zviždi. Njegova supruga je Ajida-Vedo, takozvana Dugina Zmija, koja se smatra božanstvom plodnosti, vjetra, vode, vatre, duge i zmija.

DEMON – Demoni (hebrejski „šedim“) su tuđi lažni bogovi to jest pali anđeli (Juda 1:6), duhovna nebeska bića, potčinjena Luciferu (Isaija 14:12-15; Otkrivenje 12:9), pobunjenom heruvimu zaštitniku (Ezekiel 28:12-19), koji je uspio da zavede trećinu anđela (Otkrivenje 12:3-4, 7-17) koji djeluju kao Božji neprijatelji koristeći pali ljudski rod (1. Mojsijeva 3) za svoje ciljeve (1. Petr. 5:8; 2. Korin. 4:4; 11:14-15; 12:7). Biblija ih takođe opisuje kao zle (Matej 10:1) i nečiste duhove (Marko 1:27; Otkrivenje 16:13), kosmičke vladare tame (Efescima 6:12).

U mitologiji i uopšte okultnoj i svjetovnoj misli, pojmovi o demonima se bitno razliku od jasne biblijske definicije, te idu sve do negiranja njihovog postojanja. U antičkoj Grčkoj demonom se smatralo bestjellesno mitološko biće za kojega se držalo da donosi inspiraciju i znanje kao posrednik između bogova i čovjeka.

DEMONOLOGIJA – proučavanje demona ili vjerovanja o demonima, posebno metoda njihovog dozivanja i slanja ili kontrolisanja. Postoje različita viđenja o identitetu demona, od duhova primitivnog animizma do ljudskih ili neljudskih duša, ali Biblija ih identifikuje kao pale anđele.

DERVIŠ – izraz koji označava muslimanskog asketu, odnosno sledbenika sufizma, mističkog učenja u islamu. Riječ derviš potiče od dveri, vrata, jer su to bili siromašni vjerski učitelji, koji su zbog milostinje išli od vrata do vrata.

DODOLA (PRIZIVANJE KIŠE) – Dodola ili Perperuna je biće slovenske

mitologije koje predstavlja boginju kiše, i vezuje se za vrhovnog staroslovenskog boga groma Peruna. Dodolski rituali su paganske ritualne igre i pjesme čiji magični elementi su imali za cilj da izazovu kišu. U igri su učestvovala uglavnom mlade djevojke, od 5 do 12 godina, jer su ritualna pravila zahtijevala potpunu nevinost.

Ples za prizivanje kiše ili kišni ples je obredni ples raznih naroda, paganska praksa koji se izvodi u nadi umilostivljenja prirodnih sila i prizivanja kiše, kako bi se osigurala zaštita bilja od suše, dobijanje hrane i pitke vode. Često se izvodi tokom suša, uz dirigovanje lokalnog vrača šamana i u pratnji posebnih pjesama koje učesnici izvode. Kada veliki poglavica plemena vidi da je nastao problem sa vremenom, uz njegovu odluku, veliki i moćni vrač plemena priziva duhove predaka da bi ples za prizivanje kiše bio uspješan, jer njihova sila, uz pokrete igrača umilostivljuje nebo.

DRUID (DRUIDIZAM) – sveštениčka klasa u zajednicama starih Kelta, koji su obitali u većem dijelu zapadne Evrope, sjeverno od Alpa kao i na Britanskim ostrvima. Svako pleme Kelta i Gala imalo je druida, koji je obavljao dužnosti sveštenika, sudije, iscjelitelja i učitelja. Druidi su bili politeisti, ali su puno pažnje posvećivali i elementima prirode, kao što su Sunce, Mjesec i zvijezde, tražeći u njima „znakove“. Takođe su poštovali hrast, izvjesne šumarke, vrhove određenih brda, kao i neke potoke, jezera i vrste biljaka – praktikovali su izvjesne oblike animizma. Vatra je smatrana simbolom nekoliko božanstava i bila je povezana sa Suncem i pročišćenjem.

DŽ

DŽINI – po islamskom vjerovanju, inteligentno stvorenje nastalo od vatre i slično. Kao i živa bića imaju slobodnu volju da biraju između ispravnog i pogrešnog. U islamu postoje razna vjerovanja vezano za džine.

Đ

ĐAVO – grč. Diabolos u značenju tužitelj, opadač. Biblija ga takođe identifikuje kao Satanu, palog anđela visokog reda, prvobitnog pobunjenika protiv Boga. U mitologiji i različitim oblicima paganizovanog hrišćanstva, đavo se predstavlja kao groteskno biće u poluživotnj-skom obliku, sa rogovima i kopitama. Te predstave, udružene sa raznim oblicima sujeverja i mitomanije, uveliko su uzrokovale odbacivanje postojanja Đavola kao stvarnog entiteta među racionalistima i intelektualcima. U filozofiji takođe je prisutno dokazivanje nepostojanja đavola.

E

ELEMENTAL – bilo koji magični entitet koji otjelotvoruje / personifikuje silu prirode i stoga posjeduje moći elementarne spoznaje, detekcije, generacije, manipulacije, transmutacije, poništenja i imuniteta. Elemental je mitsko biće opisano u okutističkim i alhemičarskim radovima. Vjeruje se da postoje četiri kategorije elementala: gnomi (mala stvorenja koja žive na ili pod zemljom), undine (nimfe), vile (mitološki duhovi zraka) i salamanderi (alhemijski simbol životinje koja živi u vatri i koja ne može da izgori). Oni korespondiraju sa klasičnim elementima antike: zemljom, vodom, vazduhom i vatrom.

ENOHIJANSKI JEZIK – termin koji se primjenjuje na okultni ili anđeoski jezik za koji su dva Engleza spiritistička medijuma po imenu Džon Di i Edvard Keli (kasni XVI vijek) tvrdili da im je otkriven od anđela. Oni su ga još nazivali „nebeskim jezikom“, „prvim jezikom Boga i Hrista“, „svetim jezikom“ ili „adamskim jezikom“.

EZOTERIJA – tajno učenje, nerazumljivo i zabranjeno za neposvećene, kojem je cilj da posvećene dovede do transcendentálnih, metafizičkih znanja. Samo oni koji su inicirani u tajno društvo ili tajne religijske doktrine i rituale mogu biti upućeni u misterije ezoteričnog učenja. Kršenje normi tajnog učenja kao posledicu ima izopštenje iz tajnog

društva.

Ezoteričan znači unutrašnji, tajni. Može biti obred, sistem dogmi i simbola ili neka doktrina koja je poznata samo onima koji su posvećeni. Atribut ezoteričan ima i sakralni smisao kada označava neku religijsku misteriju, samo povlašćenima dostupnu svetu tajnu.

EZOTERIČNO (HERMETIČKO, MAGIJSKO) HRIŠĆANSTVO – predstavlja zajednicu spiritualnih struja koje smatraju hrišćanstvo misterijskom religijom i ispovijedaju postojanje određenih ezoteričnih doktrina ili praksi kojih je javnost nesvjesna ili koje se čak poriču ali koje razumije mala grupa posvećenika. Ovakva učenja unijeli su neki od ranih „crkvenih otaca“, upućenika, kao što su bili Kliment iz Aleksandrije ili Origen iz Aleksandrije (Aleksandrija je bila jedan od vodećih centara okultizma u starom svijetu), dok se njihovi korjeni mogu naći još ranije u heleniističkom judaizmu. Iz ovih obrazaca razmišljanja potiču i tzv. svete tajne (sveštene radnje i rituali kojima crkva navodno preobražava i osvećuje život vjernika).

EZOTERIČNA KOSMOLOGIJA – kosmologija čiji suštinski dio prožima ezoterični ili okultni sistem razmišljanja. Ezoterična kosmologija mapira univerzum u ravnima postojanja i svijesti koji obično uključuju sledeće teme: emanaciju, involuciju, duhovnu evoluciju, epigeneze, veće svjetove, hijerarhiju duhovnih bića, kosmičke cikluse, jogijske i duhovne discipline i tehnike samopreobražaja, kao i reference na mistička i izmijenjena stanja svijesti.

Primjeri ezoterične kosmologije mogu se naći u gnosticizmu, neoplatonizmu, hinduizmu, kabalizmu, teozofiji, učenjima raznih gurua, itd.

EVOKACIJA – dozivanje (ili prizivanje) duhova, demona ili bogova ili drugog natprirodnog posrednika.

EGZORCIZAM – pojam koji potiče iz grčkog jezika i predstavlja moć, umjeće ili dar istjerivanja zlih duhova, đavola iz tijela njima opsjednutih ljudi. Ova praksa prisutna je u vjerskom sistemu mnogih religija. Pošto

je teško napraviti razliku između opsjednutosti i onoga što se u medicini naziva psihijatrijskim poremećajima, zvanična nauka ostaje nemoćna u dijagnostici stvarnog problema. Egzorcisti vjeruju da prije samog čina otklanjanja problema moraju stupiti u kontakt s demonima – moraju znati broj demona u osobi, njihova imena i razlog ulaska u čovjeka, moraju saznati vrijeme njihova izlaska iz čovjeka. Tada, ako se vjeruje da je u osobi više demona, svakoga treba istjerati posebno, što može produžiti vrijeme obreda egzorcizma u kojima se, prema svjedočenjima učesnika, mogu zbivati strašni prizori puni mračnih neugodnosti i jezivih natprirodnih scena.

Demonske aktivnosti ne svode se samo na kreiranje ideja i događaja iza kulisa, bez direktnog kontakta sa ljudskim bićima. Biblija uči da se događa opsjednutost demonima kao najviši oblik destrukcije čovjeka koju ova duhovna bića poduzimaju. Opsjednutost dešava na dva različita nivoa: (1) kad profesionalni okultisti, magovi, vračevi, spiritalistički medijumi, astrolozi i dr. koriste stanje sopstvene posjednutosti jednim ili više demonskih duhova za upražnjavanje svojih navodnih „magijskih“ moći ili za dobijanje informacija koje kao obični ljudi nikako ne bi mogli znati (vidi 2. Samuelova 28. glava); (2) kad sami demoni u određenom stepenu duhovnog i moralnog uniženja ljudskog bića i njegovog karaktera odluče da im takva osoba postane neka vrsta prebivališta da „uživaju“ u destrukciji i propadanju iste, kao i u nošenju sujeverja i panike u njenom okruženju. Neki od razloga opsjednutosti demonima su nemoral (vidi Marko 16:9), bavljenje ili sudjelovanje u bilo kakvim okultnim radnjama (vidi 5. Mojsijeva 18:9-12), otvorenost srca za zlo i pohlepu (Jovan 12:6), dopuštanje nekom grijehu da vlada srcem, što je jednako pozivu za demone, kao i idolatrija (3. Mojsijeva 17:7; 5. Mojsijeva 32:17; Psalam 106:37; 1. Korinćanima 10:20). Ovo je takođe suštinski važno da znamo da bismo razumjeli egzorcizam. Ovdje treba napomenuti i to da uzimanje droga i supstanci koje mijenjaju stanje svijesti ili isključuju razum, kao i upražnjavanje mistične meditacije, vježbi (joga i sl.) ili alternativne

medicine takođe mogu dovesti do opsjednutosti.

Simptomi ili manifestacije opsjednutosti demonima su različiti, počevši od raznih psihosomatskih bolesti, nijemosti, epilepsije, depresivnog i nenormalnog ponašanja, ludila, ubilačkih i samoubilačkih poriva, natprirodne snage, prisustva „glasova“ u glavi, govorenja nepoznatim jezicima, sposobnosti proricanja u svrhu obmane, širenja sujeverja i lažne religije; harizme za širenje lažnih svjedočanstava i učenja (2. Korinćanima 11:3-4, 13-15; 1. Timoteju 4:1-5; 1 Jovan 4:1-3), sposobnosti zavođenja širokih masa na nemoral i bezbožnost, itd.

Zašto je egzorcizam opasan i zašto ne smijemo vjerovati egzorcistima? Karakteristika lažnih egzorcista je što oni tvrde kako posjeduju znanje i kvalifikacije da mogu kontrolisati duhove u korist opsjednute osobe i istjerati demone iz nje, uz pomoć određenih tehnika, rituala i mantri, što je često uslovljeno korišćenjem „svetih“ predmeta i boravkom na određenim „svetim“ lokacijama. Nesumnjivo da je manifestovanje sila tame tako najveće, ako znamo da su idoli, relikvije, okultni predmeti i paganska svetišta magnet za demone. Iz različitih primjera iz Biblije i praksi u raznim drugim religijama, zaključujemo da postoji opcija da Sotona ili jači demoni u njihovoj hijerarhiji mogu da „istjeruju“ slabije iz opsjednutih ljudi! Zašto? Očito u svrhu pravljenja veće vjerske zbrke i verifikovanja lažnog autoriteta svojim „egzorcistima“ (slično se dešava u sukobima magova). Konačnu potvrdu ove teze nalazimo u Isusovoj izjavi da će mnogi od onih koji su se bavili istjerivanjem demona, čak i u Njegovo ime, završiti osuđeni na Božjem sudu zbog činjenja bezakonja (vidi: Matej 7:22-23).

Egzorcizam je mnogo opasniji od uobičajenih obraćanja za pomoć vračarima, gatarima, pogađačima sudbine, astrolozima i sl. Pripadnost okultiste – osobe čije natprirodne moći i radnje nemaju veze sa Bogom – određenoj popularnoj crkvi ne znači nikakvu prednost ili olakšavajuću okolnost, već naprotiv, čini ga još opasnijim medijumom sila tame od klasičnog maga zbog lakšeg i praktično neometanog pristupa široj populaciji.

Vrlo je važno zapaziti da Božja Riječ ne propisuje nikakav ritual, tehniku ili mantru za istjerivanje demona. Korišćenje imena Isusa Hrista takođe može postati mantra s kojom Božja sila i zaštita nemaju ništa. Samo pobožan i posvećen život, biblijska religioznost, može da bude garant naše natprirodne zaštite od natprirodnih sila.

Osnovni uslov za istjerivanje demona je vođstvo Duhom Božjim preko kojeg se može manifestovati Njegova sila (vidi: Matej 12:28).

F

FALUSNI SIMBOLIZAM – Falus je objekt koji imitira oblik penisa u erekciji. Bilo koji objekt koji simbolički nalikuje penisu može se takođe nazivati falusom, no za takve se objekte ipak češće kaže da su falički (kao npr. u izrazu „falički simbol“). Takvi objekti koristili su se od drevnih vremena da simbolizuju plodnost. Falus se povezuje sa Hermesom, pod čijom su zaštitom pašnjaci, usjevi i stada; on je isprva predstavljan s falusom i bradom, a poslije je postao mladić, zaštitnik trgovaca. Njegov sin Pan, bog-jarac, bio je prikazivan s penisom u erekciji. Falus je u Grčkoj osobito povezivan s kultom Dioniza, boga plodnosti i vina. Rimljani su nosili faličke amajlije protiv zlog oka.

Najpoznatiji falusni simbol, raširen svuda po svijetu, je obelisk. Obelisk je stub koji predstavlja falus Ozirisa, sina drevnog boga-ribe Enkija. Ovi spomenici simbolišu mušku energiju. Obelisk takođe predstavlja simbol Sunca.

FAMA FRATERNITATIS – anonimni manifest tajnog društva Rozenkroj-cera iz 1614. godine. Fama kazuje priču o „Ocu C.R.“ i njegovom hodočašću u Jerusalim, te kasnijem njegovom tutorstvu od strane tajnih mudraca istoka, ljudi Damkara u Arabiji, od kojih je naučio drevno ezoterično znanje koje uključuje studije fizike, matematike, magije i kabale.

FANTASTIKA – u širem smislu ili spekulativna fikcija je izraz koji obuhvata žanrove i pod-žanrove fikcije čija je karakteristika udaljavanje

od stvarnosti. U nju spada fantastika (fantazija) u užem smislu, naučna fantastika, horor, utopijska i distopijska fikcija, apokaliptička i postapokaliptička fikcija te alternativna istorija.

FATALIZAM – vjerovanje u nepromjenljivost onoga što je sudbina čovjeku predodredila. U širem smislu, vjerovanje da su volja i inteligencija nemoćne u kreiranju života pojedinca jer su transcendentalne sile van njegovog domašaja i iznad njegovih mogućnosti. Po ovom shvatanju, fatalizam je nadređeni pojam determinizmu.

FENIKS – Ptica koja se rađa iz pepela. Simbol borbe, inata, besmrtnosti, uskrsenja. Koji su Feniksovi atributi i odakle on dolazi?

- Feniks je povezan sa vodom, kao prapočetnim elementom.
- On je povezan i sa suncem, kao njegovim otjelotvorenjem.
- U egipatskoj mitologiji Feniks se prikazuje kao onaj koji prevozi Ozirisa.
- On se ponovo rađa svakih 300 ili 500 godina iz pepela, nakon samospalivanja kad završi svoj životni ciklus.
- Feniksovo boravište je povezano sa Heliopolisom, egipatskim Gradom sunca, gdje se obožavao bog Ra, kao i sa sveštenstvom tih hramova.
- Feniks (ili Milkam) u jevrejskim legendama seže čak do Eve, kao onaj koji navodno nije podlegao sveopštem iskušenju, te ga je stoga Bog nagradio tako što ga je smjestio u utvrđeni grad da živi u miru 1.000 godina, nakon čega bi sagoreo u vatri i ponovo vaskrsao!?
- Milkom ne može da umre, nedodirljiv je za „anđela smrti“.
- Njegova kineska verzija, Feng-huang, proširuje kolorit i dodaje još neke elemente. „Ona [ptica Feniks] je napravljena od svih najpoželjnijih djelova svih ovozemaljskih stvorenja: vrata zmiije, glave ždrala, zmajevih pruga, repa ribe, oklopa kornjače, lastinog grkljana i pijetlovog kljuna... Ponekad je prikazivana sa vatrenom loptom predstavljajući tako vezu sa suncem.“

Gdje god se našao, Feniks se povezuje sa vaskrsenjem, besmrtnošću, pobjedom nad svim nedaćama i zlim silama, zbog toga što izranja iz pepela.

Kod različitih naroda Feniks je imao različite nazive. U Egiptu on je bio benu – čaplja. Za Vavilonjane, Asirce i Hinduse – to je bio paun, ponosita ptica koja na svom perju ima mnoštvo očiju, koja simbolizuju mudrost i znanje. Za stare Maje iz Jukatana u Meksiku – Feniks je predstavljen simbolom pernate zmije i nazivao se „Kulkulkan“, što na majanskom jeziku znači „divna ptica zmija“ (kukul = divna ptica; kan = zmija). Meksički i astečki bog sunca Kvecalkoatl je takođe predstavljen kao pernata zmija. Zajednički simbol za Indijce, Egipćane i Druide bila je zmija umotana oko jajeta, vezan za stvaranje svemira. U alhemiji – jaje mudrosti je imalo važnu ulogu kao simbol prvobitne materije (prima materia) iz čega je vatra mudrosti izlegla kamen mudraca. Rimski Bog Merkur je prikazan u jajetu mudrosti. Za okultiste – krilato jaje je predstavljalo simbol vaskrsenja i ponovnog rađanja.

Simbol feniksa je bitan iz još jednog razloga – kao kraljevsko obilježje moći, superiornosti i besmrtnosti među gotovo svim civilizovanim narodima. Feniks u Kini nosi identično značenje kao i feniks u Egiptu; a feniks kod Grka je isto što i grom-ptica američkih Indijanaca.

Biblija je jedina knjiga koja demistifikuje i razotkriva Feniksa. Lucifer – Sotona, u Bibliji je prikazan simbolom zmije (zmaja) koja je zbačena sa Neba (Otkrivenje 12:3, 4, 9). Ako se vratimo knjizi Postanja, nalazimo informaciju da je medijum iskorišćen od Sotone za kušanje Adama i Eve, bila upravo zmija, očigledno znatno drugačijeg izgleda od zmija kakve poznajemo danas. Sve indicije ukazuju da je prvobitna zmija bila krilato, leteće stvorenje.

Radikalna feministkinja Barbara Voker otkriva da su Egipćani i Feničani vjerovali da Feniks predstavlja boga 'koji se uzdigao na nebo u vidu zvijezde danice, poput Lucifera, nakon svog žrtvovanja kroz vatru u smrt, pa u ponovno rođenje...' Feniks je u stvari – Lucifer, poznat kao Đavo. Oziris je egipatsko ime za Nimroda, utemeljivača okultizma

i sistema pobune protiv Boga, negdje oko 300 godina nakon Potopa, počevši od Vavilonske kule (vidi Postanje 10:8-10; 11:1-9). Od paganskog kulta i trija – Nimrod, Semiramis i Tamuz – razvio se cijeli dijazon religijske obmane po čitavom svijetu. Feniks je samo nešto mističniji dio te priče, sam pali anđeo najvišeg reda – Lucifer ili Sotona – koji se uvijek skriva iza određene simbolike i maski.

FETIŠIZAM – francuska riječ koja označava magiju i čaroliju, a odnosi se na predmet za koji se vjeruje da posjeduje natprirodne moći ili predmet koji ima moć nad drugima. U suštini, fetišizam je pripisivanje inherentne vrijednosti ili moći predmetima. Fetiš može biti predmet, biljka, životinja i stvar kojem osobe određenog kraja ili društvene zajednice pridaju posebnu osobinu posjedovanja natprirodne moći, pa se posebno obožava i poštuje. Kao varijante fetiša pojavljuju se različite amajlije (predmet koji štiti ili donosi sreću), sredstva za nanošenje zla (crna magija) kao i totemi, odnosno sveti predmeti obožavani samo u određenim zajednicama. U psihologiji je fetiš predmet koji predstavlja zamjenu za neku osobu i objekat seksualne želje. Fetišizam je magijsko-religijsko vjerovanje u natprirodnu moć materijalnih predmeta ili živih bića. Oni postaju predmet obožavanja, jer se vjeruje da ih ljudi mogu umilostiviti ili umanjiti njihovu razarajuću moć prinošenjem žrtve ili slijepim obožavanjem. U psihologiji je fetišizam ponašanje koje se dovodi u vezu sa činom uživanja u gledanju ili posjedovanju djelova odjeće ili stvari koju je posjedovala osoba suprotnog pola. Takav predmet se obožava poput fetiša i u seksualnom zadovoljstvu zamjenjuje voljenu osobu.

FERI TRADICIJA – tradicija savremenog paganskog vješticarstva, ustanovljena u Kaliforniji, 1960-ih godina. Praktikanti je opisuju prije kao ekstatičku tradiciju nego tradiciju plodnosti. Naglasak se stavlja na senzualnom (čulnom) iskustvu i svijesti, uključujući seksualni misticismizam koji nije ograničen na heteroseksualno iskustvo. Feri tradicija ima različite uticaje kao što su huna, vudu, bajke, kabala, hudu, trantra i

gnosticismam.

G

GATANJE (PRORICANJE) – vještina upoznavanja volje bogova (demoni) i predviđanja budućih događaja na osnovu „čitanja“ različitih znakova.

Najčešće metode gatanja ili proricanja su:

- *Aeromantija*, mantička disciplina koja proučava kretanje oblaka i ponašanje vjetrova.
- *Astragalomantija*, oblik proricanja pomoću kockica.
- *Astrologija*, metoda proricanja sudbine i događaja proučavanjem simboličkog međuiticaja položaja i kretanja nebeskih tijela.
- *Bibliomantija*, vještina proricanja korišćenjem Biblije.
- *Čitanje runa*, vještina proricanja putem tumačenja runa zapisanih na komadićima drveta ili kostiju.
- *Geomantija*, vještina proricanja pomoću znakova iscrtanih na zemlji ili pijesku.
- *Hidromantija*, metoda proricanja uz pomoć vode.
- *Hirromantija*, metoda proricanja sudbine i karaktera osobe iz praćenja rasporeda linija na dlanu ruke.
- *Kartomantija*, vještina proricanja sudbine pomoću karata, naročito tarot karata.
- *Kristalomantija*, metoda proricanja sudbine i događaja uz pomoć kristala.
- *Nekromantija*, prizivanje duša umrlih radi sticanja spoznaja o prošlosti i budućnosti.
- *Numerologija*, predviđanje sudbine i karaktera pomoću simboličke brojeva (u imenu osobe, datumu rođenja i sl.).
- *Oneiromantija*, vještina proricanja budućnosti putem interpretacije snova.
- *Piromantija*, metoda gledanja u budućnost pomoću vatre.
- *Taseografija*, vještina proricanja sudbine iz taloga kave (veoma

popularna u narodu) ili listića čaja.

GEA – Zemlja, kosmološko božanstvo starih Grka. Majka mnogih starih morskih božanstava, a njihov je otac Pont, more.

GEMATRIJA – potiče od asirsko-vavilonsko-grčkog sistema alfa-numeričkog koda ili cifre koja određuje numeričku vrijednost neke riječi, imena ili fraze. Gematrija je pradavna okultna nauka, koja proučava Bibliju na drugi način tako što pokušava pronaći značenje u hebrejskom tekstu proučavanjem numeričkih vrijednosti hebrejskih slova i riječi. U hebrejskom svako slovo ima jedinstvenu vrijednost, nalik binarnom ASCII kodu u modernim kompjuterima za predstavljanje znakova. Vrijednosti slova u riječi se mogu pribrajati brojčanoj vrijednosti riječi, riječi se mogu pribrajati vrijednosti rečenice, itd.

Slično tome, „biblijski kod“ se bavi otkrivanjem navodnih skrivenih šifri unutar biblijskog teksta. Jedna vrsta takvog koda naziva se teomatika. U domen tih „istraživanja“ spada i tzv. sveta geometrija u jevanđeljima.

GEOMANTIJA – proricanje po tačkama nasumce napravljenim u zemlji, i po njihovom broju, položaju i slikama koje slučajno predstavljaju, ili po slici koji dobijemo kada na neku ploču ili sto bacimo nasumce šaku zemlje. Ova tehnika navodno predstavlja naše unutarnje ogledalo iz kojeg uhvatimo pokoji bljesak i poruku, neko sjećanje iz ranijih života koji smo poznavali još prije rođenja ali koje smo zaboravili.

GLOSOLALIJA – osobena pojava religioznog ushićenja, koja se sastoji u govorenju nerazumljivim glasovima bez učešća svijesti; izgovaranje besmislenih riječi u hipnozi ili pri psihičkom poremećaju; govorenje stranim jezicima.

Praksa govorenja jezika ili glosolalija je dio pentakostalizma i harizmatiskog pokreta. Ovaj fenomen takođe je poznat u nehrišćanskim i predhrišćanskim religijama. Ne postoji nikakva naučna, lingvistička razlika između fenomena glosolalije hrišćana i nehrišćana. Postavlja

se, dakle, opravdano pitanje iz kojeg natprirodnog izvora dolaze ove pojave: od Boga ili od Satane? Jedan savremeni pisac je postavio pitanje vezano za doktrinarno nejedinstvo među pentakostalnim i neopentakostalnim harizmatama: „Nije li nespojivo to što pokret, koji tvrdi da je u direktnoj vezi sa Svetim Duhom, da ima darove proroštva i apostolstva, te riječ poznanja, kao i direktnog komuniciranja sa Bogom putem govorenjem jezika i na druge načine, u isto vrijeme uključuje rimo-katolike, konzervativne i liberalne protestante, amilenijaliste, premilenijaliste, kalviniste, armenijance, one koji poriču verbalno nadahnuće Biblije i one koji ne priznaju Hristovu slavnu žrtvu na krstu?“ (Edgar, *The Cessation of Sign Gifts*, 384.) Ovo su ozbiljna pitanja, koja zadiru u srž problema porijekla glosolalije i njene funkcije u hrišćanskom životu i vjeri. Test razlikovanja je zapravo prilično jednostavan ako uzmemo u obzir svrhovitost govorenja jezicima (uporedi Djela apostola 2. glava sa 1. Korinćanima 14. glava) i rodove ovog fenomena među zagovornicima „dara jezika“. Padanje na pod u zanosu, nekontrolisani smijeh, izlivi emotivnog ushićenja, trzanje tijela, životinjski zvukovi, spontani pokreti, vriska, nepoznati jezici... imaju sve karakteristike demonskih manifestacija kakve se viđaju ili su poznate iz istorije u istočnjačkim i drugim okultnim religijama, a nikad u Bibliji. „Duh se ispoljava u svakome za korisnu svrhu.“ (1. Korinćanima 12:7) Dar jezika među apostolima bio je dat za prenošenje jevanđelja različitim jezičkim grupama okupljenim iz dijaspore zbog praznika (Djela 2:2-11,43; 19:6), dakle sa jasnom svrhom, a nikad za govorenje nemuštim i nepoznatim jezicima.

GNOSTICIZAM (GNOSA) – sekta koja je težila sintetizovati hrišćanstvo sa jevrejskim misticizmom i paganskom filozofijom platonizma. Gnosticizam se sastoji od različitih uvjerenja generalno ujedinjenih učenjem da su ljudi božanska bića zarobljena u materijalnom svijetu stvorenom od nekog nesavršenog bića, tzv. demijurga. Gnosticizam naglašava oslobođenje od ovog svijeta usvajanjem ezoteričkih saznanja pri čemu unutrašnja samospoznaja dovodi do spoznaje Boga. Dualizam

je zajedničko obilježje gnosticizma, a ogleda se u suprotstavljanju Boga i božanskog sa svijetom i svjetskim, razdavanju duha i materije i sl.

GRIMORIJUM ILI KNJIGA SJENKI – tekstualni priručnik magije. U upotrebi su i drugi nazivi poput obrednik, crna knjiga, knjiga bajalica i vještičji kodeks. Grimorijumi sadrže upute kako napraviti magijske objekte, poput talismana i magičnog kruga, kako izvoditi magične čarolije, prizivati anđele i demone, daju njihova imena i karakteristike, nabrajaju čini za ljubav, ozdravljenje, uništenje neprijatelja, bogatstvo, bacanje uroka i opise drugih magijskih postupaka. Većina grimorijuma su apokrifni spisi koji su autorstvo pripisali znamenitim istorijskim ličnostima kako bi djelima dali autoritet i značaj.

GURU – mentor u duhovnim i filozofskim pitanjima. Guru (sanskrit: „težak“, „vrlo značajan“) je religijski naziv za duhovnog učitelja u hinduizmu, sikizmu i tantričkom budizmu. Ovo se temelji na filozofskom razumijevanju značenja znanja u hinduizmu. Učitelj je za učenike nezamjenljiv u njihovoj potrazi za znanjem i putu ka „buđenju“, „probuđenosti“ iz sna o stvarnosti i sposobnosti sagledavanja stvarnosti kakva ona zaista jeste, kako to vide ove religije. Ova titula je do danas među pripadnicima navedenih religija zadržala vrlo značajno mjesto u mjeri vrijednosti. U tibetanskom je guru analogno s „visok“ (transliterirano: Blama, izgovara se Lama). Na indonežanskom guru danas znači „učitelj“. Pored duhovnog vođstva, danas se guruima nazivaju i učitelji umjetnosti kao što su pjevanje i ples, jer se njima još i danas pridaje snažno religiozno značenje. U savremenom zapadnom smislu, guru može označavati osobu koja svojim religijskim ili filozofskim učenjem privlači i okuplja pristalice. U širem smislu riječi, guru može biti i stručnjak s natprosječnim znanjem i dugim iskustvom u nekom području. U tom smislu se ponekad riječ guru može koristiti i u posprdnom značenju.

H

HAOS MAGIJA – savremena magijska praksa koja naglašava pragmatično korišćenje vjerskih sistema te stvaranje novih neortodoksnih metoda. Haos je jedno od imena za Hermesa (Nimroda).

HARIZMA (HARIZMATA) – označava rijetku osobinu ljudskih bića da posjeduju jak šarm i privlačnu ličnost, a nekad i jaku sposobnost ubjeđivanja i neprisilnog usmjerenja toka razgovora u željenom smjeru. Harizmatična osoba ima tri svojstva: i) osjeća vrlo snažne emocije; ii) uzrokuje kod drugih ljudi vrlo snažno osjećanje emocija; iii) ima otpornost na uticaje drugih harizmatičnih ljudi. U hrišćanstvu uopšte harizmatički pokret zasniva se na zloupotrebi pojmova i svrhe Božje blagodati i duhovnih darova.

HEKSAGRAM – šestokraka zvijezda; geometrijska figura sastavljena od dva srazmjerna trougla („vodenog“ i „vatrenog“), koji se sijeku. Poznat je još kao *Davidov štit*, ili *Davidova zvijezda*, drevni simbol jevrejstva, posebno kabalistički. Heksagram se koristi u magiji, vješticiarstvu, okultizmu i pravljenju zodijskih horoskopa širom svijeta i po svim narodima. Heksagram se koristi kao priručno sredstvo za magove i alhemičare. Vračari su vjerovali da predstavlja otisak stopala specijalne vrste demona koji se zove trud i koristili su ga u ceremonijama kako prizivanja demona, tako i njihovog tjeranja. Još jedno značenje u vezi sa heksagramom tiče se seksualne unije i reprodukcije. Trougao okrenut nadole je ženski simbol koji odgovara joni (ženskom polnom organu), dok je trougao okrenut nagore, muški simbol, odnosno lingam (muški polni organ). Kada se ta dva trougla ukrste to predstavlja uniju aktivnih i pasivnih sila u prirodi – njene muške i ženske elemente.

HERMETIZAM – filozofska i religijska nauka o tajnim stvarima i učeljima. Za hermetizam, kao izvor iz kojeg proizilazi šira tradicija hermetizma, može se reći da je posljedica spoja egipatske i helenističke kulture u vjekovima početka hrišćanskog razdoblja. Zajedno s grčkim

elementima, misterijima i filozofskim školama platonizma, neoplatonizma, stoicizma, neopitagoreizma, aleksandrijskog judaizma (posebno anđeologija i poštovanje svete Knjige), s pseudo hrišćanskim elementima (gnosticizam i ostali elementi), s peszijskim zoroastrizmom (odnos prema dobru i zlu) stvara se jedna sinteza religije, filozofije i prakse nazvana hermetizam. U Islamu, hermetistički kult je prihvaćen kao Sabeanski, spomenut u *Kur'anu* 830. godine. Najpoznatiji spis su *Tabula Smaragdina* sa poznatim hermetičkim motom „Kako gore, tako i dolje“, no *Corpus Hermeticum* slovi kao najsveobuhvatnija. Egipatski Tot je grčki Hermes, Hermes Trismegistos, „Triput Veliki Hermes“, zaštitnik nauke. Nazivan je i imenima: Tajanstevni, Nepoznati. Najvjerovatnije se radi o biblijskom Nimrodu (vidi: Postanje 10:8-12), utemeljivaču političko-religijskog sistema manipulativne misterijske religije i centralizacije moći, suprotstavljenog Bogu, koji su kopirali kasniji tirani i vladari, zajedno sa klerom. Kult Nimroda, njegove majke-žene Semiramis i Tamuza, raširio se po cijelom starom svijetu. Nimrod je kroz istoriju poznat pod imenima: Gilgameš (ep), Baal, Bel, Ninus, Ra, Mitra, Pan-Ku, Zevs, Jupiter, Višnu, Vodan, Odin, Marduk, Hermes, Luperkus, Kronus, Atlas, Dagon, itd.

HIPNOTIZAM – Hipnoza je psihičko stanje slično snu izazvano sugestijom, popraćeno podvrgnutošću volje hipnotisane osobe volji hipnotizera.

U starogrčkoj mitologiji, Hipnos je personifikacija sna, demon koji ljudima i bogovima donosi okrepljujući odmor. On je brat Tanatosa (Smrti), i živi na ostrvu Lemnu gdje je gospodar svih bogova i ljudi.

U nauci, hipnoza ima više definicija: jedna od njih objašnjava je kao vještački stvoreno stanje svijesti, slično snu, u kome je svojevolsna djelatnost mišljenja i htjenja smanjena ili isključena, pa je osoba pogodna za sugestije.

Hipnoza se koristi u medicini i za potrebe tajnih službi.

Kada neko dozvoli drugoj osobi da ga hipnotiše, doslovno joj predaje čitav svoj život u ruke i sa svakom sesijom, postaje sve više i više pod

kontrolom te osobe. Hipnotizer takođe određuje dubinu stanja transa, od laganog do dubokog.

Samohipnoza je uvođenje samog sebe u stanje transa.

HIPNOTERAPIJA – pravac psihoterapije koji koristi hipnozu ili hipnotičko stanje za psihoterapijski rad. Prvi opisi hipnoze datiraju još iz starog Egipta i antičke Grčke gdje se opisuju procesi ozdravljenja bolesnika kroz hipnotičke seanse koje su se odvijale u Hramovima sna. Savremena hipnoza se rađa kroz radove austrijskog ljekara Mesmera koji je razvio specifičan način liječenja i koji je po njemu dobio naziv Mesmerizam. U okviru same metodologije koriste se tradicionalna hipnoza i regresivna hipnoza. Tradicionalna hipnoza podrazumijeva primjenu direktnih sugestija u cilju dostizanja željene promjene. Regresivna hipnoza podrazumijeva vraćanje na određeni događaj koji je uzrokovao današnji problem i rješavanje uzroka problema ponovnim sagledavanjem događaja iz drugog ugla. Oblasti u kojima se hipnoza primjenjuje su mnoge, počevši od bolesti zavisnosti kao što su pušenje i alkoholizam, zatim anksioznost, strahovi, gojaznost, nesanica, seksualne disfunkcije, nesigurnost, osjećaj manje vrijednosti i druge.

HOMUNCULUS – (lat. čovječuljak), sitno biće ljudskoga oblika, za koje su alhemičari vjerovali da ga mogu proizvesti magičnim postupcima, ponekad predstavljano u kapljici sperme.

HOROR PRIKAZI – („horor“ znači „užas“) je naziv koji se danas koristi za žanr u fiktivnim djelima (kao što su književnost, likovna umjetnost, strip, film, video-igre), a čiji autori nastoje izazvati strah, uznemirenje i nelagodu kod njihovih konzumenata. Najčešći izvor neugodnih osjećaja je uvođenje nekog zlog – a ponekad neobjašnjivog i nerazumljivog – elementa natprirodnog porijekla u „normalnu“ ljudsku svakodnevicu. Od 1960-ih izraz horor se koristi i za djela s morbidnim, neugodnim temama i snažnom emocionalnom napetošću. Horor se često prepliće s djelima naučne fantastike, kao i fantastike, s kojima zajedno tvori poseban nad-žanr spekulativne fikcije. Za izraz horor se

u prošlosti koristio izraz strava i užas, odnosno strava.

Početak horora kao književnog žanra datira od XVIII vijeka objavom romana Horasa Valpola *Otrantski zamak*, 1764., što je ujedno i početak podžanra tzv. gotičkog horora. U XIX vijeku značajan je roman Meri Šeli *Frankenštajn* (1818.), kratke horor priče Edgara Alana Poa, Stivensov *Neobičan slučaj dr Džekila i g. Hajda* (1886.), Vajldov roman *Slika Dorijana Greja* (1890.) i Stokerov *Drakula* (1897.).

Horor prikazi predstavljaju promociju brutalnog satanizma, satanističkih rituala, natprirodnih moći i sile, uključujući zagrobni i onostrani život. Satanisti se prikazuju moćnijim ili uticajnim od običnih ljudi, a zlo kao neuništivo i vječno. Jedno od najjačih ljudskih osjećanja je strah, a najsnažnija i najjača vrsta straha jeste strah od nepoznatog. Horor prikazi ostavljaju trajne posledice na djecu i mlade kao što su zabrinutost i fobije, poremećaji sna, agresivnost i nasilje.

HOROSKOP – vrsta dijagrama koji se koristi u astrologiji, a na kojem su prikazani položaji Sunca, Mjeseca, planeta, zvijezda u trenutku nekog događaja ili rođenja neke osobe u odnosu na neki od sistema korišćenih u astrologiji. Horoskop se sastoji od velikog broja elemenata i njihovih povezanosti; astrološki elementi, astrološki znakovi, astrološke kuće, planete, planetarni aspekti. Horoskopski znakovi razdjeljuju pojas ekliptike (Zodijak) cijelom njegovom dužinom od 360 stepeni. To su: Ovan, Bik, Blizanci, Rak, Lav, Djevica, Vaga, Škorpion, Strijelac, Jarac, Vodolija i Ribe.

HUDU – afro-američka tradicionalna religijska praksa tajnog plesa ili vraćanja koje se još opisuje kao paranormalna svijest ili duhovna hipnoza. Zasniva se na ideji o duhovnoj ravnoteži kroz posvećenje vrhovnom tvorcu i panteonu manjih božanstava, obožavanju predaka i korišćenju mađija za ovaploćenje duhovnih moći.

I

IDOLATRIJA (IDOLOPOKLONSTVO) – obožavanje idola. Idol predstavlja sve, živo i neživo, što se postavlja između čovjeka i Boga u vjerske ili idolatrijske svrhe. Idolopoklonstvo definiše i osuđuje Bog u Svetom pismu (2. Mojsijeva 20:4-6; 5. Mojsijeva 4:15-19) u njegovim različitim oblicima, iza kojeg, u duhovnoj ravni, stoje demoni (vidi: 1. Korinćanima 10:19-21).

INICIJACIJA (UVOĐENJE ILI POSVEĆENJE) – sistem obreda, običaja pravila i normi kojim se služe tradicionalna društva kako bi iz perioda djetinjstva dječake uveli u novu ulogu muškarca, a djevojke u novu ulogu žene. Ritualni inicijacije često su praćeni izlaganju teškim iskušenjima (izlaganje dugotrajnoj samoći, gladi, žeđi, obrezivanje i sl.), što ima simboličku ulogu raskidanja edipalne vezanosti i uključivanje u svijet odraslih.

Pored navedenog, inicijacija znači i izvođenje simboličkih obreda kojima se neka osoba prvi put uvodi u neko tajno društvo, sektu ili organizaciju. Tada posvećenik, kojem su otkrivena određena sveta znanja i tajne, obično dobija novo ime ili se upoznaje sa tajnim znacima prepoznavanja što se tumači kao novo „duhovno rođenje“.

IKONA – grč. slika nekog božanstva ili svetitelja, sveca u pravoslavnim crkvama (obično na drvetu ili na platnu, za razliku od fresaka, slika na zidu).

Najstarije sačuvane ikone potiču iz VI i VII vijeka, a rađene po uzoru na helenističke portrete. Ikonografija je doživjela procvat u XII i XIII vijeku u Vizantiji. Odatle se proširila prvenstveno u Srbiju, Bugarsku i Rusiju. Kriza poštovanja ikona nastupila je početkom VIII vijeka kad je dio hrišćana počeo osporavati poštovanje slika (ikonoklazam), pozivajući se na Božji Zakon. Drugi nikejski sabor potvrdiće 787. poštovanje slika u crkvi, što će imati poseban uticaj na Istoku. Ikone igraju značajniju i intimniju teološko-kultnu ulogu u istočnim crkvama nego što je to slučaj s kipovima u zapadnoj crkvi. Vjernici često poljupcima,

kađenjem i paljenjem svijeća iskazuju poštovanje tim ikonama. Obično se javno izlaže ikona sveca određenoga dana. One imaju značajno mjesto u procesijama. U crkvama vizantijskog obreda posebnu liturgijsku ulogu ima ikonostas (oltarska pregrada odvaja oltarski prostor od unutrašnjosti crkve).

Crkva tvrdi da klanjanje (poklonjenje) ikoni u njenoj stvarnoj pojavnosti ne znači i kroz nju, klanjanje (poklonjenje) Gospodu, nego da je ikona samo posrednik, simbolički prenosnik, poklonjenja Bogu Ocu i Njegovim svetima. Izražavanje počasti ikoni je simbolički čin spoznaje da je kroz nju, ikonu, Gospod stvarno prisutan i da se, zapravo, sva počast odaje Njemu, sveprisutnom i vječnom. Ovakav stav, međutim, nema nijedno uporište u Bibliji, naprotiv: „Dobro pazite na svoje duše, je niste vidjeli nikakav lik onog dana kad vam je Gospod na Horevu govorio iz vatre, da se ne biste iskvarili i napravili sebi rezan lik bilo kakvog idola, lik muškarca ili žene, ili neke životinje koja je na zemlji ili neke ptice koja leti nebom, ili bilo čega što se miče po zemlji, lik neke ribe koja je u vodama ispod zemlje, i da ne bi, kad podigneš oči prema nebesima i vidiš sunce, mjesec i zvijezde, svu tu nebesku vojsku, bio zaveden da im se klanjaš i da im služiš, jer ih je Gospod, tvoj Bog, dao svim narodima pod cijelim nebesima.“ (5. Mojsijeva 4:15-19)

Odakle zapravo potiču ikone i kipovi? Istraživač Vitalij Ivanovič Petrenko napisao je: „Običaj upotrebe likova postojao je dugo prije hrišćanske ere i porijeklo vuče iz paganske religije.“ Mnogi se historičari slažu s tim i kažu da su elementi obožavanja religijskih slika postojali još u religijama starog Vavilona, Egipta i Grčke. Na primjer, u staroj Grčkoj od religijskih predmeta koristili su se kipovi. Ljudi su vjerovali da kipovi imaju nadljudske moći. Vjerovali su da neke od tih likova nije napravila ljudska ruka, već da su pali s neba. U vrijeme posebnih svetkovina takvi religijski likovi u procesijama su se pronosili kroz grad, a prinosile su im se i žrtve.

U knjizi *The Age of Faith* (u okviru edicije *The Story of Civilization*)

istoričar Vil Djurant (1885-1981) opisuje kako je došlo do te vrste idolatrije u hrišćanstvu i kaže: „S povećavanjem broja svetaca pojavila se potreba za tim da se lakše razlikuju i pamte; slike svetaca i Marije izrađivale su se u velikom broju; a što se Hrista tiče, nije samo njegov zamišljeni lik postao predmetom poštovanja već i njegov krst – koji je praznovjernima služio čak i kao magična amajlija. Ljudska mašta pretvorila je svete relikvije, slike i kipove u predmete obožavanja; ljudi su pred njima padali ničice, ljubili ih, palili svijeće i kadili pred njima, krunili ih cvijećem i od njih očekivali čuda vjerujući da posjeduju magičnu moć. (...) Od crkvenih otaca i sa crkvenih sabora stalno su dolazila pojašnjenja da likovi nijesu svete osobe koje predstavljaju, nego samo podsjetnici na njih; narod nije želio praviti takve razlike.“

ILUMINATI – „prosvijetljeni“ ili „prosvećeni“, intelektualna, ekonomska i politička elita čiji je plan uspostava potpune kontrole nad čitavim svijetom. Zaštitni znak im je zeleni trougao sa okom u sredini. Izvorno, naziv se odnosio na „Bavarske Illuminate“ iz doba prosvjetiteljstva, tajno društvo koje je osnovano 1. maja 1776. godine sa ciljem da se suprotstavi praznovjerju, predrasudama, vjerskom uticaju na javni život, zloupotrebi državne vlasti, kao i da podrži obrazovanje žena i rodnu ravnopravnost. Illuminati se navodno zalažu za unapređenje odnosa povjerenja, te toleranciju između pripadnika različitih konfesija kako bi se obezbijedio preduslov za nastanak jedne svjetske religije, zatim za građansku i socijalnu jednakost, pravilnu raspodjelu materijalnih dobara, ravnomjernije vrednovanje ljudskog rada, racionalnije korišćenje prirodnih resursa, očuvanje životne sredine, oslobađanje ljudskih intelektualnih moći radi opšte dobrobiti. Prema drugim autorima, Illuminati su postavili ciljeve koji uključuju: ukidanje privatne svojine, ukidanje nacionalnih vlada i nacionalne suverenosti, stvaranje svjetske vladajuće elite, kao i borbu protiv judeo-hrišćanskog teizma.

INDIGO DJECA – pojam korišten za osobe kod kojih su, prema

vjerovanju New Age pokreta, primjetne određene sposobnosti, odnosno sposobnosti koje navodno pripadaju „višem evolucijskom stepenu čovječanstva“. Vjeruje se da jako dobro shvataju ljude s kojima dolaze u kontakt. Takođe, takve osobe navodno imaju auru indigo boje. „Indigo djeca“ su vrlo osjetljiva, izrazito snažnog karaktera i snažnog osjećaja potrebe za promjenama u svijetu. Empatična su i mogu lako detektovati nečije misli, te ih prirodno privlače misterije, spiritualnost, paranormalno i okultno, dok se u isto vrijeme protive autoritetu i podložnosti.

Pojam indigo djeteta prvi je put 1982. godine u svojoj knjizi „Understanding Your Life Through Color“ upotrijebila Nancy Ann Tappe 1982, samoprogllašeni sinesteta i vidovnjak. Tvrdila je da ima sposobnost viđenja aure i da je krajem 1970-ih počela primjećivati sve veći broj djece sa „indigo austom“. Ideju o „indigo djeci“ popularizirali su Lee Carroll i Jan Tober, bračni par koji je 1998. godine izdao knjigu „The Indigo Children: The New Kids Have Arrived“. Tvrde da im je koncept rekao vanzemaljac Kryon, kao i „izrazito važne informacije“ tipa „Ljubav je najsnažnija sila u cijelom svemiru.“

INVOKACIJA – prizivanje ili zazivanje nekog višeg natprirodnog bića na početku ritualnog čina. Za razliku od *evokacije* koja se odnosi na prizivanje nekog entiteta na određenu lokaciju, invokacija podrazumijeva prizivanje određenog entiteta unutar sebe, ali na zahtjev samog prizivača, pa se stoga taj pojam treba razlikovati od opsjednuća. U ovom slučaju adept traži da ga zaposjedne željeni entitet i da ostvari jedinstvo s njim.

ISKUSTVO BLISKE SMRTI – (engl. Near-death experience NDE) je termin koji se odnosi na širok spektar ličnih iskustava u vezi sa neposrednom smrću, doživljaja mnogih nevjerovatnih osjećanja, poput napuštanja tijela ili stanja ekstremnog straha, kompletne umrtvljenosti, toplote, osjećaj umiranja, pojave jakog bijelog svijetla, i sl. Ovi fenomeni, obično se javljaju neposredno nakon konstatacije kliničke smrti ili ono

se osoba na neki drugi način približi „stanju smrti“. Sa najnovijim dostignućima u oblasti reanimacije, broj takvih iskustava je značajno povećan. Mnogi naučnici smatraju da se radi o halucinogenim iskustvima, dok parapsiholozi i neki konvencionalni naučnici stoje iza stava da je to dokaz postojanja života posle smrti.

Zajedničke karakteristike većine iskustva bliske smrti su:

- Telepatsko primanje poruka.
- Osjećaj / svijest da si mrtav.
- Osjećaj mira, udobnosti i blagostanja.
- Osjećaj napuštanja tijela. Praćenje tijela u prostoru. Ponekad čak i posmatranje medicinskih sestara i ljekara koji pokušavaju da vrate osobu u život.
- Osjećaj prolaza u „drugi svijet“, opisanu kao stanje usisavanja od strane izuzetno tamne oblasti ili tunela.
- Kretanje ogromnom brzinom ka svjetlosti ili iznenadnog potapanja u njoj, komunikacija sa svjetlom.
- Viđenja „Duha u bijelom“ ili drugih duhovnih ličnosti. Ponekad i viđenje sa voljenim licima.
- Snažno osjećanje безусловne ljubavi.
- Filmski prikaz sopstvenog života.
- Stanje oklijevanja.
- Približavanje granici.

Smatra se da postoji veza između popularne kulture i vjerskih ubjeđenja. Često, iskustva pojedinaca tumači u skladu sa narodnim vjervanjima, koja postavljaju granice onoga što je rekao. Klinički iskustva u tom pogledu se uglavnom odnose na prekid protoka krvi do srca i stanja kliničke smrti, šok postoperativnog gubitka krvi, septički ili anafilaktički šok, komatozna stanja kao rezultat teškog oštećenja mozga, obilna krvarenja, infarkt, pokušaj samoubistva, stanja davljenja ili gušenja, apneja i teška depresija.

ISTJERIVANJE (DUHOVA, NE-FIZIČKIH UTICAJA) – pojam u ritualnoj magiji koji se odnosi na ceremonijal istjerivanja, izbacivanja ili uklanjanja

duhova ili negativnih uticaja putem različitih tehnika kao što je pravljenje „zaštitnog“ kruga, pentagrama ili heksagrama. Postoje razne tehnike istjerivanja duhova u okultnim krugovima i vračarstvu uopšte, dok je u zvaničnim religijama ova praksa poznatija kao egzorcizam.

J

JEZUITI – rimokatolički religijski red nazvan „Društvo Isusovo“ koji je osnovao Ignjacio Lojola 1534. godine. Vremenom jezuiti su postali tajna katolička vojska za pokoravanje svijeta, za duhovni i svjetovni monopol Rimokatoličke crkve. Jezuiti su naizgled veoma učeni, u-ljudni, vaspitani, miroljubivi, prijemčivi ljudi, koji imaju svoju tajnu misiju koju obavljaju po čitavom svijetu tamo gdje ih njihovi nadređeni pošalju. Organizovani su kao duhovnici – u sveštenečke odore – i zapravo se šalju da špijuniraju i podrivaju druge konfesije. Ali rade i u civilnom ruhu kao građani, uglavnom na mjestima od uticaja i odlučivanja, spremni da pokriju svaku poziciju u društvu. Jezuitski red je visoko disciplinovana armija kojom upravlja General, poznat još kao „crni papa“, koji se smatra najmoćnijim čovjekom na svijetu. Ključ njihove discipline je apsolutna poslušnost, bez prava na sopstveno mišljenje i volju, o čemu svjedoči jezuitska zakletva. Njihov moto je „cilj opravdava sredstvo“. Oni su praktično čuvari vatikanske premoći i bogatstva koje je toliko golemo da je to nevjerovatno. To je globalna korporacija, i, poput svake kompanije, želi da raste. Ali Vatikan ide iznad toga! On kontroliše vlade, političare i svjetski globalni monetarni sistem. Svaki jezuita ima isti cilj: da natjera svijet da se potčini Papi. Sva sila i podrška „Majke Crkve“ stoji im na raspolaganju dokle god sprovode ovaj zadatak. Oni postaju savjetnici i ispovjednici moćnika, kao i vaspitači njihove djece, upravo onako kako ih je učio njihov prvi General, Ignjacio Lojola. Jedan od glavnih izvora informacija širom svijeta dobijaju preko ispovjedaonica. Jezuiti imaju veliki broj svojih univerziteta i škola, dok mnoge druge

kontrolišu. Samo u Sjedinjenim Državama, 28 jezuitskih koledža po-
hađalo je preko 1.000.000 živih diplomaca. Infiltracija u ne-katoličke
crkve i druge vjerske zajednice prava im je specijalnost, gdje marljivo
rade na urušavanju i promjeni njihovih doktrina, diskreditaciji i vraća-
nju pod kontrolu papstva. Jezuiti su specijalisti za izvrtanje biblijskih
istina i uvođenje krivovjerja.

Jezuiti su infiltrirani u svim nivoima masonerije, djeluju i kao slobodni
masoni ili članovi drugih tajnih organizacija. Smatra se da kontrolišu i
razne obavještajne službe, kao i velike bankarske kartele. Prema ne-
kim izvorima, jezuitski ideolozi stoje iza svjetskih revolucija i ratova,
ekstremnih ideologija (fašizam, komunizam), državnih prevrata i sl. U
skorijoj historiji izbačeni su iz najmanje 83 države zbog učešća u poli-
tičkim intrigama i podrivačkim aferama protiv državne dobrobiti;
praktično svaka instanca protjerivanja bila je zbog političkih intriga,
političke infiltracije, političke subverzije i podstrekavanja na pobunu,
zapisao je J.E.C. Šepard, kanadski historičar.

JI ĐING (KNJIGA PROMJENA) – drevna kineska knjiga mudrosti koja je slu-
žila i kao priručnik za proricanje budućnosti.

JIN-JANG SIMBOL – Jin predstavlja vječnost, tamu, žensko, lijevu stranu
tijela itd. Jang je njena suprotnost i predstavlja historiju, svjetlost,
mušku, desnu stranu tijela itd. Jang je muško, pozitivno i predstavl-
jeno Suncem. Jin je žensko, negativno i predstavljeno Mjesecom.
Sam simbol datira bar do IV vijeka prije Hrista i identifikovan je kod
istočnih filozofskih religija konfučijanizma, budizma i taoizma. Za ta-
oizam je ključna ideja jina i janga.

JOGA – potiče od riječi sanskritskog jezika „Yug“, što znači „jedinstvo“
(sa božanskim, sa višom sviješću). Joga je razrađena grupa metoda,
koji treba da pomoću asketizma, fizičkih vježbi, duhovne tehnike i me-
ditacije oslobode ljudsku dušu od svega što je ovozemaljsko. Njenu
osnovu čine praktična iskustva mnogih generacija koje su jogu upraž-
njavale. Oslobođenje, kome joga teži, ostvaruje se kroz „putovanje

duša“ – reinkarnaciju. Nepročišćena duša mora stalno da ulazi u kolotečinu života – da živi, usavršava se, a nakon smrti ponovo stupa u matericu i ponovo se rađa. Tek onda, kada duša uspije da se potpuno i savršeno pročisti, ona doseže iskupljenje sopstvenom snagom, a time i oslobođenje od daljeg utjelovljenja (reinkarnacije). Iskupljenje istovremeno znači sjedinjenje pojedinačne duše (atman) sa svjet-skom dušom (brahman).

Joga dolazi iz Indije i svoje korjene ima u hinduizmu. Objedinjuje u sebi šarenu paletu metoda, vježbi i životnih praktikovanja sa duhovno-religioznim ciljevima. Pod pojmom joga ne možemo da podrazumijevamo samo hatajogu, koja se koncentriše samo na fizičke vježbe (asane). Hatajoga je jedan od početnih nivoa radžajoge (kraljevske joge). Tu pripadaju i razne tehnike pročišćenja (neti, dauti), duhovni treninzi (pranajama), koncentracije i meditacije. Takođe i kod nas poznata daktijoga – obožavanje raznih božanstava, računajući tu i žive gurue. Praktikuje se i mantrajoga, kod koje se ponavljaju mantre – magične formule, koje izražavaju božanske, kosmičke iskonske pratile. Prema jednoj od definicija, joga je ortodokсни indijski sistem, koji pomoću sistematskog koncentrisanja, uranjanja u meditacije, asketizma, duhovnih vježbi, nervne i mišićne kontrole položaja tijela, posebnim stanjima svijesti (mistična viđenja) i snage, teži da sjedini propadljivog čovjeka sa univerzumom (božanskim).

JUU – vjerski sistem koji uključuje predmete (fetiše), amulete i čini. Potiče iz zapadne Afrike.

K

KABALA – hebr. „predanje“, „tradicija“, „primiti“, „prihvati“ je mistična struja i filozofski sistem u judaizmu. Kabala je kompletan sistem jevrejskog misticizma i mističke misli. Kabala pokušava da ezoteričnim učenjima definiše Tanah i objasni halahu. Kabala je između ostalog učenje o odnosu Boga i stvorenog svijeta, o postojanju dobra

i zla i o upotrebi svetih imena. Prema Kabali postoje 72 imena za Boga, a univerzum je sastavljen od četiri dimenzije bića. Kabalu karakteriše okrenutost ka unutrašnjem – pronalasku svetog božanskog u unutrašnjim dubinama svih stvari. Prožeta je i magijskom praksom. Kabala smatra da Biblija u sebi krije sve tajne univerzuma, ali je ne izučava bukvalno kao knjigu zapovijesti i zabrana. Kabala sadržava i mnoge predaje iz Talmuda. Prva kabalistička knjiga je Sefer Jecirah (Knjiga stvaranja, Postanak), napisana u III vijeku, koja objašnjava stvaranje svijeta putem mistične simbolike deset brojeva i 22 slova hebrejske azbuke. Najvažniji izvor kabalističkih učenja je Zohar, komentar Biblije nastao u XIII vijeku, koji je pisan kao razgovor između grupe prijatelja, učenika i duhovnih učitelja. Druga važna knjiga je Sefer habahir ili Bahir (Knjiga sjaja). Zohar je zapravo mistični komentar Tore u kome je SVE iz Tore – metafora. Pored ovoga, tumačenje Biblije od strane Zohara je to da su se svi događaji iz Tore zbili u „višim svjetovima“, i da sve što mi radimo u nižem svijetu ima uticaj na više svetove, a svi oni zajedno su u harmoniji. Tih svetova ima pet i u nekima žive anđeli, a u nekima demoni. Sefer habahir govori i o deset iskonskih kosmičkih brojeva ili riječi koje je stvorio Bog i kojima je stvorio svijet. Dije se na gornje: 1. misao ili vrhovna kruna; 2. mudrost ili prva tora; 3. razum, znanje ili artikulirana tora; i donje: 1. moć ili suđenje; 2. veličina ili ljubav; 3. ljepota; 4. sjaj; 5. osnov; 6. izdržljivost; i 7. kraljevstvo. Ovo se zove drvo deset sefirota ili sefira. Sefiroti se aktiviraju izgovaranjem Božjih imena na hebrejskom, vizuelizacijom arhetipova vezanih za svaki pojedini sefirot, i različitih boja koje aktiviraju energije pojedinih sefirota. Drvo života u Kabali objašnjava put do Boga. Sastoji se od tri stuba: desnog – ženskog, lijevog – muškog i srednjeg stuba. Poklapa sa djelovima ljudskog tijela – najviši sefirot odgovara glavi, najniži stopalima, srednji pleksusu, itd. Drvo života čini osnov svih kabalističkih magijskih rituala. Magijska praksa se odvija od najvišeg sefirota prema najnižem, dok se meditacijska praksa odvija obrnuto, od najnižeg prema najvišem. Kabala je pod

jakim uticajem gnosticizma, neoplatonizma, sufizma, zoroastrizma, kao i drugih vavilonskih misterija.

KANDOMBLE – ples u slavu bogova, afro-američka tradicija koja se praktikuje najviše u Brazilu i drugim Latino-američkim zemljama.

KARMA – sanskrit: djelo, čin. U indijskoj filozofiji, univerzalni zakon djelanja i posledice. U užem smislu, karma je svako djelo koje pokreće krug uzroka i posledice. Uvučenost u vječni tok zbivanja (samsara) se smatra izvorom patnje iz koje se traži oslobođenje (mukti). Suština zakona karme je da svako biće snosi posledice sopstvenih djela. Obzirom da je djelanje ispoljavanje volje subjekta, ono je i uzrok uslovljenosti subjekta. Djelo (sanskrit: karma) tako postaje „zakon čijem se dejstvu ne može izbjeći“. Svako biće tako nasljeđuje sopstvena djela, nastavljajući i sa činjenjem novih djela, čije će posledice osjetiti kasnije. Zbir čovjekovih djela određuje njegov sadašnji i budući život, a sadašnji život i karakter određeni su djelima izvršenim u pređašnjem životu. Tako je karma pokretna snaga moralnog determinizma u individualnom životu, a takođe i opšteg uzročnog zbivanja u svemiru.

KARTOMANTIJA – gledanje u karte, bacanje karata, gatanje (ili proricanje) iz karata. Postoji više tehnika gledanja u karte, a svaka karta iz svake grupe (herc, karo, pik i tref) ima svoje značenje. Takođe postoji značenje po grupama karata i kartama u susjedstvu.

KLASIČNI ELEMENTI – odnosi se na starogrčki koncept zemlje, vode, vazduha, vatre i etera (plameni ili nebeski vazduh u kome zvijezde lebde i bogovi stanuju) koji predlaže objašnjenje prirode i kompletne stvari u terminima jednostavnijih supstanci. Druge antičke kulture kao Egipat, Vavilon, Japan, Tibet i Indija imaju slične koncepte.

KLATNO – Upotreba klatna za dijagnozu i liječenje ljudskih bolesti predstavlja drevnu vještinu proricanja na osnovu koncepta „ujedinjenih energija“. U cilju sticanja kredibiliteta i razumijevanja, zagovornici ovog metoda objašnjavaju da tijelo posjeduje energetsko polje koje

može biti ugroženo bolešću. Klatno reaguje na ove smetnje tako što se klata unutar magnetnog polja koje je tako stvoreno. Ovakav način razmišljanja dolazi uz objašnjenje o aurama i čakrama objašnjenim u odnosnim unosima.

KLEROMANTIJA – Proricanje iz kocaka ili datih brojeva.

KLETVA – posredno ili direktno izražena želja kojom se priziva zlo na nekoga. U grčko-rimskom svijetu za tu svrhu koristile su se pločice kroz koje bi neko prizivao bogove, lokalne duhove ili pokojnike da izvedu akciju proklinjanja određene osobe ili objekta.

KOLEKTIVNA NESVJESNOST – termin koji je izmislio Karl Jung i odnosi se na strukture nespješnog uma koji se dijeli među bićima iste vrste. Prema Jungu, ljudska kolektivna nespješnost nastanjena je instinktima i arhetipovima: univerzalnim simbolima kao što su Velika majka, Mudri starac, Sjenka, Voda, Drvo života, Kula i druge.

KONTROLA UMA – Programi kontrole uma sprovode se preko tajnih društava, obavještajnih službi i psihijatara, koristeći hipnozu, pranje mozga, kreiranje obrazaca ponašanja i „okidača“ za programiranu akciju putem asocijacija, kao i morbidne tehnike, čiji je tvorac bio zloglasni Jozef Mengele u nacističkoj Njemačkoj, putem kojih se stvaraju ljudski roboti – marionete, čije se ponašanje kontroliše i usmjerava u razne svrhe. Poznati programi te vrste u Sjedinjenim Američkim državama su „MK Ultra“ i „Monarh“.

Traumom i programiranjem robovi kontrole uma odvajaju od svog pravog porijekla, stvarnog života, pravih sadržaja, i programiraju za zadatke i poslove koje su im namijenili njihovi programeri. Svaki rob iz programa postoji u novostvorenoj realnosti, a kako se kroz nju kreće zavisi od programera. Ono čemu svaki (normalan) čovjek teži, robu iz programa je uskraćeno. Ako je programirana osoba ocijenjena kao neko ko želi moć, ona joj je prvo oduzeta do tačke raspada, a onda joj je data nad drugim osobama, robovima kojima će upravljati.

Rob se dislocira iz svoje prave porodice još kao beba ili malo dijete, i daju mu se lažni roditelji, obično višegeneracijske okultne loze i porodice koje će ih formirati u ono što im je namijenjeno. Da bi rob ispunjavao zadatke za koje je programiran, potpuno mu se ograničava sloboda kretanja (otuda su djeca vojnih lica koja žive u bazama idealna za programiranje), uskraćuje im se obavljanje najprostijih aktivnosti kako bi u potpunosti bili zavisni od svojih kontrolora. Poznati su slučajevi da mnogi robovi iz programa nikada nijesu napisali nijedan ček, što je u Americi skoro nezamislivo. Mnogi nijesu vozili kola, nijesu gledali televiziju, ukoliko nije na programu neki film Volta Diznija koji je inače korišćen za programiranje. Žrtve kontrole uma su uglavnom „zvijezde“ iz svijeta zabave i šoubiznisa, a sve se prikriva slavom i glamurom. U programiranju robova ogledala se veoma mnogo koriste. U mozgu programirane osobe stvorene su nebrojene slike i rob ih u svom umu vidi kao hiljade ogledala. Bajke kao „Čarobnjak iz Oza“ uglavnom se koriste za programiranje djece. „Obuka“ uključuje i stvaranje seksualnog roblja za eksploataciju „elite“. Seksualne robinje koriste se za uvlačenje ciljanih žrtvi u seksualne aktivnosti koje se snimaju, što je naročito efikasno, ako je riječ o uglednoj, javnoj ličnosti na javnoj funkciji u politici, biznisu, sportu. Jedna od najefikasnijih prijetnji seksualnim robovima jeste da će ih poslati u psihijatrijske klinike – medicinske logore smrti – ukoliko budu pravili probleme svojim kontrolorima ili pokušaju da se otrgnu iz programa. U muzičkim spotovima mnogih „zvijezda“ kao i u filmovima mogu se uočiti brojni elementi tehnika kontrole uma, a postoje i dokumentovana svjedočanstva „odbjeglih“ robova ili njihovih poznanika i prijatelja. Ispovijesti žrtava kontrole uma često su prožete okultnim iskustvima, bizarna iskustva poput otmica i silovanja od strane vanzemaljaca, medicinske eksperimente otmičara i sl.

KRUG – simbol univerzuma, izveden od Sunca i obožavanja Ozirisa. Tačka u krugu simbolíše muški princip a krug ženski. Istaknuti masonski autori naglašavaju da je u krugu je najviši oblik satanističkog

izražaja, budući da predstavlja Bafometa, boga Mendesa, ili ovaploćenje Lucifera kao boga. U stvari, pentagram upisan u krug je znak za boga i boginju.

KRST – stari, predhrišćanski simbol smrti koji se može vidjeti na antičkim artefaktima. Smatra se da krst kao *simbol ili relikvija* potiče od „tau“, početnog slova imena „Tamuz“, sina Semiramide iz vavilonske misterijske religije. Krstovi su prvobitno bili pravljeni kao okultni simboli i bili su obožavani u drevnom Vavilonu i Egiptu. Za krst se vjeruje da ima magičnu moć zaštite od zla i đavola, dok se u stvarnosti najviše koristi od poklonika i promotera zla.

Odakle potiče *osjenjivanje krstom*? U starim paganskim religijama koje su vjerovala u četiri elementa života (vatru, vodu, zemlju i vazduh) u praksama prizivanja tražilo se uravnoteženje ili zaštita ovih elementa (iza kojih se vjerovalo da stoje i određeni duhovi) tako što se na svom ili tuđem tijelu (obično na čelu) činio magijski obred „znaka krsta“, tj. ukrštanja četiri tačke. U hrišćanstvu ta praksa se prvo javlja u afričkim crkvama (II i III vijek). Znak krsta crtao na čelu jednim prstom (srodno paganskom vjerovanju), da bi se ova tradicija dalje prenijela i razvila u današnje crkvene varijacije.

Što se tiče Hristovog raspeća, treba znati da je „stavros“ (stavron), grčki pojam koji se prevodi kao „krst“, prvobitno označavao uspravni kolac ili stub, ali u Isusovo vrijeme to je bio instrument za mučenje koji su Grci i Rimljani preuzeli od Feničana, sa manjom poprečnom gredicom za zakivanje šaka. Niko od ranih hrišćana krstu nije pridavao nikakav magijski ili ritualni značaj, dok se njegova simbolika u novo-savezanim spisima uvijek odnosi sa samoodricanje ili Hristovu žrtvu pomirenja.

KULT MRTVIH – počiva na animizmu, shvatanju po kojem se ljudsko biće sastoji iz podvojenih djelova – duše i tijela. Duša je spojena sa tijelom dok je čovjek živ, ali čak i tada, u određenim slučajevima, ona posjeduje izvjesnu samostalnost i može da napusti privremeno tijelo kada

čovjek spava ili je u transu, a trajno ga napušta kada čovjek umre. Posle smrti čovjeka tijelo se raspada, a duša navodno nastavlja svoj samostalni put. Veze između živih i umrlih ne nestaju činom smrti, jer živi prema mrtvima imaju obaveze koje će pokojnicima omogućiti odlazak iz ovog u svijet mrtvih, a zatim i one koje će im olakšati i poboljšati uslove na drugom svijetu.

Ideje o tome gdje će pokojnik boraviti po smrti (među zvijezdama, u samoj grobnici, raju, paklu, kod svog boga) razlikuju se među raznim kulturama i religijama. Shodno tome, mrtvi su sahranjivani u krugu samog doma gdje su živjeli, na grobljima, ritualno spaljivani, itd.

Putovanje umrlih na „drugi svijet“ navodno traje godinu dana i za to vrijeme veza živih sa mrtvim još je jaka. U ovom periodu živi su u obavezi da mrtvima izdaju podušja ili daće i da im redovno donose hranu na groblja. Kada se navrši godina od dana smrti izdaje se poslednje podušje i tada pokojnik odlazi u carstvo mrtvih, odnosno iz reda pokojnika prelazi u red predaka. Prvih četrdeset dana duša luta u blizini kuće ili u blizini groba. Sahraniti čovjeka bez posmrtnog rituala smatra se velikim grijehom. Duše koje nijesu prošle kroz odgovarajući posmrtni ritual su nesmirene, ne odlaze u svijet mrtvih već lutaju u blizini živih i nanose im zlo.

Kult mrtvih u sinkretizmu paganizma i tradicionalnog hrišćanstva snažno je uticao na razvoj raznih nebiblijskih dogmi i vjerovanja. Biblija je vrlo određena po pitanju nastanka života (Postanje 2:7), posledica grijeha (Postanje 2:16,17; Rimljanima 6:23), stanja mrtvih (vidi: Jov 14:12; Psalam 146:4; Propovjednik 9:5,6,10), te da ne postoji nikakav svjesni oblik života umrlih sve do uskrsnuća (vidi: Danilo 12:2; Jovan 5:25,28,29; 11:24).

KUMINA – afričko-jamajska religija i prakse koje uključuju sekularne ceremonije, ples i muziku, koja potiče iz Kongo regije. Ime „kumina“ ima takođe veze sa stilom bubnjanja iz kojeg je nastala rege muzika. Ovo vjerovanje dijeli duhove na one vezane za nebo i duhove vezane za zemlju.

KUNDALINI – „zmijska moć“ ili energija navodno smještena u dnu kičme. Kroz različite tehnike joge ova mistička snaga se spiralno uvija uz kičmeni stub, da bi se konačno sjedinila sa umom i proizvela stanje izmijenjene svesti ili prosvjetljenja. Zašto je „kundalini“ povezan sa „zmijom“? Tokom istorije, okultisti su vjerovali da su zmije čuvari izvora života i besmrtnosti, kao i „onih viših bogatstava duha koja su simbolizovana skrivenim blagom.“ Prema njima zmija je životna snaga koja određuje rođenje i ponovno rođenje i otud se povezuje sa Točkom života. Zmija je bila važan simbol za gnostike. Ipolit je tvrdio da se za zmiju govorilo da živi u svim predmetima i bićima. Ovo nas dovodi do kundalini koncepta joge ili zmije kao prikaza unutrašnje snage. Kundalini se simbolično predstavlja kao zmija koja se uvija sama oko sebe u obliku prstena (kundala), u onom osjetljivom dijelu organizma koji odgovara donjem kraju kičmenog stuba. Takvo je, navodno, stanje kod običnog čovjeka. Međutim, kao rezultat vježbi usmjerenih ka njegovoj spiritualizaciji – na primjer hata jogom – zmija se navodno raspliće i ispravlja kroz točkove (čakre), koji odgovaraju različitim spletovima u tijelu, sve dok ne stigne do čeonne oblasti što odgovara trećem Šivinom oku. Tada, prema hinduističkom vjerovanju, čovjek ponovo uspostavlja svoj osjećaj za vječnost. Glavno značenje koje je vezano za zmiju je da ona predstavlja osnovnu skrivenu energiju, nalik seksualnoj moći, koja je umotana oko dna kičme i koja predstavlja podršku jogiju u njegovim nastojanjima da osvoji više svjetove tokom svog unutrašnjeg putovanja. Energija, koja je izvor svih duhovnih osvajanja, naziva se kundalini (umotana, obavijena moć), odnosno moć zmije. Okultisti priznaju da je „aktivacija kundalini“ opasan korak, ali kada se jednom aktivira, kroz učenika navodno protiče „vitalna životna snaga“. Kada se to desi, osoba postaje „nabujala rijeka ljubavi, koja utiče na ljude koji stupaju u kontakt sa njim. Vjekovima su indijski Jogiji čuvali tajne kundalini joge. Za ljude iz davnina poznato kao ‘šesto čulo’, ova izvanredna životna snaga koja omogućava otvaranje ‘trećeg oka’ je smještena u dnu kičme, i može da

donese neiscrpnu rezervu energije i znanja.

KUPA MOĆI – metod podizanja energije u ritualnoj magiji i vješticiarstvu koji se zasniva na ideji da energija formira kupu sa krugom kao osnovom.

L

LAMA – odgovara pojmu „guru“ na sanskritu. Na mongolskom jeziku „dalaj“ znači „okean“. Vrlo često ispred titule „dalaj lama“ stoji HH (eng. His Holiness) „njegova svetost“. Tibetanski budisti vjeruju da je dalaj lama jedna od nebrojenih inkarnacija (utjelovljenja) bodhisatve milosrđa Avalokitešvare.

LEVITACIJA – lebdjenje u odnosu na nešto. Levitacija u paranormalnom kontekstu i parapsihologiji označava uzdizanje fizičkih objekata ili ljudskog tijela u zrak, odnosno poništavanje djelovanja zakona gravitacije mističnim radnjama. Ovaj fenomen je spominjan još od antičkih vremena koji se pojavljuje u vješticiarstvu i magiji. Takođe, levitacija se dovodi i u vezu s demonskim opsjednućima i demonskom silom.

LGBT I OKULTIZAM – LGBT je akronim koji se odnosi na lezbejke, gejeve (homoseksualce), biseksualne i transrodne osobe. Istraživači religije i istorije lako će pronaći direktne veze između homoseksualizma i izopačenih religijskih rituala i praksi. U većini drevnih mnogobožičkih društava nije postojala moralna zabrana pederastije. Ona je bila opšteprihvaćena i često je značila ne samo polno zadovoljenje, već je imala karakter kulta. To je bilo karakteristično kako za antički Istok, tako i za staru Grčku, stari Rim, Kelte i dr. Homoseksualni odnosi su bili ili dio tzv. svete prostitucije u hramovima, ili su predstavljali dio rituala inicijacije, u kome su dječaci postajali potčinjeni objekat odraslog homoseksualca. Uz pomoć takve inicijacije kod njih je gušena sloboda volje, i oni su se slijepo potčinjavali plemenskim vođama – sveštenicima. Grijeh sodomije bio je proširen i među vitezovima iz reda templara. Posle tajnog posvećenja za njih je zakletva na neporočnost,

siromaštvo i poslušnost gubila svaki značaj, i umjesto umjerenosti kod njih su cvjetali razvrat, raskalašnost i religiozna ravnodušnost. Jačanjem pozicija masonstva i razvojem idejnog pokreta Prosvetiteljstva, koji su masoni i stvorili, u zapadnoj eliti je počeo da se mijenja javni odnos prema pederastiji. Krivično gonjenje sodomita u Francuskoj bilo je ukinuto 1791. godine, a imalo je za posljedicu revolucionarni masonski prevrat i donošenje Deklaracije o pravima čovjeka i građanina. U 19. vijeku, pod uticajem francuskog zakonodavstva, dolazi do dekriminalizacije sodomizma i u drugim državama. Zbog vrlo velikog naučno-racionalnog prilaza problemima razvoja društva, porodice i čovjeka situacija se krajem XIX i početkom XX vijeka mijenja. To se najbolje vidjelo u pojavljivanju više novih „nauka“ – sociologije, psihologije, seksologije, eugenike i dr., koje se poklapalo sa renesansom paganske okultne mistike. Došlo je do formiranja i novog pokreta – feminističkog, koji je u centar pažnje stavio odnose među polovima. Stalno širenje homoseksualnosti u najvišim slojevima zapadnog društva, posebno među intelektualnom i kulturnom elitom, doprinijelo je da su među seksolozima i psiholozima koji su se bavili proučavanjem seksualnih anomalija počeli da se preduzimaju pokušaji rehabilitacije onih koji su imali taj porok. Značajan doprinos je dao Sigmund Šlomo Frojd, član jevrejske masonske lože „Bnaj Brit“, zahvaljujući kojoj je njegova teorija psihoanalize počela da se širi i populariše u čitavom svijetu. Veze između djelovanja globalne „elite“ i LGBT propagande se vide i kroz nametanje zakona i sistematsko lobiranje u korist ovog pokreta. Homoseksualci predstavljaju oruđe u rukama moćnika, koje se upotrebljava u „pripitomljavanju kandidata“ za klub novog svjetskog poretka.

LITEROMANTIJA – oblik pogađanja sudbine koji se zasniva na pisanim riječima.

LITIJA – molitva uoči nedjelje i praznika, na večernju, sa osvećenjem hljebova; povorka vjernih sa sveštenstvom i crkvenim barjacima, kao

manifestacija pobožnosti, o velikim praznicima (o crkvenom slavi, Bogojavljenju, Uskrsu, Spasovdanu i dr.); povorka (kao pod 2) kao naročito molepstvije za prestanak kiše, suše, rata, kakve zarazne bolesti itd.

LITOMANTIJA – oblik proricanja putem kojeg se budućnost kazuje korišćenjem kamenova ili refleksije koja se odbija od njih.

LUCIDNI SNOVI – Lucidni ili svjesni san je san tokom kojeg osoba jasno poima činjenicu da se nalazi u stanju sna. U takvim snovima moguće je biti lucidan i imati malo kontrole nad sadržajem snova i obratno, imati mnogo kontrole bez čiste svjesnosti da sanjamo. Ako smo lucidni i imamo dobru kontrolu, onda možemo birati neku aktivnost koja je moguća samo u snovima, postići ono što u budnom stanju ne bismo nikada mogli ostvariti. Iako se takvi snovi tokom života spontano događaju, moguće ih je posebnim metodama i vježbama (pisanje dnevnika snova i sl.) potaknuti, te isto tako i pojačati stanje lucidnosti i time dobiti veću kontrolu nad vlastitim lucidnim snovima. Jako malo se zna o lucidnim snovima, kao i o snovima uopšte. Lucidni san može nastupiti spontano ili namjerno. Oni koji to čine namjerno rade to uglavnom radi zabave, radi uvjerenja u dublji, spiritualni, značaj lucidnih snova, radi umjetničke inspiracije, ili naučnog istraživanja. Međutim, tehnike koje se predlažu za postizanje lucidnog sna ukazuju da je zapravo riječ o svjesnom prizivanju okultnih sila.

1. Pođite na spavanje između 22 i 01 sat, te planirajte buđenje nakon približno 6 sati spavanja. Prije spavanja, ležeći na leđima, zatvorite oči, i radite koncentraciju na prostor između obrva (treće oko), kroz zatvorene kapke. Za to vrijeme mentalno i sa osjećajem, ponavljajte autosugestiju poput: „Noćas ću postati svjestan/svjesna da sanjam“. Ako um počne lutati, ponovo usmjerite pažnju na treće oko i nastavite sa autosugestijom sve dok ne utonete u san.

2. Nakon otprilike 6 sati spavanja, ustanite iz kreveta i budite budni 1 – 1,5 sat (po mogućnosti čitajte ili razmišljajte o lucidnom sanjanju).

Važno je potpuno se razbuditi za to vrijeme.

3. Vratite se u krevet i ponovo radite tehniku koncentracije na treće oko uz autosugestiju. Moguće je da ćete imati problema da ponovno zaspete, što može potrajati i do 1 h, ali nakon što konačno zaspete, počinje zabava. Da ne bi bili iznenađeni rezultatima ove tehnike, o- vako je moguće pored lucidnog sna, izazvati i svjesno iskustvo astralne projekcije kao i iskustvo tzv. „lažnog buđenja“, kada je osoba uvjerena da je budna i počinje obavljati svoju svakodnevnu jutarnju rutinu a da u stvari još uvijek sanja. U svakom slučaju, možete imati zanimljivo iskustvo.

LUCIFER – svjetlonoša, u Bibliji, prema proroku Isaiji, je sin Zore (zvi- jezde Danice) čije prebivalište je prvobitno bilo na Nebu, u neposred- noj Božjoj blizini i koji je poželio Božji položaj (Isaija 14:12-14). Biblija ga takođe identifikuje kao anđela heruvima (zaklanjača) najvišeg reda (Ezekiel 28:12-15), kojeg je, nakon prvobitne pobune protiv Boga, po- bijedio arhanđel Mihael i zbacio na zemlju sa trećinom drugih anđela pobunjenika sledbenika Lucifera (Otkrivenje 12:3,4,7-9). U istom pa- susu ovaj pali anđeo se poistovjećuje sa Sotonom (u značenju „pro- tivnik“), đavolom („diabolos“ koje znači opadač, lažni optužitelj, onaj koji je sklon klevetanju), aždajom i starom zmijom (uporedi sa Posta- nje 3. glava), koji je prouzrokovao pad ljudskog roda u grijeh.

U okultnom svijetu pojam „Lucifer“ ima sasvim drugačija i iskrivljena značenja koja odgovaraju konceptu samog Satane kroz sistem mješa- vine dobra i zla, gdje je biblijski Bog predstavljen kao neprijatelj. Luci- fer se prikazuje kao prosvjetitelj i iscjelitelj ljudskog roda. Međutim, u realnosti, Lucifer odnosno Satana je idejni tvorac, duhovni inicijator i kontrolor kompletnog sistema okultizma, misterija, tajna koja iza taj- nih društava, magije, lažiranih religija i ideologija, uključujući sve druge oblike manipulacije i laži.

Lj

LJUĐSKA ŽRTVA – predstavlja ubijanje ljudskih bića kao dio religijskog obreda. Žrtvovanje ljudi se prakticalovalo u raznim kulturama kroz istoriju. Imalo je različite oblike, a u pravilu se sastojalo od ritualnog ubijanja žrtvi na način koji je trebao odobrovoljiti razne bogove (demone), duhove ili pokojnike. Jedan od primjera je predstavljalilo i žrtvovanje slugu nakon kraljeve smrti u cilju da mu nastave služiti u zagrobnom životu. Uz žrtvovanje ljudi su u plemenskim društvima vezani i kanibalizam te lov na glave.

Smatra se da razna satanistička društva, posebno ona „elitnog“ ranga do kojih zakon najteže može doprijeti, i danas prinose ljudske žrtve u svojim ritualima, od kojih su „najcjenjenije“ žrtve djece ili djevica. Brojni slučajevi nestanaka djece nikad nijesu riješeni. Poznato je da u Americi djeca masovno nestaju, a naročito pred *Noć vještica*, tako da policija upozorava roditelje da posebno pripaze na svoju djecu pred taj „praznik“ (zvanični podaci FBI kažu da je u periodu od 1995. do 2000. u Americi nestalo 50.000 djece).

M

MAG – osoba koja se bavi magijom. Sinonimi ovog pojma su: prorok, vidovnjak, vrač, vračara, vještac, proricatelj, čaralac, gatar, vizionar, opsjenar, gatara, pogađač, gatalac, bajač, čudotvorac, čarobnjak, bijeli mag, vrač pogađač, sibirbaz, crni mag, orakul, travar, hodža, negromant, uročnik, nekromant, vidar, zduhač, vjedogodnja, vikan, žrec, čudotvornik, jasnovidac, mantijaš, okultista, čarobnjak, ezoteričar, mistik, duhovnjak, ezoterik, gnostik, duhovnik, magičar, učitelj magijskih vještina, volšebnik, šaman, kabalista, iluzionista.

MAGIJA – korišćenje zlih duhovnih sila da bi se postigao neki rezultat i uticalo na druge ljude. Mag ili vrač koji čara i magija ne postiže čuda svojom voljom nego to rade demonska bića koja ispunjavaju njegove naloge. Vještac ili vještica kroz činodejstvo i čarobnjačke vještine

pokreću zle duhove i demonske sile u pravcu koji im naznači. Najčešće se magijm bave osobe koje su slavloljubive, pohlepne, žele da kontrolišu ljude i sudbine, koje su gorde i sujetne ili koje je đavo obuzeo. Magija, bilo kakva da je, nanosi zlo ljudima, otuda je od Boga osuđena kao težak grijeh i od pamtivijeka bila proganjana. Čak i kada izgleda da preko magije djeluje prirodna sila, njen uzrok je natprirodna sila, sa kojom mi ne treba i ne smijemo da imamo bilo kakve kontakte, da nas ne bi duhovno upropastila. Mag nema stvarnu vlast nad zlim duhovima, nijedan čovjek nema vlast nad natprirodnim svijetom. Iako se okultisti čini da on komanduje duhovima koje oni u obredima prizivaju, ti duhovi zapravo slušaju zapovijesti samog Satane ili viših demona u hijerarhiji ne bi li sve više okovali dušu maga ali i onih koji takvu magijsku pomoć traže. Posle duhovi opsjednu um i tijelo maga i vladaju u potpunosti sa njim. Zato se i onaj ko ode kod vrača ili šamana po magijsku pomoć, da baci čini na nekoga ili da pak skine čini sa sebe, izlaže činodejstvu palih duhova i oni ga sve više obuzimaju. Da li je magija štetna čak i kada pomaže da se ostvari rezultat, da se neka kletva skine, da se odbaci urok, skine činodejstvo? Kada se čovjeku učini da mu je odlazak kod vrača, maga, hodže, kabaliste, okultiste pomogao, to je stoga samo što su se demoni privremeno povukli, a na njihovo mjesto su došli neprimjetniji i tiši ali još zlokobniji i opasniji, čije dejstvo će tek kasnije da osjeti na nekom drugom životnom planu. Ili pak često se dešava da zli duhovi privremeno pomažu čovjeku da bi on što više vjerovao u moć magije i demona, kako bi što prije i brže predao svoju dušu njima na upravljanje.

Da li tzv. bijela magija zaista neutrališe crnu magiju? Ne nikako, bijela magija je lukava prevara Satane da čovjeka uvuče u magijsku praksu i vještičarstvo. Bijeli mag je satanista isto toliko koliko i crni mag, još je i opasniji jer mu čovjek poklanja povjerenje, misli da mu bijeli mag pomaže, a on na prepreden način zavodi njegovu dušu i tjera ga u okultizam. Svaki navodni lijek koji vam da bijeli mag je neko činodejstvo. Bijeli mag i crni mag su vođeni od istih duhova, jedni se

predstavljaju kao dobri a drugi kao loši, ali svi čine čovjeku isto, razaraju mu dušu i vezuju ga za onostrano gdje vladaju pali anđeli. Vrač, šaman, vještac, okultista svojom praksom vezuje ljude za spiritizam, uvodi ih u vjerovanje u zle duhove i satanine sluge. Kasnije kroz život duhovno kontaminiranih osoba dešavaju se različiti nesrećni slučajevi, negativne promjene karaktera, teški ispadi, ludilo, ubistva i samoubistva. Svaki oblik magije je opasan, kako god se ona zvala.

Visoka magija je isto što i niska, samo što je stepen podavanja đavolu kod visoke magije veći. Običnom magijom i paganskom praksom se mahom i sporadično bavi običan i malo vjerujući svijet tražeći rješenje za svoje probleme. To je magija običnih ljudi i raznih vidovnjaka. Visoka magija je navodno vještina posvećenika i ezoterijskih znalaca koji imaju tajna magijska znanja i njihova magija navodno jače djeluje. Oni su mahom uključeni u rad tajnih društava, gdje ih sam Satana uči visokoj magiji. Da bi neko došao do toga da mu demoni prenose tajna znanja, to se postiže tako što ga učitelji magije i nadređeni uvlače u sve dublje nemoralno i grehovo posrnuće, da vrši rituale sa klanjanjima i zaklinjanjima samom Satani koji ima mnogo imena, rituale u kojima ima krvnih žrtvi, sadomazohizma, seksualnog promiskuiteta, bogohuljenja, ritualna satanska ubistva.

Magovi na višem nivou znaju kome služe i oni se direktno poklanjaju Satani moleći za još moći. Démoni kao imaju mnogo veće i akumulirano znanje od ljudi i veću silu, tako da često mogu djelimično znati stvari unaprijed. Oni daju informacije magovima o ljudima koji im dolaze na seansu, oni obavještavaju maga gdje su njihovi prijatelji demoni stavili činodejstva, uroke, pa izgleda da mag sve vidi i sve zna, kao pomaže ljudima. Oni obavještavaju maga o prošlom životu čovjeka koji je kod njih na seansi, jer mu to znanje prenose demoni koji prate i kontrolišu osobu i znaju čitav njegov život.

Mnoga popularna proročanstva su djelo zlih duhova. Otuda vidovnjaci i gatari odlično pogađaju protekli život ali nikada ne pogađaju u potpunosti budućnost, samo neke pojedinosti te stoga često daju

neodređena i višesmislena proročanstva.

Zašto magija djeluje na ljude? Odgovor se nalazi u razdvojenosti od Boga usljed nevjerstva i nepokajanih grijeha.

Mnogi vračari koriste relikvije, ikone i krst, te bajalice nalik na crkvene molitve i uz rituale pokušavaju da utiču na ljude i događaje.

Jedina djelotvorna zaštita od magije je povjerenje u Boga i Njegov plan spasenja, vjera u poslušnosti i ljubavi. Uz to je neophodno oslobađanje od svih predmeta ili literature vezane za magiju i okultizam, uključujući i razne relikvije.

MAITREJA – univerzalni mesija Novog doba, duhovno biće, učitelj svijeta, koga svaka religija zove na svoj način: Buda, Krišna, Isus, Mahdi, a čiji se dolazak uskoro očekuje ili se špekuliše da je već viđan na raznim lokacijama u svijetu. Njegov dolazak se takođe poistovjećuje sa dolaskom vanzemaljaca na našu planetu, tzv. svemirske braće koji navodno žive na drugim planetama u „eteričnoj ravni“. Jedno od takvih bića poznato je pod imenom Sanat Kumara, Gospod svijeta.

MAJKA BOŽJA – alias Kraljica nebeska. Prvobitno ime Semiramis ili Semiramida. U raznim narodima poznata je pod raznim imenima: Afrodita ili Venera, Artemida ili Dijana, Atina ili Minerva, Demeter ili Ceres, Gea ili Tera, Hera ili Juno, Hestia ili Vesta, Kibela, Alilah, Ištar, Astarota, Koatliku, Gospođa Sloboda, itd. Istoričari religije smatraju je glavnim ortakom Nimroda u uspostavljanju vavilonske misterijske religije, koja se raširila po cijelom starom svijetu. Nakon Nimrodove smrti (cca. 2167. prije n.e.), Semiramis je promovisala vjeru da je on bog sunca. Da bi održala kult božanstva među svojim sledbenicima, ona je zatrudnjela i rodila sina, 25. decembra, poznatog kao Tamuz, Horus, Bahus, Krišna..., koji je smatran simbolom ponovnog rođenja Nimroda. Odatle je raširen kult majke „bogorodice“ i djeteta po cijelom svijetu. Mnogi paganski festivali, uključujući današnje „hrišćanske“ praznike, okultni rituali, celibat, hramska prostitucija, magija i vješticarstvo... potiču od ovog paganskog trija.

MAJKA ZEMLJA – ili Majka Priroda je drevno pagansko božanstvo, personifikacija plodnosti i Zemlje. Poštovale su je mnoge religije, dok su Egipćani poštovali muškog boga Zemlje. Mnogo religija je vjerovalo da je plodna Zemlja iz koje se razvija život žena koja odgaja čovječanstvo. Budući da je Zemlja ženski element koji rađa, nebo je bilo muški element. Zemlja je u paganstvu zauzimala srednje mjesto – između neba i podzemlja (koje je njena utroba).

Grčka Majka Zemlja je Gea ili Gaja, čije ime jednostavno znači „Zemlja“. Ona je nastala iz Haosa, stanja bez reda i poretka. Rodila je Urana, Nebo, koji je bio jednak njoj da je pokrije, te Ponta, jalovu dubinu Mora i Planine. Udala se za Urana i rodila mu lijepu djecu Titane, potom ružne jednooke Kiklope i storuke Hekatonhire. Brinula se za malog Zeusa u jednom mitu, a poslije je pvela rat protiv njega. Druga majčinska boginja je Demetra, čije ime znači „Majka Zemlja“. Tako je Gea samo personifikacija Zemlje, dok je Demetra još nešto više (mrtvaci pokapani u zemlju nazvani su Demetrinim ljudima). Demetra je živjela na Olimpu, ali je pohodila Zemlju kao boginja žita i žetve. Sa Zeusom ima kćer Persefonu. Persefonu je oteo Had, te je tako nastala smjena godišnjih doba. Kad su Demetra i Persefona zajedno, vladaju proljeće i ljeto, a kad su odvojene jesen i zima. Demetra ima lik Zemlje koja je majčinska i osvetoljubiva. U rimskoj mitologiji, Gea se naziva Tera.

MAJSTORI MUDROSTI – duhovna bića koja zajedno tvore Duhovnu hijerarhiju, nadgledaju božanski plan za ovu planetu. Djelujući skriveno svojim učenicima u svim oblastima nastojanja, navodno su nadahnuli sva velika ljudska postignuća. Majstori vode i uče, ali je samo čovječanstvo to, koje po svom nahođenju reaguje na poticaj i stvara svaku novu civilizaciju. Poznato je da je Alis Bejli, okultistkinja i jedna od prvakinja Nju Ejdža bila nadahnjivana od duhovnog bića Džual Kala, koga je ona još zvala Tibetanac. Ovi „majstori“ preko svojih medijuma (jedan od poznatih je Bendžamin Krim) ističu da „samo radikalne promjene mogu spriječiti katastrofu svijeta“ te ukazuju na ogromnu

neravnotežu u raspodjeli svjetskih bogatstava. .

MANTRA – zvuk, slog ili grupa riječi koja navodno ima sposobnost transformacije od svijesti pa sve do grupe materije. Takođe se odnosi na kratke molitve kojima se pripisuje osobita moć; magične formule. Potiče iz hinduističke tradicije gdje se veoma često obavljaju različite vjerske bajalice.

MASONERIJA – Masonstvo je zajednički naziv za tajna bratstva i srodne zajednice koji potiču od srednjovekovnih zidarskih esnafa (zato su masoni slobodni zidari). Mason ili slobodni zidar je pripadnik tajnog, religiozno-mističnog, etičkog pokreta nastalog u XVIII vijeku s reakcionarnim ciljevima; organizovani su u lože u kojima se prijem vrši uz odgovarajući ceremonijal.

MATERIJALIZAM – filozofski pravac koji materiju (tvar) smatra osnovom svega. Popularna definicija materijalizma se tumači kao pohlepa ka materijalnim stvarima i vrijednostima. „Ne možete služiti Bogu i materijalizmu.“ (Jevanđelje po Mateju 6:24)

Stvaranjem potrošačkog, materijalističkog društva izvrnutih vrijednosti, obaraju se sve moralne norme i beskrupulozno krše prava običnih, radnih ljudi, dok se lopovi i kriminalci predstavljaju kao uspješni i srećni ljudi. U tom društvu je prostitutka „seksualna radnica,“ lopov je uspješan privrednik, masovni ubica je heroj, polugola pjevačica koja se hvali vezama, razvodima i razvratnim životom je „uspješna estradna zvijezda,“ ili „starleta“, kriminalac je „kontroverzni biznismen“, okultisti i nemoralne osobe koje opisuju razvrat i satanizam u knjigama, sugerišući mladima da krenu takvim putem jer će „bolje proći u životu“, važe za ugledne pisce. Pošten čovjek je sirotinja bez nade. Gubitnik. Moralan čovjek je budala koja ne zna da živi. Uspjeh se vrednuje materijalnim, novac je bog, a ostati bez novca je isto kao ostati bez krvi. Smrt. Jurnjava za novcem, postići standard, obogatiti se. Obezvredenje rada, izrabljivanje, socijalna nepravda, korupcija, mito, kriminalizacija društva, proizvodnja magle i prevare.

Iz svega vidimo da je u ljudske poslove upletena duhovna sila, sila koja želi da do te mjere unizi čovjeka, obesmisli mu život i uništi ga za vječnost. Sila koja mrzi čovjeka kao tvorevinu Božju i želi da ga uništi i za ovaj život i za vječnost. Đavo će jednima dati slavu, bogatstvo (vidi: Matej 4:8-10), moć, u zamjenu za duše njih samih i duše na koje oni mogu da utiču, čineći smišljena zla i prevare, a druge će porobiti, teškim radom, nevoljama, medijskim manipulacijama, lažnim naukama, jeftinom zabavom, kojom ovi jadnici pokušavaju da pobjegnu od učmalog i sivog života, televizijom, kreditima ili životom bez ikakve perspektive, posla, porodice, doma... ili ih poslati u smrt.

MEDIJUM – osoba koja posreduje i prenosi poruke između duhova i ljudi.

MEDITACIJA – smireno stanje organizma sa glavnim ciljem umirivanja i opuštanja uma ili tzv. „nerazmišljanja“ (uvođenja mozga u alfa režim). U religiji, posebno u drevnim religijama Istoka, duhovna disciplina i vještina koncentracije na unutrašnja, mentalna stanja, na izazivanje vizija, prosvjetljenja i mističnog doživljaja stapanja sa bogom ili onostranim svijetom. Kao tehnika psihološke relaksacije meditacija se praktikuje u okviru različitih mentalno-higijenskih programa koji su usmjereni ka neutralizaciji posledica stresnog života savremenog čovjeka. Najpoznatiji oblik meditacije je joga.

MESMERIZAM – učenje i način liječenja pomoću magnetizma Franca Mesmera (1734-1815), osnivača učenja o tzv. životinjskom magnetizmu. Mesmer se koristio metodom sugestivnog liječenja, polaganjem ruke na pojedinu osobu. Time joj je navodno ublažio tegobe, a učinak je tumačio tajanstvenom silom magnetizma. Mesmer je zapravo utemeljivač hipnotizma u medicinskoj praksi.

METAFIZIKA – filozofska disciplina/metoda koja proučava pojave i procese izvan svijeta realnog opažanja. Dijeli se na ontologiju, teologiju i kosmologiju. Ontologija je filozofska disciplina koja se bavi fenome-

nom 'biće', njegovim bitkom i osnovnim odnosima koji se stvaraju nastankom i postojanjem 'bića'. Ontologija bi se mogla nazvati 'opšta metafizika'. Teologija je primijenjena ontologija koja izjednačava 'biće' sa bogom. Kosmologija (u smislu metafizike, a ne savremene nauke istog imena) je traganje o postanku, prirodi i svrsi svijeta – to su razmišljanja pretočena uglavnom u mitove o nastanku svijeta; od grčke kosmogonije do keltske, od astečkih, indijanskih, crnačkih, nordijskih mitologija do asirskih, vavilonskih i jevrejskih.

MISA (TRANSSUPSTANCIJA) – rimokatolički obred koji se zasniva na vjerovanju da sveštenik ima moć da pretvori hljeb i vino u tijelo i krv I-susa Hrista.

MISTERIJA – tajna; kod starih Grka: tajne nauke, tajne službe nekom božanstvu koje su se sastojale u tome što su pred narodom izvođeni neki njemu nerazumljivi obredi (sakramenti) koji se ne mogu racionalnim postupcima dokazati, ali ih vjernik prihvata kroz autoritet sveštenstva; u Srednjem vijeku: dramska prikazivanja scena iz života svetaca, naročito prizora rođenja, muka, vaskrsenja i ponovnog dolaska Hristova na Zemlju, najprije samo na latinskom jeziku u crkvama, a posle i na narodnom na javnim mjestima.

MITARSTVA – neka vrsta carinarnica, usputnih stanica, na koje duša nakon smrti nailazi na svom uzdizanju ka Bogu. Na svakom mitarstvu stoje zli duhovi koji od duše traže otkup za određenu vrstu grijeha, da bi ta duša mogla dalje da nastavi put. Ovo vjerovanje je karakteristično za Pravoslavnu crkvu, među nekim pravoslavnim svetiteljima i vjernicima. Doživljaj prolaska kroz mitarstva podsjeća na vantjelesna iskustva – fenomen zajednički za razne tradicije i epohe.

MITOLOGIJA – predstavlja skup mitova nastalih unutar jedne civilizacije ili naroda, ili u određenom istorijskom razdoblju. Ona se bavi proučavanjem priča fantastičnog sadržaja u kojima su junaci bogovi, polubogovi, heroji i razna mitska bića, te njihovim neobičnim, natprirodnim

djelima. Te priče bilježi mit. Mitologija, dakle, predstavlja skup priča koje dijelom imaju uporište u stvarnim događajima, nadograđenim maštom kroz legende ili kao proizvod religijsko-okultnih iskustava, fantazija i vizija, gdje obično dominira element strave i užasa.

Mitovi imaju svoje izvorište u ritualima i narodnim religijskim vjervanjinama. Neki je Eskim jednom primijetio: „Naše priče govore o ljudskim doživljajima, a ono o čemu slušamo nije uvijek prijatno. Kada kazujem legende, ne govorim to ja, već iz mene progovara mudrost naših predaka.“

Mitologija se može posmatrati kao istorijska artikulacija religije koja uključuje animologiju i demonologiju – inkarnacije demona, bezličnih oblika volšebnih bića, koja nastanjuju šume i vode, kamen i vasionu, druge dimenzije, ali i životinjski svijet, kao i u samostalnom poluljudskom obliku: vampir, zmaj, karakondžula, vila, patuljak, nimfa, harpija, sirena...¹ Manifestne forme ove religioznosti su Htonizam – bogovi donjeg svijeta, i Solarno božanstvo – bogovi gornjeg svijeta.

MJESEČARANJE (SOMNABULIZAM) – pojava pri kojoj osoba (najčešće dijete) ustaje noću u snu, hoda, govori ili obavlja složene pokrete. Mjesečar se u budnom stanju obično ne sjeća onog što je činio tokom sna. Pojava somnabulizma objašnjava se na različite načine, ali još uvijek ne postoji opšte prihvaćena teorija osim one kojom se ukazuje na duboko nesvjesne razloge koji su kod svake osobe specifični. Oči su najčešće otvorene, ali bez naznaka prepoznavanja. Ne postoji istovremeno sanjanje, niti sjećanje na taj događaj. Mjesečarenje je jedan od najtajanstvenijih fenomena u medicini, star je koliko i ona, ako ne i stariji. Ljudi su nekada pokušavali da ga riješe na razne magijske načine, povezivali su ga sa Mjesecom, plimom i osjekom.

U svakom slučaju evidentne su psihičke smetnje, te noćni strahovi, a kao mogući uzroci navode se stres, nedostatak sna, emocionalne traume. Aritmija, povišena tjelesna temperatura, gastroezofagijalni

¹ Vidi [Popis mitoloških bića](#) (Wikipedija)

refluks, noćna astma, noćni napadaji (konvulzije), opstruktivna apneja za vrijeme spavanja (kratkotrajan prestanak disanja), psihijatrijski poremećaji npr. PTSP, napadi panike te disocijativna stanja kao što je višestruki poremećaj ličnosti povezani su s mjesečarenjem. Sve ovo zajedno ukazuje na prisustvo metafizičkog okultnog faktora pa se može s razlogom sumnjati da mjesečaranje podstiču ili kontrolišu zli duhovi koji koriste stanje sna kada je mozak u stanju redukovane svijesti a funkcije organizma svedene na minimum.

MUZIKA I SATANIZAM – Poznato je da muzika ima velik uticaj na čovjeka. Kroz muziku može se ubaciti u podsvijest praktično sve što neko želi. Opasnost koja prijete zbog zloupotrebe kulture očigledna je i sve naglašenija – otvoreno se, katkad i s ponosom, govori o satanizmu u slikarstvu, muzici, na Internetu... Muzika se koristila i koristi se i dalje za ostvarenje određenih „vitalnih ciljeva“, budući da je uticaj muzike na čovjeka programiranim kodovima dozvoljen i praktično nekontrolisan. Postoji posebna fonetska metoda za ugrađivanje izobličenih poruka. No, značajno je kako mozak reaguje na muziku koja krije destruktivne poruke. Na primjer, skrivena poruka „ugord imzu“ preko lijeve polovine mozga, za koju je neprepoznatljiva, dospijeva do desne – kreativne i intuitivne sfere, koja poruku dekodira i prepoznaje kao „uzmi drogu“. Mnogi bendovi kroz svoju muziku otvoreno propagiraju satanizam. Osim destruktivne muzike i lirike (tekstova), oni svojim slušaocima, kroz tehničko ili fonetsko šifrovanje snimaka, predaju izobličene, nečujne, skrivene poruke, koje dopiru do podsvijesti (tzv. maskiranje unazad). Određeni ritmovi i izvedbe muzike mogu veoma uticati na promjene raspoloženja u negativnom smislu, izazvati agresivnost, stanje transa i potpunog odsustva kritičke svijesti, hipeaktivnost, nemir, razdražljivost, smanjenu koncentraciju, histeriju, zavisnost... Uživanje u destruktivnim oblicima muzike najčešće je udruženo sa odavanjem nemoralu, upotrebom narkotika, alkoholizmom i drugim porocima.

Valja se prisjetiti da je jedan od glavnih slogana talasa „društvene

revolucije“ među omladinom na zapadu 1960-ih i kasnije bio „Seks, droga i rokenrol“ koji je služio za ispiranje mozga. Sve ovo bilo je sračunato rušenju tradicionalnih vrijednosti i morala i uvođenju svijeta u „Novo doba“.

N

NAUČNA FANTASTIKA – umjetnički žanr koji obrađuje razne opšteljudske situacije smještene u zamišljenu buduću realnost koja se bazira na danas poznatim ili pretpostavljenim naučnim podacima i teorijama, za razliku od žanra tzv. „čiste“ ili fantastike u širem smislu koja nema uporišta u nauci.

Karakteristični motivi i teme naučno-fantastičnih ostvarenja jesu: budućnost ljudskog roda; prvi kontakt sa vanzemalcima; kataklizme na Zemlji ili u vasioni; invazija vanzemaljaca; alternativna istorija svijeta (npr. postojanje visoko tehnološki razvijenog antičkog svijeta, nestale civilizacija Atlantida, Mu); putovanje kroz vrijeme i paralelni svetovi; roboti i vještačka inteligencija; zadivljujući pronalasci; transhumanizam (evolucija i eugenika), itd. Ovim žanrom često dominiraju likovi koji popularizuju neku vrstu anti-teističkih mesija, obdarenih posebnim moćima. Takođe je vrlo primjetna evolucionistička propaganda. Naučna fantastika integriše svoju fabulu u svijet različit od autorove/čitaočeve stvarnosti, svijet u koji se ne ulazi radi pukog uživanja u fantastičnim svjetovima, već radi sagledavanja perspektiva koje se otvaraju pred ljudskim rodом na osnovu postojećih ili anticipiranih naučnih otkrića. Svijet dakle u kom autor ispituje mogućnost ljudskog postojanja u novim, naučno prihvatljivim uslovima. Ovu definiciju valjalo bi nadopuniti i riječju mašta. Upravo je ovaj žanr, u književnosti i u filmskoj umjetnosti, dozvolio ljudskoj mašti da ode do krajnjih granica svih snova, pomisli i želja ljudskih. Naučna fantastika dozvoljava čovjeku da iskaže šta želi od budućnosti i čega se u njoj boji. Ono što je takođe veoma upadljivo u ovom žanru je integrisanje nauke i magije. Čovjek se prikazuje kao bog koji je zaboravio svoj identitet. Kuda

stremljivo (pseudo)naučna misao možda se najbolje vidi iz izjave Stivena Hokinga, slavnog ateističkog naučnika, koji je uvjeren da će u budućnosti roboti potpuno zamijeniti ljude, kao i da je svijet u velikoj opasnosti od vanzemaljaca.

NAKIT I UKRAŠAVANJE – Porijeklo nakita je u magiji. U najstarije vrijeme, nakit se nosio da odagna negativnu energiju, koja se tada zamišljala u vidu 'zlih duhova'. Nakit se takođe često stavljao sa ostalim stvarima u grobove da štiti mrtve. Sve do XIX vijeka u većem dijelu Zapadnog svijeta je istorijat nakita bio i istorijat magije. Amajlije i talismani su se nosili vjekovima ne kao vid dekoracije, već kao ključna tačka koja se može naelektrisati pogodnim vibracijama. Ni danas nijesmo oslobođeni od korišćenja takvih stvari, jer je sve veći biznis u prodaji amajlija. Reklo bi se da amajlije i talismani dobijaju novu šansu u životima ljudi bez obzira da li su kupci, i oni koji ih nose, svjesni njihovog značenja ili ne.

Neki od popularnih primjeraka nakita koji su usko povezani sa magijom su prsten, ogrlica, narukvica, minduše... što takođe važi za „ukrašavanje tijela“ putem tetovaža ili šminke.

Prsten je krug, simbol vječnosti, jedinstva, reinkarnacije i svemira. U ranijim razdobljima se prsten povezivao sa Suncem i Mjesecom. On je bio predmet koji štiti, magični čuvar koji je rastjerivao negativnost putem svog kontinuiteta... Svi su prstenovi nekada bili magični ili sveti. Čak su i boginje i bogovi nosili prstenje; vavilonska mitologija je prepuna priča o Šamašovom i Mardukovom prstenju. Prstenje se takođe povezuje sa zodijakom, jin-jangom i 'magičnim krugom' magova i vikana. Njihova magijska istorija je složena i fascinantna. U magijskom smislu, nošenje prstena vas 'vezuje' sa silom, odnosno sa energijom. Materijali od kojih je prsten napravljen, plus vaša vizuelizacija, određuju prirodu ove energije. Izgled i privlačnost prstena, kao i svakako njegova materijalna vrijednost, nemaju veliki značaj u magiji. U izboru prstenja za magiju jedini važni faktori su ukrasi, metali i dragulji na prstenu. Prst na kojem se nosi prsten ima magijsko značenje.

Kažiprst se nekada smatrao naročito moćnim. Biljni preparati su se stavljali na tijelo kažiprstom kako bi se pojačala efikasnost liječenja. Tako je prstenje sa draguljima koji ubrzavaju izlječenje najbolje nositi na ovom prstu... Nekada se prstenje obično nosilo na domalom prstu, jer se mislilo da on ima živac koji ide direktno do srca. Vjerenički prsten se još uvijek po tradiciji nosi na ovom prstu. Svadbeni prsten (burma), koji se obično stavlja tokom stupanja u brak i potom stalno nosi, falusnog je porijekla. U budističkom znaku rukom za blagosiljanje, palac i kažiprst se dodiruju vrhovima, obrazujući krug, što je simbolika za joni, dok su ostala tri prsta (srednji, domali i mali) ispruženi, što simbolizuje mušku (genitalnu) trijadu. Kada se prsten stavi na domali prst (simbolika za penis), to predstavlja jedinstvo muškog i ženskog; otud, kroz ovu simboliku, burma označava brak ili uniju.

U savremenoj Vika magiji, žene često nose *ogrlice* sa dragim kamenjem, što predstavlja reinkarnaciju i boginju. Pošto je vrat u astrološkom smislu povezan sa seksom, i ogrlica takođe označava erotsku povezanost.

Mindūše su prstenovi koji se nose na ušima. Bušenje uha za mindūšu je drevni običaj. U knjizi Postanja 35:2-4 je zapisano da je Gospod tražio od Jakova da se riješi mindūša i nakita. Ovi predmeti umesto da štite čovjeka od zlih duhova zapravo privlače takve duhove, što je suština cijele obmane sa nakitom. Mindūše su takođe bile simbol ropstva.

Porijeklo *tetoviranja* je iz drevnih magijskih običaja slikanja šara i talsmana na kožu bilo u privremene obredne svrhe ili trajno. U 3. Moj-sijevoj 19:28 Gospod upozorava: „Ne tetovirajte po sebi znakove.“

Šaranje tijela je takođe magijski običaj. I muškarci i žene koriste neku vrstu *šminke* kao oblik magije u vještičarstvu. Američki starosjedioci, Polinežani, stari Egipćani, Kinezi i Japanci, i afrička plemena takođe su koristili i koriste šminku i boju za tijelo u magijske svrhe. Korišćenje boje utiče na naše ponašanje, emocije i raspoloženje.

NARKOMANIJA – Narkomanija ili zavisnost od droga je snažna vezanost

osobe za neku psihoaktivnu supstancu, koja se ispoljava kao neodoljiva strast za njenim konzumiranjem. Droga se upotrebljava od antičke prošlosti. Stari Grci su koristili droge, prvenstveno u religijskim obredima, zatim u medicinske i rekreativne svrhe. Američki urođenici (Indijanci) koristili su jaki gorki čaj od biljke kužnjak za halucinogena „putovanja“ i susret sa „bogovima“. Oni su i duvan koristili u ritualne svrhe. Mnogi ratnički orjentisani narodi koristili su droge kao stimulans za bitku. Poznato je takođe da su u prošlosti korišćena razna doping sredstva za pojačavanje sposobnosti sportista i gladijatora, spravljana iz pečurki ili biljaka, uključujući stimulanse kao što su kofein i strihnin (otrovni alkaloid). Neke biljke upotrebljavane su kao afrodisijaci. Sva zla koja su činili drevni pagani upražnjavaju se i danas, često prikrivena pod maskom modernizma. Tako, na primjer, u direktnoj vezi sa drogom nalazimo destruktivnu muziku, izopačenu umjetnost, idolatriju, razne vrste sakaćenja tijela (body art, nakaradni imidž i frizure...), razvrat i blud.

Treba zapaziti da upotreba droga u medicinske i rekreativne svrhe, zbog predrasuda (obmana) u medicini, može izgledati kao pozitivna praksa, međutim, sama riječ *farmacija* je grčkog porijekla (farmakeja) i označava vračarstvo ili je u uskoj vezi sa tim pojmom. Ova riječ se takođe veže za otrove koji izazivaju promjene stanja uma, zatim kozmetiku, losione, parfeme, itd. Kako ovo da shvatimo? Primarna svrha droga (farmacije) u antičkim vremenima bila je zaštita od demonskih sila. Ovakva praksa danas bi se najviše mogla povezati sa psihijatrijskom medicinom.

Već smo rekli da su droge u antička vremena korišćene uglavnom u ritualne svrhe za susret sa „bogovima“ ili za „odbranu“ od mračnih sila. Šamani, vračevi i guru i poznavali su tajne recepture njihovog spravljanja. Droga umrtvljuje, onespoboljava ili eliminiše razum. Upotreba droga je jedan od načina da demoni preuzmu kontrolu nad ljudskim bićem, bez obzira da li su motivi upuštanja u narkomaniju religijski ili ne. Sličan ili isti učinak postiže se kroz odavanje nemoralu

i bludu, sudjelovanjem u magijskim i okultnim radnjama, preko raznih tehnika pražnjenja uma (npr. joga i meditacija), psihijatrijskim tretmanima (hipnoza i sl.) i uopšte ulaskom u svijet poroka i hedonizma.

NARODNA RELIGIJA – popularna, domorodačka ili etnička religija koja sadrži različite forme i iskustva religije koja se razlikuje od zvaničnih doktrina i praksi organizovane religije. Često je plod sinkretizma (sjedinenja) lokalnih vjerovanja i zvanične religije. Karakteriše je mističnost, magijski elementi, sujevjerje, obožavanje prirode, kultovi i sl.

NEFILIMI – Smatraju se hibridnim bićima, djecom anđela i ljudskih žena, koji su bili divovskog rasta. Prema ovoj teoriji, anđeli su podučili ljudske žene raznim vještinama, između ostalog magiji, botanici i liječenju, a kada su se potomci anđela okrenuli protiv ljudi, anđeli su ljude podučili vještini kovanja oružja i ratovanja, te umjetnosti i nauke. Dalje se pretpostavlja da je to otkrivanje zabranjenih znanja ljudima i razmnožavanje s njima jedan od uzroka zbog kojeg je Bog prognao dio anđela s neba. Kažnjeni su i ljudi, jer je Bog naredio opšti potop. Nakon toga, Bog je poslao odane arhanđele da se obračunaju s palim anđelima. Od divova, njihovih potomaka na Zemlji, nastala je rasa zlih duhova. Ovakva tumačenja baziraju se uglavnom na apokrifima.

Međutim, biblijske činjenice ničim ne podržavaju takve špekulacije, najprije iz razloga što su anđeli duhovna bića, drugačijeg reda od čovjeka i nemaju sposobnost razmnožavanja. Analiza biblijskog teksta ukazuje da je nakon pada u grijeh došlo do polarizacije ljudskog roda na vjernike i nevjernike (pobunjenike), te da su se te dvije odvojene grupacije počele miješati u vrijeme pred Potop, što je dovelo do raspada porodice i velike moralne dekadencije. Što se tiče fizičkih predispozicija pretpotopnih ljudi, većina istraživača je saglasna da je zbog efekta staklene bašte i ujednačene klime u svemu vladala neka vrsta gigantizma u odnosu na nama poznate gabarite. Osim toga, logično je da su genetske predispozicije potomaka dvije grupe koje su duže

vrijeme bile odvojene bile uvećane u odnosu na prosjek.

NEKROMANTIJA – oblik magije u kome se pozivaju duše mrtvacu radi proricanja. Od razdoblja renesanse nekromantija je ozloglašena kao oblik crne magije, pripisujući joj kao glavni cilj prizivanje demona. Odatle je nastao izraz nigromantija u značenju crna magija. Nekromantija je bila poznata mnogim narodima u antici; od Persije i Vavilona do Egipta. Iz nekromantske prakse razvio se tokom XIX vijeka moderni spiritizam.

NOĆ VJEŠTICA (HALLOWEEN) – svetkovina koja se obilježava 31. oktobra, a svoje porijeklo ima u keltskoj mitologiji i paganskim običajima. Odgovara katoličkom danu Svih svetih. Porijeklo ovog praznika datira još od antičke keltske svetkovine „Samhain“ posvećene istoimenom paganskom božanstvu. Kelti, koji su živjeli na prostorima današnje Irske, slavili su svoju Novu godinu 1. novembra. Noć pred Novu godinu slavili su „Samhain“. Oni su vjerovali da se život rađa iz smrti, pa su za početak svoje nove godine uzimali kraj jeseni, kad priroda umire i kada, prema njihovom vjerovanju, počinje vrijeme mraka, raspadanja i smrti. Toga dana su gasili vatru na svojim domaćim ognjištima i svuda je vladala tama. Vjerovali su da se tada duhovi mrtvih vraćaju na zemlju uzrokujući probleme i uništavajući usjeve. Keltski paganski sveštenici gradili su ogromne lomače gdje su se ljudi okupljali kako bi spalili usjeve i životinje kao žrtve keltskim božanstvima. U toku proslave nosili su kostime, uglavnom od životinjskih glava i kože. Prema paganskom keltskom predanju, duše umrlih bi potpuno pripale vlasti boga Samhaina, kneza smrti, koga je valjalo umilostiviti prinošenjem žrtava na dan nove godine, a Samhain bi dozvoljavao da toga dana duše umrlih posjećuju domove svojih porodica. Otuda običaj „maskiranja“ u kosture, duhove, vještice i demone. Na taj način bi živi stupali u mističnu zajednicu sa umrlima, kroz čin podražavanja mrtvih i tužaranja po mraku. Prema vjerovanju, duše mrtvih koje bi dolazile u „posjetu“ bile su iznurene glađu i molile su za hranu, pa ih je valjalo

nahriniti – otuda običaj zvani „trick or treating“. Ukoliko neko od živih ne bi ugostio (treat) duše umrlih, stigla bih ih osveta (trick) boga Samhaina. Noć vještica je „veliki praznik“ za razna tajna satanistička društva i kultove, koji, između ostalog, praktikuju krvne žrtve kojim udovoljavaju svojim demonskim gospodarima, stiču njihovu naklonost i dobijaju energiju i harizmu.

NOVO DOBA (NEW AGE) – označava različite društvene pokrete na zapadu koji su se pojavili u posljednje tri decenije XX vijeka, a koje karakteriše eklektični pristup duhovnosti. Mnoge ideje ovog pokreta imaju korjene u starijim duhovnim i vjerskim tradicijama Zapada i Dalekog istoka, pomiješane sa modernim idejama nauke, naročito psihologije i ekologije. Termin Nju ejdž popularizovali su masovni mediji SAD tokom 1980-ih sa željom da opišu pojavu alternativne podkulture zainteresovane za meditaciju, reinkarnaciju, zdravu hranu, duhovnost, kristale, duhovna iskustva, prirodnu sredinu, pseudo-nauku, neriješene misterije (Atlantida, NLO, krugovi u žitu) i slično.

Vjerovanja pokreta Novo doba mogu se sumirati u sledećem:

- Cjelokupno čovječanstvo, cjelokupan život i sve u svemiru je duhovno povezano i dijeli istu energiju.
- Ljudski um ima mnogo više potencijala nego što trenutno koristi.
- Smrt nije kraj. Život postoji u različitim oblicima i prelazi iz jednog u drugi.
- Intuicija je mnogo važnija nego racionalizam, skepticizam ili naučni metodi.
- Zapadna nauka neopravdano negira fenomene poput parapsihologije, meditacije i holističkog zdravlja.
- Postoji mistična suština svih religija (i istočnih i zapadnih).
- Meditacija, joga, taj čiči i druge istočnjačke prakse su vrijedne i smislene.
- Nauka i duhovnost nijesu protivrječne, kada se ispravno shvate.

Ovaj pokret ne odbacuje ništa iz ruke; on voljno upija bilo šta, što bi moglo biti od mističkog interesa ili praktične koristi. Iz ovog razloga

„New Age“ pokret, iako se pojavio relativno skoro, bio je u stanju da izvrši svoj okultni uticaj u mnogim poljima ličnog života, života porodice i društva, obuhvatajući milione ljudi. „New Age“ filozofija utkala je u sebe sve zajedno zbunjujuću, konfuznu mrežu nepovezanih ideja i pojava. Rođenje i smrt, medijumi i iscjelitelji, paranormalno i metafizičko, stvarnost i iluzija, Biblija i legende, prošli životi i reinkarnacija – sve je to zajedno u ovom pokretu. Tu se može pronaći uobičajeni panteizam, karma, preseljenje duša (metempsihoza) i cijela tkanina okultnog misticizma, prepravljenog tako da bude privlačan savremenom „potrošaču“.

Savremene holističke ideje i netradicionalne metode učenja, zauzimaju istaknuto mjesto u pokretu „New Age“. Naučna medicina otkriva se da je nedjelotvorna. Favorizuje se alternativna. Osnovna ideja je da cjelokupna ličnost mora biti iscijeljena, ne samo jedan organ. Prema tome, holističke metode se prepisuju, uključujući tu i akupunkturu, kristale, „biofeedback“, terapiju masaže (sa posebnim naglaskom na preusmjeravanje nečijeg energetskog polja), indijske ili vegetarijanske dijetе, ljekovito bilje i metode fizičkog i duhovnog samopoboljšanja. Na žalost, ove netradicionalne metode liječenja su prožete okultnim otrovom, uz pomoć ideologije pokreta „New Age“. U stvari, odmah pored korišćenja blagotvornog bilja i minerala, ovaj pokret nudi joga vježbe disanja, načine razvijanja sopstvenog samopouzdanja, otkrivanje sopstvenog unutrašnjeg potencijala i predavanja u predviđanju sudbine uz pomoć karata.

Onima sa mističkim sklonostima, „New Age“ nudi široku ponudu okultnih vježbi, uključujući tu i indijske stilove meditacije, psihološke vježbe, spiritizam, „čeneing“ (kanalisanje), jogu i astralna putovanja. Ideologija „New Age“ prihvata bilo koja religijsku praksu i učenja, bez obzira koliko čudna ili fantastična ona mogu biti. Pozajmili su iz dalekoistočne filozofije vjerovanje u postojanje nevidljive energije, izvan i unutar ljudskog organizma. Ta energija se kod Kineza naziva „či“, kod Japanaca „ki“, i „prana“ u terminologiji joge. Holistički centri, rasijani

po svijetu, održavaju seanse u kojima učesnici uvode sebe u masovni trans i okušavaju prisni osjećaj jedinstva sa prirodom. Takođe je popularno i vjerovanje u NLO, tajni život biljaka i mistička značenja brojeva (pozajmljeno iz Kabale). „New Age“ je prilagodio ideje iz parapsihologije, „nauke o NLO-ima“, antropozofije, rozenkrojerijanizma, astrologije i psihoanalize. Pokret poziva ljude da uđu u promijenjena stanja svijesti. Njihov cilj u razvijanju samosvijesti je brisanje granice između materijalnih i duhovnih svjetova te osjećanje „cjeline kosmosa“. Ideja „prosvjetljenja“ igra veliku ulogu u ovom pokretu. Da bi zadobio prosvjetljenje, čovjek prvo mora da preispita sopstvene vrijednosti i da pretrpi psihološku promjenu. Stari pogledi na svijet, moraju biti zamijenjeni novim, saglasnim sa „dobom Vodolije“. Ovo stanje se dostiže ličnim mističkim iskustvom, u kome sledbenik „New Age“ učenja, iznenada osjeća cijelim bićem, da je on jedno sa duhom kosmosa; on i svijet jesu jedno.

„New Age“ pokret postavlja put koji se sastoji iz četiri etape:

1. „ulazak“, gdje su nečije uobičajene ideje o svijetu odstranjene;
 2. „istraživanje“, gdje postoji pokušaj da se dostigne nivo svijesti uz pomoć psiho tehnika;
 3. „integracija“, gdje se razumno opažanje međupovezanosti pojava oslabljuje uz pomoć intuitivnih metoda;
 4. „zamjena“, gdje čovjek otkriva identitete, drugačije od sopstvenih, izvore energije i načine da se oni ostvare „radi dobra čovječanstva“.
- Meditacija, joga vježbe, spiritističke seanse, hipnoza, magijski talismani i kristali, upotreba vješticiarstva, čak i narkotika, sve to služi kao dopunska pomoć za ovo mističko prosvjetljenje. U stanju takvog mističkog prosvjetljenja, čovjeku izgleda da postaje apsolutni gospodar duše i tela; kroz kontakt sa „božanskom energijom“, čovjek postaje „čovjekobog“ (oboženo biće). Ideja univerzalne religije je sastavni dio filozofije „New Age“-a. Kao što je tipično za indijski okultni sistem, pokret prijanja načelu, da sve religije, u suštini, predstavljaju jedno učenje, samo izloženo na različite načine, bez obzira na

očigledne nelogičnosti. Čovjek mora podići sebe iznad nivoa svake posebne predrasude.

Prema New Age-u, čovjeku nije potreban Hrist; on ima božanstvo u sebi, i u stanju je da usavrši svoju svijest i postane jedno sa „kosmičkim Apsolutom“.

Među brojnim, različitim aktivnostima u kojima „New Age“ učestvuje, postoje i neki zadaci koji su na globalnom nivou, kao što su ekološka zaštita, rješavanje društvenih problema, traganje za političkim jedinstvom naroda i uspostavljanja cjelokupnog jedinstva cijelog čovječanstva. „New Age“ pokret pokušava da usmjeri aktivnost organizacija i pojedinaca tako, da šire njegove ideje i da ih usađuju u polja poslovanja, umjetnosti, filozofije i kulture. U tom cilju održavaju se seminari i obuke. Nakon čovjekovog ličnog preobražaja, sledeći korak je u obnovi cijele planete, pošto sve jeste jedno. Hipoteza o Gei, izjavljuje da zemlja ima sopstveni život, kao Majka Zemlja. Pokret takođe govori o neophodnosti političkih promjena, sa ciljem da se donesu rješenja iscjeljenja zemlje.

Religijske vođe bi trebalo da se okupe zajedno i donesu univerzalne zakone, koji će biti isti za sve religije. Jedan politički svjetski rašireni sistem je potreban da donese globalni sklad. New Age djeluje kroz internacionalne banke i sarađuje sa glavnim finansijskim kompanijama, čiji je cilj da uspostave vladavinu jedne, svjetske vlade. Oni predočavaju da će takav sistem ujediniti sve političke, ekonomske i religijske grupe sa ciljem da prekinu rat, izbjegnu ekološku katastrofu, riješe predstojeće finansijske krize i zaustave političku nestabilnost. Pokret najavljuje slavno novo doba Vodolije kao novu etapu u razvoju društva koja će donijeti opšte blagostanje.

NUMEROLOGIJA – odnosi se na bilo koji od mnogih sistema, tradicija i vjerovanja u mističku ili ezoteričku vezu između brojeva i materijalnih stvari ili živih bića. Numerologija i numerološke divinacije bile su popularne među ranim matematičarima poput Pitagore, ali se više ne smatraju dijelom matematike, već ih većina naučnika smatra pseudo

matematikom. Slična ih istorija veže sa razvojem i razdvajanjem astronomije od astrologije, kao i hemije od alhemije. Numerologija je danas najčešće vezana uz okultne nauke, zajedno sa astrologijom i sličnim metodama divinacije. Termin se takođe koristi za osobe koje, prema nekima, pridaju preveliku važnost brojčanim matricama, čak i ako ne praktikuju tradicionalnu numerologiju.

Nj

Nema unosa.

O

ONIROMANTIJA – značenje i tumačenje snova te proricanje budućih događaja ili životne sudbine na toj osnovi. Sanovnici su priručnici za tumačenje snova.

OPSIJENA – varka, obmana, zavaravanje. Opsjenar je u stvari mađioničar, hipnotizer, opčinitelj, harizmatični šarmer, sposoban da opčini drugu osobu i upravlja njenim postupcima i mišljenjem (vidi: 5. Moj-sijeva 18:11).

ORAO – Poznat kao kralj neba i kralj ptica, smatran je simbolom slobode, nadahnuća i neslućenih visina, a u religijama i mitovima mnogih naroda orao je bio čest simbol vrhovnog božanstva. Zato što je jedina ptica koja može da gleda direktno u Sunce, bez ikakvih posledica on je i solarni simbol. U mitologiji se orao smatrao božjom pticom i povezivao se sa vrhovnim božanstvom. To je na primjer bog gromovnik Zevs kod starih Grka i Jupiter kod starih Rimljana, kod Feničana bog neba, kod Asteka bog sunca, a kod Vavilonjana uopšteno simbol božanstva. Orao je bio simbol vladara, plemića i ratnika. Posle pobjede nad Persijancima Aleksandar Veliki je preuzeo od njih kult orla. Orao rimskih legija, persijske i egipatske vojske, francuskog Prvog Carstva bio je simbol moći, snage i pobjede. Indijanci su ga vidjeli kao simbol velike snage, liderstva i vizije, znak Manitua ili

Velikog duha. Zbog svog izgleda i statusa orao je u heraldici jedan od najstarijih grbovnih likova u mnogim velikim carstvima, od Vavilona do Egipta i Rima. U IX vijeku je ušao u evropsku heraldiku nakon krunisanja Karla Velikog za rimskog cara. On se nalazi na grbovima mnogih zemalja, a takođe i kao simbol nekih tajnih društava. Dvoglavi orao simboliše svjetovnu i duhovnu premoć (supremaciju).

OREOL – svijetli krug oko glave sveca. U crkvenoj ikonografiji oreol je simbol oko glave ličnosti koja se smatra svetom ili božanskom. Trouglasti oreol se koristi isključivo za Svetu trojicu (Otac, Sin i Sveti duh), pogotovo za Boga Oca. Za prikazivanje Hrista, Djevice Marije i svetaca upotrebljava se kružni oreol, a za žive osobe kvadratni. Hrist ili bogorodica takođe mogu da budu u potpunosti okruženi oreolom ili nimbusom, okvirom svjetlosnih zraka, koji su nazvani takođe i „mandorla“, zbog svog bademastog oblika.

Međutim, arheologija i istorija potvrđuju pagansko porijeklo oreola (sunčevih diskova) oko glava navodnih božanstava (Amfitriti i Neptun, bog sunca, tzv. Majka božja, Apolon, Neptun, Krišna, Šiva i Pavrati, Jupiter i drugi) ili svetitelja (Buda i njegovi učenici).

OSMOKRUŽNI MODEL SVIJESTI – hipoteza Timotija Lirija koja sugerše osam perioda (krugova) i dvadeset četiri stadijuma neurološke evolucije. Prva četiri kruga se bave životom na zemlji i opstankom vrsta, a poslednja četiri post-zemaljskim i bave se evolucijom vrsta, izmijenjenim stanjima svijesti, prosvjetljenjem, mističkim iskustvima i psihičkim sposobnostima.

P

PAGANIZAM – izraz koji označava politeističke (mnogobožačke) religije. Međutim, ova kategorija takođe obuhvata i vjeroispovijesti koje se zaogrću plaštom monoteizma (vjerovanje u jednog Boga), dok različite njihove dogme i vjerska praksa jasno ukazuju na paganizam.

PAGANIZAM U PSEUDO HRIŠĆANSTVU – Najveći broj praznika koji se slave

u tradicionalnom hrišćanstvu imaju pagansko predhrišćansko porijeklo. Kada kažemo da su vjerovanja i običaji predhrišćanskog porekla, onda mislimo na onaj religijski sistem koji je bio rasprostranjen među narodima, kako slovenskim tako i neslovenskim, prije primanja hrišćanstva. Ti običaji su asimilovani u obrednu praksu i vjerovanja kako od strane naroda, tako i od strane tradicionalne crkve putem kompromisa. To se ogleda i u obrednoj crkvenoj praksi i u porodičnoj obrednoj praksi. Sa biblijskog aspekta, pokršteni paganizam nije u boljoj poziciji od bilo koje druge neznabožačke religije, već naprotiv takva religija je mnogo opasnija zbog dvojnog i lažnog predstavljanja. Najrašireniji praznici koji su se u doba paganizma slavili širom Evrope bili su ljetnji i zimski solsticiji kao i proslave prolječne i jesenje ravnodnevnice. Pagani vrijeme nijesu posmatrali linearno već kao cikluse (plodnosti, neplodnosti i sl.). Najpoznatiji paganski nehrišćanski praznici su Badnji dan i Božić, Đurđevdan, Uskrs i drugi. Razna paganska božanstva su preimenovana u crkvene svece. Na njihovo pagansko porijeklo ukazuje i to što postoje „sveci“ za različite profesije, pojave, dobi i polove, vrste zaštite, bolesti... Drugi aspekt kompromisa je simbolika kroz koju se mogu uočiti veze između kulta izopačene seksualnosti i religije. Paganska arhitektura reprezentuje ljudska tijela i tijela „bogova“. Treći aspekt je nebiblijska sveštinička služba koju odlikuju obredi i rituali osmišljeni da očaraju čula, simuliranje svetosti, idolo-poklonička nakinđurena odežda krcata okultnom simbolikom, idolo-poklonički grandiozni objekti za vršenje vjerskih službi, nerijetko nemoralni sveštenici oskrnavljeni grijesima koji su praktično nedodirljivi u okrilju svojih institucija, lažno posredništvo između čovjeka i Boga mimo Hrista, idolske žrtve...

PAKAO – Ovaj pojam nalazi se u mnogim prevodima Biblije na mjestima gdje se u originalnom tekstu koriste hebrejska riječ „šeoł“ i grčke riječi „hades“ i „gehena“. U istim stihovima drugi prevodi koriste riječi: „grob“, „svijet mrtvih“ itd. Druge Biblije na tim istim mjestima koriste (transliteriraju) originalnu hebrejsku riječ „šeoł“ ili grčku

riječ „hades“, koje, kad bi se prevele na naš jezik, ne odnose se na neko zasebno mjesto za spaljivanje ili mučenje, nego na opšti grob mrtvog čovječanstva. Neki prevodi, u smislu „pakao“ upotrebljavaju i grčku riječ „gehena“ koja se u osnovi koristi kao simbol vječnog uništenja. Termin „gehena“ je aluzija na dolinu (H)enom (vidi Jošua 15:8) koja se uzima kao tip Božjeg suda zbog događaja opisanih u 2. Kraljevima 23:10-14. Isus ovo povezuje sa Isaijom 66:24 (vidi: Marko 9:42-48), što zajedno ukazuje na pobijene zle o Drugom dolasku koje neće imati ko pokopati i ješće ih crvi, i konačno uništenje ognjem (druga vječna smrt – vidi: Otkrivenje 20:14), vječnim po svom učinku a ne trajanju (vidi: Jeremija 7:20; Juda 1:7).

Međutim, mnoge hrišćanske i nehrišćanske religije protivno biblijskom učenju naučavaju da je pakao mjesto nastanjeno demonima, gdje se kažnjavaju zli posle smrti (neki vjeruju da se to izvršava mučenjem u ognju). Ideja o paklu ne može proći test elementarne logike niti razumnoj predstavi o životu i smrti, te Bogu kao Stvoritelju i Iskupitelju.

PARANORMALNO – označava nešto što odstupa od društvenih normi, pojave koje se mogu objasniti poznatim psihološkim i fizičkim naučnim zakonima. Paranormalne pojave su često iracionalne ili kontroverzne. Među najzastupljenije paranormalne pojave spadaju duhovi, vanzemaljci, neidentifikovani leteći objekti (NLO) i kriptidi (životinje i biljke za čije postojanje nema dovoljno dokaza).

PARAPSIHOLOGIJA – pseudo nauka koja se bavi naučno neobjašnjivim pojavama. To je područje izvan medicinsko-psihološke stvarnosti koje nije naučno provjerljivo (hiromantija, proricanje, spiritizam, okultizam, astrologija, telepatija, vidovitost, bioenergija, telekineza).

PEHAR (PUTIR) – čaša sa postoljem, obično napravljena od plemenitih metala i dodatno ukrašena, za držanje pića koje se u religijskoj praksi pije tokom ceremonije ili može imati određeno simboličko značenje. U rimokatoličkoj i pravoslavnoj tradiciji koristi se za sakramentalno

vino prilikom obreda euharistije (pričešća). Tradicionalisti takođe vjeruju u Isusov sveti pehar u kojem je navodno služio vino za vrijeme Poslednje pashalne večere. Još mističnije značenje ima termin „sveti gral“ koji se takođe odnosi na čašu iz koje je Isus navodno pio za vrijeme Poslednje (mistici kažu „tajne“) večere, za koji se vjeruje da ima čudotvorne moći.

PENTAGRAM – petokraka zvijezda koja se sastoji od pet ravnih linija. Pentagram simboliše četiri fizička elementa tj. zemlju, vazduh, vatru i vodu, te peti duh. U zavisnosti od načina crtanja tj. kojim potezom započinjemo njegovo crtanje, govorimo o prizivnom ili tjerajućem pentagramu.

Simbol pentagrama često se koristi u magijskim obredima. Pentagrami se ucrtavaju unutar magijskog kruga kao i na magovoj odjeći. S jednim krakom uperenim prema gore simboliše prirodu, odnosno mikrokosmos. S dva kraka uperena prema gore predstavlja Satanu i takav pentagram koristi se u satanističkim i crnomagijskim obredima. Pentagram se koristi i kao simbol nekih neopaganskih pokreta, poput Vike, ali i kod masona.

PIRAMIDA – Piramida simbolizuje vlast i hijerarhiju. Obično se prikazuje kao nedovršena na vrhu, sa svevidećim okom, što je simbol vlasti Lucifera, koji takođe atakuje na Nebo. U nekim izvedbama svevideće oko nalazi se u sredini piramide odnosno trougla. Natpis ispod piramide je „Novus Ordo Seclorum“, što znači „Novi svjetski poredak“.

POGAĐANJE SUDBINE – predviđanje informacija o životu neke osobe. U pogađače sudbine spadaju gledaoci u kristalne kugle, vidovnjaci, sibile, proroci. Metodi za pogađanje sudbine nalaze se u širokom rasponu: alektromantija (posmatranje kljucanja pijetla), astrologija, astromantija (gatanje po zvijezdama), augura (gatanje po letu ptica), bibliomantija, kartomantija, ceromantija (topljenje uzoraka voska), hiromantija (gatanje iz dlana), hronomantija (određivanje srećnih i nesrećnih dana), vidovnjaštvo (duhovne vizije ili unutrašnji uvid),

kleromantija (bacanje kocke), kristalomantija (korišćenje kristalnih kugli), hepatomantija (gledanje u životinjske iznutrice, kao npr. u plećku ili u jetru – vidi Ezekiel 21:21), čitanje sa lica, feng šui (zemaljska harmonija), gastromantija (govorenje iz stomaka), geomantija (oznake na tlu, pijesku ili zemlji), hidromantija (pomoću vode), lito-
mantija (pomoću dragog kamenja), nekromantija (pomoću duhova mrtvih), nefelomantija (pomoću oblika oblaka), numerologija (pomoću brojeva), oneiromantija (tumačenje snova), onomantija (pomoću imena), papagajska astrologija (obučeni papagaj podiže karte sreće), origami papiri (sa brojevima i bojama), čitanje viska, piromantija (gledanje u vatru), gledanje u odsjaj, ouidža table (za prizivanje duhova), taromantija (gatanje pomoću tarot karata), tasologija (gatanje gledanjem u talog od kafe ili lišća čaja), ureamantija (gledanje u urin) i dr.

PORNOGRAFIJA – (od grčkog „prostitutka“) predstavljanje ljudskog tijela ili seksualnih radnji u cilju izazivanja seksualnog uzbuđenja. Slična je ali se i razlikuje od erotike, mada se dva termina često koriste kao sinonimi. Pornografija se javlja u raznim medijima – pisanom i čitanom tekstu, fotografijama, skulpturama, crtežima, pokretnim slikama (uključujući i animacije) i zvukovima kao što su teško disanje i zvukovi koji podsjećaju na seks. Pornografski filmovi kombinuju pokretne slike, izrečene erotske tekstove i/ili druge erotske zvuke, dok novine često kombinuju fotografije i pisani tekst. Romani i kratke priče daju pisani tekst, ponekad uz ilustracije. I živi nastup (performans) se takođe može nazvati pornografskim.

Bez obzira na to što kažu njeni pobornici, pornografija iz temelja iskrljuje čovjekovo poimanje seksa i polne aktivnosti. Pornografija je direktno povezana sa eksplicitnim nemoralom i nastranostima. Ona vrlo štetno utiče na mentalno, duhovno i fizičko zdravlje djece i mladih, uništava savjest, a razorne posledice ima na porodicu i bračnu zajednicu. Pornografija posebno ponižava ženu i pretvara je u objekat seksualne požude, dok sama požuda poprima sve odlike teške

mentalne i duhovne droge koja često vodi u seksualne i druge zločine, a u konačnici u sigurnu propast. Seksualni nemoral je takođe u uskoj vezi sa ritualnom satanističkom religijom.

PRANAJAMA – Prana = sveprisutna životna sila i jama = kontrola. Pranajama prije svega podrazumijeva svjesnost daha. Prana se, u odnosu na ljude, može opisati kao nešto što neprekidno teče u nama, ispunjava nas i održava živim: to je naša vitalnost. Jedna od definicija riječi „jogi“ je „onaj čija je cjelokupna prana koncentrisana unutar njegovog tijela“.

PRIJATELJSKI DUH (ALTER EGO, LIČNI DEMON, LIČNI TOTEM, DUH PRATILAC) – natprirodni entiteti koji navodno pomažu vješticama i domišljatom narodu u njihovom upražnjavanju magije.

U 5. knjizi Mojsijevoj 18:11, Bog zabranjuje praksu „dogovaranja sa prijateljskim duhovima“.

PRORICANJE (DIVINACIJA) – pogađanje, predviđanje, predskazivanje budućnosti po snovima i raznim pojavama u prirodi, proricanje, gatanje, vraćanje, slućenje. Odnosi na pokušaj dobijanja uvida u određeno pitanje ili situaciju pomoću okultnog standardizovanog procesa ili rituala.

PSIHIJARIJA – klasično je određena kao medicinska struka koja se bavi nastankom, razvojem, manifestacijama bolesti čovjekove ličnosti koji proizlaze iz subjektivnog individualnog života ili njegova odnosa s okolinom. Osnovna su dva područja u medicinskoj struci psihijatrija: mentalni poremećaji i individualno ponašanje u zdravlju i bolesti.

Psihijatrija je izmišljena radi sklanjanja psihički bolesnih ljudi od javnosti – sve sa ciljem da ne ugrožavaju druge, tzv. normalne osobe. Koliko su diskutabilni njihovi kriterijumi „zdrav-normalan“ može se suditi po tome što su odskora izbacili LGBT sa liste poremećaja, a uveli ljude koji žele da se zdravo hrane. Njihove metode se isključivo bazi-
raju na „ljekovima“ (farmaceutskim drogama) koji bi i od iole zdravog

čovjeka napravili poluhodajućeg mrtvaca. Ti „ljekovi“ i druge metode koje su nerijetko u domenu zlostavljanja isključivo služe da se njihova aktivnost svede na minimum kako ne bi mogli da ugrožavaju druge. Poznato je da ti „ljekovi“ ne liječe, već izazivaju brojne nuspojave. Psihijatri javno priznaju da ne znaju uzrok raznih psihičkih problema. Pošto je psihijatrija dio konvencionalne ateistički orjentisane medicine, oni kategorički negiraju mogućnost uticaja demona i drugih natprirodnih sila, tako da svojim pacijentima potpuno onemogućavaju pristup Bogu, koji su uz to omamljeni „ljekovima“ i nijesu u stanju da razmišljaju svojom glavom.

S druge strane, uloga psihologa je znatno manja. Oni vode razgovore sa pacijentima, zadaju im testove, ali oni ne smiju da propisuju lijekove. Zato teže slučajeve šalju psihijatrima, koji ih smještaju u svoje bolnice. Najopasnija grupa su psihoterapeuti. Oni zadiru u dubine. Po biblijskom rječniku, oni čovjeku mogu da uzmu dušu. Oni su u stanju da pacijentu izmijene psihu, svijest, da ga ubijede u nešto što ne odgovara realnom stanju i da manipulišu po svojoj volji. Psihoterapeutima odlaze osobe koje u njima vide nekog nadmoćnog čudotvorca koji će im riješiti problem. Mnogi psihoterapeuti ni sami ne znaju kakve metode sprovode nad svojim klijentima. Oni takođe ne vjeruju u natprirodno, niti znaju da su osnivači njihovih teorija bili povezani sa okultizmom. Zato je sve to tako dobro upakovano da nijedna osoba, koja ne zna za Boga, ne bi mogla da shvati o kakvim obmanama i manipulacijama je riječ, što obuhvata kako one koji sprovode psihoterapiju tako i one nad kojima se sprovode ti tretmani. Psihologija ve liča ego čovjeka i stavlja ga na mjesto Boga, što je odlika svih humanističkih nauka. Ovdje postoji još jedan problem – psihoterapija zaista može da pomogne čovjeku i to je ono što je najopasnije. Svi vjeruju u njene dobrobiti i nastavljaju da je upražnjavaju. Naravno da tu ima malo placebo efekta, ali vjerovatnije i uticaja demona, što umnogome zavisi od vrste psihoterapije koja se primjenjuje, jer postoje dubinski nivoi, kao i u okultizmu.

R

RAJ – fiktivna lokacija gdje duša navodno prebiva poslije smrti. Ova vizija postoji u većini svjetskih religija. Prema vjerovanju tradicionalnog hrišćanstva, duša, koju Bog pojedinačno stvara, nadživljava smrt, a tijelo će joj se priključiti nakon uskrснуća za vječnost. Pritom se razlikuju dva konačna zagrobna stanja (raj i pakao), a kod katolika i treće privremeno stanje (čistilište). Kod katolika i pravoslavnih konačno zagrobno stanje (pakao i raj) uslovljeni su milošću Božjom i etičkim ponašanjem pojedinca za života.

RAŠLIJARSTVO (RADIESTEZIJA) – vrsta proricanja koja se odnosi na traganje za podzemnim vodama (zakopanim metalima, rudama, naftom) upotrebom rašlji. Navodno se bazira na primjeni ljudske osjetljivosti na zračenje, obično u svrhu očitavanja energetske nabijenosti koja može biti posljedica toka podzemne vode ili u svrhu divinacije. Dva najčešća tumačenja funkcionisanja radiestezijske su: i) instrument pokreću spoljašnje sile/energija; ii) instrument pokreće operater – bilo svjesnim varanjem ili nesvjesnim i nenamjernim pokretima. Ukoliko je drugo slučaj to se smatra oblikom komunikacije sa intuitivnim/iracionalnim/nesvjesnim sadržajima i instrumentom prepoznavanja nesvjesno detektovanih događaja u okolini.

REIKI – Rei = univerzalna, i Ki = energija, životna sila. Evo kako reiki opisuju njegovi praktikanti: „Univerzalna životna energija, Reiki, je najjednostavnija i najtemeljnija metoda iscjeljivanja, prirodnim putem, polaganjem ruku. Koristi istu životnu energiju, koju koriste akupunktura, borilačke vještine, taoizam, tantra, joga... To je energija koja teče svuda oko nas i u nama, dolazeći na vrh glave, do srca, kroz ruke, izlazeći na dlanove. Ta energija nije ni Jang ni Jin, ona bezuslovno podržava život. Svaki čovjek raspolaže tom energijom, imamo je od rođenja, a inicijacijom u Reiki dobijamo pojačan i svjesniji pristup tom izvoru života. Ne možemo da naučimo da kanališemo Reiki, ako nismo inicirani. Samo učitelj može da uspostavi vezu sa Reikijem.

To je direktno prenošenje sposobnosti energetskim putem. Neko će postati iscjelitelj, ako već ima urođene predispozicije i nadarenost, a moguća je ekspanzija u bilo kom stvaralačkom pravcu. Reiki pomaže da na vidjelo izađe ono najbolje iz nas, povećava postojeće sposobnosti, Ali nije tajanstvena sila kojoj smo izloženi bez sopstvene volje. Onome, ko ne primjenjuje Reiki, ništa se ne događa, a ko se često povezuje sa Reikijem postaje gospodar svoje sudbine (iscjeljenje se događa na svim nivoima). Univerzalna životna Energija podržava svakog čovjeka, onoliko koliko on to dozvoli; nije vezana za vjerske predstave i dogme.“

Reiki u prijevodu s japanskog znači univerzalna energija (rei = univerzalan, ki = energija). U svim narodima za istu energiju postoje različita imena: u Kini se zove Či, u Indiji Prana, a u zapadnim zemljama bioenergija, što u prijevodu znači životna energija (Bios = život). Reiki je suptilna energija, koja sve održava na životu i bez koje ništa ne bi niti postojalo. Kada je u nekim djelovima tijela ponestane, automatski se počinju razvijati bolesti na fizičkom ili na psihičkom planu. Razlika između Reikia i Bioenergije ne postoji jer su oboje ista stvar ali nazvano da drugom jeziku.

REINKARNACIJA – vjerovanje u ponovno vraćanje duše u zemaljsko tijelo. Prema ovom učenju, čovjek se nakon smrti ponovo rađa, odnosno njegov duh se prenosi u neko novo biće ili osobu. Tako dolazi do kontinuiranog života, odnosno do besmrtnosti duše. U varijantama ovog učenja, duša posle smrti provodi neko vrijeme na onom svijetu, prije no što opet siđe na Zemlju da se sjedini s jednim novim bićem. Shvatanje o životu kao cikličnom procesu, tj. prolasku duše kroz različita tijela, izvodi se kod mnogih drevnih naroda na osnovu pojava rađanja i smrti, i prenošenja porodičnih osobina kod djece. Pojam veoma sličan reinkarnaciji je i metempsihoza, s jedinom razlikom što se tu duša može useliti i u različite životinje i biljke.

U seobu duša vjerovali su npr. Pitagora, Empedokle i Platon, a takođe sačinjava bitan element hinduizma, budizma i nekih drugih religija.

Ovo vjerovanje je blisko povezano sa konceptom karme, da posledice dobrih ili loših djela čovjeka stižu i u sledećem životu.

RELIKVIJA – ili mošti predstavljaju objekat vjerskog poštovanja, posebno dio upokojenog tijela svetitelja ili lične imovine svetitelja. Posebnu formu mošti predstavljaju „dodirne relikvije“, odnosno predmeti sa kojima je svetitelj navodno došao u dodir, kao npr. djelovi odjeće i sl. Mnogi hrišćani smatraju da su mošti izvor božanske energije.

Pojam mošti je obrađen u svim većim svjetskim religijama, ali najviše u hrišćanstvu, šintoizmu i budizmu.

U hrišćanstvu (katoličanstvu i pravoslavlju) mošti su jedan od najstarijih oblika poštovanja svetitelja čije je postojanje dokazano još u II vijeku, znači prije poštovanja ikona i drugih formi prezentacije svetitelja. U antici je svaki oblik poštovanja mošti bio nepoželjan i bilo čiji posmrtni ostaci su smatrani nečistim. Protestanti još od doba Martina Lutera većinski ne prihvataju tradicije poštovanja mošti i smatraju ih nebiblijskim (vidi: 3. Mojsijeva 21:1, 11; 22:4; 4. Mojsijeva 5:2; 6:6; 9:6; 5. Mojsijeva 14:1,2).

Radi održavanja svetačkih moštiju, one se ritualno lakiraju i presvlače s vremena na vrijeme.

REPTILIJANCI – bića vanzemaljskog reptilskog porijekla, „Vavilonsko bratstvo“, koje navodno gospodari svijetom, prema bizarnoj teoriji zavjere Dejvida Ajka, britanskog publiciste, a čiji se korjeni mogu pratiti sve do početaka civilizacije. Danas ga navodno čine aristokratske vladarske i moćne porodice, potomci amalgamacije između reptilskih vanzemaljaca i ljudi, što podrazumijeva i vjerovanje u neku vrstu evolucije. Od svega navedenog istinitim se mogu smatrati krvne veze o kulturnih vladara svijeta.

RUNE – nizovi povezanih abeceda koje koriste slova poznata kao rune, znakovi koji su najvjerojatnije nastali među Gotima u prvom vijeku, a koji su izvorno bili u praktičnoj upotrebi kod germanskih i anglosaksonske naroda. Skandinavske varijante su poznate kao *Futhark*, a

anglosaksonske kao *futhorc* ili *futhorc*.

Ime Runa vodi porijeklo iz korijena riječi „run“ (gotički runa), što znači „tajno“ ili „šaputanje“. U baltičkim jezicima ova riječ znači „govor“. U finskom jeziku, Runo znači „pjesma“, na starom nordijskom jeziku Run znači „tajna“, „tajno znanje“, „mudrost“, „čarobni znakovi“ i „pisani znakovi“, a slična značenja ima i na starom engleskom jeziku, te na starom saksonskom gdje riječ Runa znači „misterija“ ili „tajna“. Run se takođe može pronaći i u starim keltskim jezicima, a u svim varijantama riječ označava „tajnu“ ili „misteriju“. Tek kasnije, smisao same riječi Run se počeo odnositi za svaki hijeroglifski znak koji je predstavljao rune kao pismo tajnih predavanja.

Većina naših predaka je vjerovalo u magiju i ona je bila sastavni dio svakodnevnog života. Rune su bile dio tih vjerovanja, a kombinovale su se sa mitovima, božijim oblicima, te filozofijom i ritualnim oblicima raznih germanskih plemena. Svaki runski simbol u sebi sadržava neku elementarnu silu. Rune su se nekada koristile za proricanje budućnosti, bacanje uroka, liječenje, kao i bilo koju drugu vrstu magije. Neka plemena su na mačevima imali runski simbol pobjede, koji im je navodno pružao nadljudske moći u ratu.

Mnoge rune su predstavljale određene magične simbole, no ništa se nije smatralo tako moćnim kao kombinovanje runa u jedan simbol (bandrun). Ali ovo nije bio zadatak koji je mogao svako obaviti. Za kombinovanje runa moralo se imati posebno znanje, detaljno značenje svake pojedinačne rune, te magična posljedica koja se dobije njihovim kombinovanjem. Nabrojaćemo neke od tipičnih simbola:

- Zmija (u krugu sa repom u ustima) – zatvoreni krug, izolacija, nesvjesno stanje magije.
- Čekić (slično Torovom čekiću u obliku kukastog krsta) – sreća, solarna moć, magična moć pod nečijim uticajem.
- Čovjek i konj – mudrost i čarobna moć projekcije, brzina, zapovijedanje stranim i duhovnim svjetovima. Odinova moć.
- Solarni točak – spiritualna moć, zakon, red, religijska sila.

- Lađa – put između života i smrti, transformacija.
- Svjetsko drvo – prikaz kosmosa, zaštita kroz zakone magije ovog svijeta. Slično značenje ima tzv. zvijezda sreće.
- Rog – mudrost i nadahnuće.
- Ptica (gavran, orao) u letu – brzina, inteligencija i pamćenje.
- Valknutr ili Čvor odabranih – predstavlja tri svijeta u vječnoj ujedinenosti: nastajanje/postojanje, umiranje i novi početak.
- Polumjesec – preobražaj, promjena, čarobna moć.
- Srce – drevni simbol koji je predstavljao ženske genitalije i stražnjicu. Simboliše senzualnost, erotiku, ljubav. U starim nordijskim knjigama srce probodeno strelicama često se pojavljuje u čarolijama u vezi sa ljubavi i polnim odnosom.

Pored kombinovanih runa, često su se koristile i slikovite reprezentacije svetih pojmova koji pomažu u formuliranju i smjeru čarobne moći. Ovi znakovi i simboli su radili u suradnji s runskim snagama, ili su utjelovljenje sile koja izražava ostatak formule. Oni su obično bili izrađivani kao talismani za zaštitu, ili objekti za meditaciju ili bilo koju drugu vrstu magije.

S

SATANIZAM – religiozno poštovanje, kult Satane; strahopoštovanje prema načelu zla u životu; đavolstvo; obožavanje đavola. Sledbenici satanizma identifikuju Satanu (Đavola) sa arhetipom, prekosmičkom silom, istinskim živim bićem, ili nekim aspektom ljudske prirode. Iako je dobio ime po Satani, koji se povezuje prvenstveno sa zlom i iskušenjem, sledbenici satanizma ga prije označavaju kao duhovni put koji se suprotstavlja uobičajenom, i to najprije po tome što za glavnu maksimu duhovnog obogaćenja uzima poboljšanje samoga sebe, a ne povinovanje nečem višem (uglavnom Bogu).

Osnova satanističkih rituala je spiritualizam, tokom rituala se koriste svijeće određenih boja, takođe vrijeme u koje se oni odigravaju može biti unaprijed određeno, u smislu datuma odnosno praznika. Neki od

rituala koji se praktikuju u satanizmu su: i) Satanistički standardni ritual; ii) Satanističko jačanje i posvećivanje ritualnih alata; iii) Satanistički ritual uništenja; iv) Satanistički tjerajući ritual. Kod određenih satanističkih organizacija rituali prelaze okvire zakona i dovode do ubistava ili samoubistava. Ponekad se za potrebe rituala žrtvuju životinje a za samo obavljanje se uglavnom koriste napuštene i udaljene kuće. Ove rituale može obilježiti i vandalizam u vidu skrnavljenja groblja i vjerskih građevina. Optužbe na račun satanista dolazili su iz različitih izvora kao što su policija, borci za prava djece, bivših članova. Neki od njih su rituale povezivali sa seksualnim zlostavljanjem, prisilnim gutanjem krvi i fekalija, orgijama, žrtvenim abortusima kao i žrtvovanjem ljudi.

SATANISTIČKA MAGIJA – sistem magije koji se dijeli na visoku i nisku magiju u praksi Antona Šandora LaVeja (1930-1997). Visoka magija je forma ritualne prakse i podrazumijeva tzv. psihodramatičku katarzu (ritualno pročišćenje) za fokusiranje emocionalne energije na specifični cilj. Niska magija je praksa manipulacije sredstvima primijenjene psihologije i glamura radi potčinjavanja nečije volje ili okretanja situacije u nečiju korist.

SEKS U FUNKCIJI RITUALNOG SATANIZMA – Poznato je da su okultisti, vračari, vještice i uopšte najveći broj devijantnih religija upražnjavali seks kao dio ritualne magije. Ta praksa zadržala se do danas kroz tajna društva, prisutna takođe u zvaničnim religijama i crkvama. Prema nekim istraživačima, seks magija i erotski misticizam najprije su se praktikovali na srednjem istoku. Seks magija kroz tantru, te gnostici, skup drevnih religija i sekti koje potiču iz raznih regiona Bliskog istoka i Kine, takođe su izvodili seksualne magijske rituale, kao što su krvni rituali i mantrе kojima se prizivala seksualna energija. Najpoznatiji zagovornik seksualne magije u novijoj istoriji je Alister Krouli, poznati britanski okultista iz XIX vijeka, koji je seks smatrao za „uzvišenu magičnu moć“. Neke tehnike „prizivanja seksualne magije“ uključuju

ponavljanje mantri tokom orgazma, koncentrisanje na sigile (ezoterične simbole), da bi se fokusirala energija i prizvala određena božanstva. Hator, Isis i Afrodita su boginje koje se obično prizivaju. Bizarni satanistički obredi uključuju i uriniranje te upotrebu izlučevina i menstrualne krvi. Sve to je praćeno tzv. seksualnim parafilijama, poremećajima polnog identiteta, kroz fetišizam, incest, homoseksualizam, pedofiliju, sodomiju i sado-mazohizam. Sasvim je izvjesno da seksualne perverzije i nemoral igraju veliku ulogu u interakciji ljudi sa zlim duhovima.

SEKTA (SEKTAŠ) – Sekta je svaka socijalna grupa koja, bez obzira na formu postojanja ili organizovanja ili broj članova, vrši prevarnu zloupotrebu stanja neznanja i situacije slabosti pojedinaca, dovodeći ih u stanje fizičke, psihičke ili materijalne zavisnosti.

Sa stanovišta biblijske religioznosti, sektom ili jeresi se može nazvati svaki oblik indoktrinacije ili zastranjivanja od cjelovite biblijske nauke, čija suština je sadržana u Božjem otkrivenju istine i plana spasenja. Sektaštvo generalno karakteriše miješanje racionalnog i iracionalnog, devijantna shvatanja Boga i čovjeka, te selektivna i izopačena primjena teoloških predmeta ili učenja. Praćeno je atacima na zdravi razum koji se prikrivaju sofizmom ili kroz harizmu vođe sekte.

SIHIR – muslimanska magija, dio islamskog vjerovanja, a radi se o sporazumu između sihirbaza i šejtana koji se sastoji u tome da sihirbaz počini neke haramne ili djela koja vode u širk (nevjerstvo), a da mu šejtan zauzvrat pomaže i bude poslušan u onome što traži od njega. Postoji više oblika crne magije (sihira) a najzastupljeniji su: ljubavna magija, magija rastavljanja, magija priviđanja, magija bolesti, magija straha, magija ludosti, magija neplodnosti, nagaz, urok.

SIMBOLI OKULTIZMA I SATANIZMA – Okultizam uključuje tajne vještine i tajna znanja iza kojih stoji strategija samog Satane koja se zasniva na prikrivenom djelovanju u svijetu, što je glavni razlog postojanja i upotrebe simbolike, čija svrha je prenošenje tajnih kodiranih poruka i

komunikacije u okultnom svijetu ili prikazivanje moći i kontrole.

Među deset najistaknutijih satanskih simbola mogu se ubrojiti: 1) „Monarhov leptir“ (simbol kontrole uma u industriji zabave). 2) Reptili, zmije i zmajevi (simbolišu duhovno potomstvo prvobitne zmije iz Edena). 3) Sova (simbol onih koji „vide u mraku“ i „čuvaju zabranjeno znanje“, takođe simbol boginje Minerve). 4) Boginja i baklja – plamen koji se ne gasi je simbol „prosvijetljenih“. Bez obzira da li se ta „boginja“ naziva Minerva, Venera, Isis, Europa, ili u „hrišćanskoj eri“ – djevoja Marija – stvarni simbolizam upućuje na Semiramis, koju okultna elita vatreno obožava. 5) 666 i rogovi (signalizacija pripadnosti satanizmu). 6) Obelisk (falus koji se može vidjeti svuda po svijetu, od klasičnih „spomenika“ do šiljaka (tornjeva) na vjerskim objektima. 7) Masonski trougao i šestar (alatke za „arhitekta“; „G“ predstavlja „boga“ ili „velikog arhitektu“). 8) Obrnuti pentagram i Bafomet (označavaju iluminatska mračna satanska vjerovanja kroz prikaz jarca, simbola Sotone). 9) Razni simboli obožavanja sunca (drevni simbol Lucifera); 10) Piramida i svevideće oko (najočigledniji i najprisutniji simboli iluminata, predstavljaju kontrolu i hijerarhiju „prosvijetljenih“ nad čovječanstvom).

SINESTEZIJA (SINESTETA) – ujedinjenje senzacija, a generalno predstavlja spontanu subjektivnu asocijaciju raznih osjećaja izazvanih doživljajem samo jedne od njih (npr. mirisi imaju oblik, boje, zvukove i slično). Sinestezija se definiše i kao sposobnost jednog nenadraženog čula da osjeti nadražaj drugog čula. Ovaj neuropsihološki fenomen doživljavaju i imaju osobe koje se nazivaju – sinestete.

Sinestezija je prvi put opisana 1812. godine, od strane njemačkog psihologa i fizičara Gustava Fečnera. Prve primjere sinestezije nalazimo kod Homera („medni glas“ sirena), u poeziji renesanse Džon Dona („glasni miris“), itd. Uobičajena forma sinestezije je i udruženje znakova sa bojama. Sinestete odlikuje sposobnost da zvukove, mirise, oblike i ukuse percipiraju u vidu oblika i boja, pri čemu svaki oblik ima svoju boju, mogućnost da se boje mogu pomirisati, da svaki zvuk

ima svoj ukus itd. Postoji preko 80 tipova sinestezije, među kojima su najčešći: miješanje slova i boja, miješanje slova i ukusa, bročano prostorna sinestezija, miješanje zvuka i boja, personifikacija objekta i miješanje dodira i ukusa.

Sinestezija je donekle povezana sa autizmom. Vjerojatnije je da će autistična osoba imati sinestetska iskustva nego što je to slušaj za neautistične osobe.

SIVA ILI NEUTRALNA MAGIJA – magija koja se ne izvodi posebno u korisne svrhe ali ni u sasvim neprijateljske prakse. Na ovu vrstu magije gleda se kao na prelaz između crne i bijele magije.

SLOMLJENI KRST („SIMBOL MIRA“) – Slomljeni krst, tzv. „simbol mira“, predstavlja vračarsku pagansku reakciju na krst u Evropi, ili protest protiv monoteizma koji pravi razliku između čistote i nečistote i izaziva rat. Stoga satanistička verzija „mira“ podrazumijeva uklanjanje monoteizma i stvaranje jedne svjetske „tolerantne“ religije, gdje je čovjek sam sebi moralni sudija i bog. To je lažni mir humanizma koji sam „rješava“ svjetske probleme.

SOLARNA JOGA (SUNGAZING) – praksa pomoću koje tijelo navodno dobija energiju direktno od Sunca u toku bezbjednih sunčanih sati (ujutro i naveče). I tijelo i mozak se energizuju. Kada se to desi, svi zdravstveni problemi su automatski riješeni. Za gledanje u sunce se takođe tvrdi da smanjuje apetit. Ova tehnika poznata je u svijetu ili kao Gledanje u sunce ili kao Solarna joga.

Da bi čovjek ostao pri zdravom razumu, a opet nekako povjerovao da će mu ova praksa donijeti zaista nevjerovatne zdravstvene benefite, i ne samo to nego mu zaustaviti osnovne biohemijske procese organizma kao što je glad i žeđ, mnogi zagovornici sangejzinga sugerišu da je jedino rješenje samo „pokušati“ i sve će doći samo po sebi. I naravno, kako je ova vrsta joge besplatna, svima nama dostupna, vrlo neobavezujuća, mnogi ljudi dobre volje i naivne naravi počeli su da se upuštaju u praktikovanje ove „drevne“ vještine. Začetnik ovo prakse

u Americi je Hiru Raten Maneka (HRM), koji od juna 1995. navodno živi samo od sunčeve energije. Ova zaista bizarna praksa takođe može dovesti do ozbiljnih oštećenja očiju i vida usljed gledanja u sunce.

SOLOMONOV KLJUČ – pet knjiga koje zajedno sačinjavaju cjelinu. Prva knjiga nosi naziv *Goetia* i sadrži opis 72 demona i isto toliko pečata čija upotreba služi za prizivanje i kontrolu istih. U njoj je objašnjeno kako je Kralj Solomon navodno svezao i koristio pomenute duhove. Druga knjiga (*Theurgia Goetia*) sadrži opis dijelom dobrih a dijelom zlih duhova, i drugačije se naziva knjigom Vazdušnih duhova. Treća knjiga (*Ars Paulina*) posvećena je duhovima koji vladaju planetarnim satima, odnosno duhovima koji su dodijeljeni svakom stepenu, znaku i planeti Zodijaka. Četvrta knjiga (*Ars Almadel*) sadrži 24 Glavna duha koji vladaju sa četiri visine, ili 360 stepeni Zodijaka. Istovremeno, u njoj se nalazi i uputstvo koje omogućava izradu voštane ploče sa ucrtanim zaštitnim simbolima. Peta knjiga (*Ars Notoria*) obuhvata besjede i molitve koje je Solomon navodno koristio nad oltarom u hramu, i koje su mu navodno otkrivene od strane arhanđela Mihaila. Upravo u petoj knjizi postoje detaljne informacije o moćnom znanju svih umjetnosti i nauka, kako dobrih, tako i zlih, kao i sa svim misterijama koje su navodno otkrivene Kralju Solomonu.

SOVA – U mnogim zemljama, sove su povezane sa mudročću, magijom i pojačanom čulnošću. Različite boje simbolišu određeno značenje, pa se tako bijele sove smatraju simbolom sreće, žute predstavljaju mir, roze označavaju ljubav, zlatne bogatstvo, a zelene su simbol za snove. Indijanci su nosili perje sove kako bi se zaštitili od negativnih duhova, a u nekim kulturama, ova ptica je viđena kao sveti čuvar zagrobnog života. Sova se povezuje sa grčkom boginjom mudrosti Atinom. U drevnoj egipatskoj i keltskoj kulturi, sova je simbolično bila povezana sa zaštitom od mrtvih. Međutim, ove ptice su takođe imale lošu reputaciju u srednjovekovnoj Evropi, jer je smatrana simbolom čarobnjaštva i crne magije. Sova je jedan od simbola iluminata – onih koji

„vide u mraku“ i „čuvaju zabranjeno znanje“.

SPIRITIZAM (NEKROMANTIJA) – okultna praksa razgovaranja sa mrtvima, konsultovanja mrtvih ljudi, između ostalog da bi prorekli budućnost.

SPORT I OKULTIZAM – Po definiciji sport bi trebao da predstavlja njegovanje tjelesnih sposobnosti, njihovo provjeravanje i usavršavanje. Međutim, još od antičke prošlosti ljudsko tijelo bilo je predmet obožavanja. Antičke olimpijske igre, u svom izvornom obliku, održavane su u čast bogova Olimpa za duhovno ujedinjenje helenske kao „gospodarske“ rase i za njeno moralno (religiozno) uzdizanje. Istovremeno, one su bile sredstvo za militarizovanje vladajućeg sloja i za njihovo uključenje u vršenje poslova od kojih je zavisio opstanak polisa (ratovanje, „lov“ na robove i njihovo držanje u pokornosti, učestvovanje u državnim poslovima i sl.). Za razliku od Grčke, Rim je imao stajaću (plaćeničku) vojsku i smisao borilačkih predstava, u vidu gladijatorskih borbi, nije bio borbeno aktiviranje, nego pasiviziranje plebsa. Njihova borba ne teži moralnom (religioznom) uzdizanju građana već je, kao krvava „zabava“, bila simbol nemoralna i bezumlja koji je vladao u Rimu i kao takva je glavna duhovna hrana za mase. U zemljama Dalekog istoka sportske i borilačke vještine razvijane su u tijesnoj sprezi sa misticizmom i okultizmom. Iza vrhunskih majstora borilačkih vještina i nevjerojatnih tehnika stoji stari „zmaj“ koji se u Bibliji naziva đavolom i Satanom, što znači da postoji skrivena veza majstora sa demonskim duhovima.

Najmasovniji javni paganski obred, gledano kako po broju učesnika tako i po broju gledalaca, jesu savremene Olimpijske igre. Drevne olimpijske igre je ukinuo vizantijski car Teodosije 393. godine, a početak modernih 1896, sa sloganom „brže, bolje, jače,“ izrečenim od strane jednog dominikanskog sveštenika, označava i obnovu ovog paganskog rituala. Dva osnovna vida idolatrije u modernim OI su obožavanje boga Sunca, koje se najviše vidi kroz nošenje baklje, i obožavanje ljudskog tela, kao u grčkoj mitologiji. Na obožavanje Sunca

ukazuje više činjenica. Prvo sam način paljenja baklje u Olimpiji, od strane jedanaest žena obučenih u odore sveštenica Zeusa. Pagansko je obožavanje i slavljenje svjetlosti, prilikom nošenja olimpijske baklje, od mjesta paljenja do mjesta održavanja OI. To podsjeća na paganske procesije u Vavilonu i Egiptu. U takav paganski hram, dakle, unosi se baklja i pali velika olimpijska vatra, koja gori sve vrijeme igara i koja je ustvari žrtvenik u čast boga sunca.

„Otac“ modernog olimpizma baron Pjer de Kuberten školovao se na jezuitskom koledžu. Kubertena pisana zaostavština sadrži preko 60.000 stranica, ali je gotovo nepoznata javnosti. Šta je razlog? Kuberten se u svojim najvažnijim djelima pojavljuje kao militantni predstavnik evropske buržoazije koji razrađuje strategiju i taktiku obračuna s radnim „masama“, ženama i „nižim rasama“. Kubertenovi olimpijski spisi predstavljaju političke lekcije vladarima svijeta kako da se, upotrebom sporta i tjelesnog drila, efikasno obračunaju sa slobodarskom borbom potlačenih i uspostave globalnu dominaciju. „Sport je najjeftinija duhovna hrana za radne mase koja ih drži pod kontrolom“, bio je jasan Kuberten. Sport ima neskrivenu ulogu u ostvarivanju i zaštiti strateških interesa vladajućeg poretka. Za Kubertena i Brendidža olimpizam je trebalo da postane najviša religija XX vijeka koja će sačuvati kapitalističko društvo od raspada. Tu ulogu sport ni danas nije izgubio, mada se ona pojavljuje u mnogo banalnijem obliku. Sport je postao sredstvo za ispiranje mozga i za sterilizaciju mjenjačkih potencijala čovjeka, oblik masovne psihoterapije, način da se ljudi spriječe da bace pogled izvan zidina lažirane paradigme.

Profesionalni sport definiše koncept pobjednika i poraženog, što je potpuno suprotno božanskom sistemu vrijednosti koji se zasniva na samopožrtvovanoj ljubavi i pomaganju bližnjima. Koje vrijednosti stvaraju sportisti? Postižu rekorde i stvaraju lijepe prizore (igračka tehnika)... Dobijaju ogroman novac. U suštini, „vrijednost“ koju oni stvaraju je to što zabavljaju mase i na taj način omogućavaju da one budu pod kontrolom. Rekordomanija, na kojoj se zasniva sport, na

najneposredniji način ukazuje na antiegzistencijalnu prirodu materialističkog progresa. Umjesto potrebe za razvojem autentičnih ljudskih moći (tjelesnih i duhovnih, kao i međuljudskih odnosa), materializam je nametnuo čovjeku „potrebu“ za postizanjem rekorda – po cijenu njegovog uništenja kao ljudskog i prirodnog bića. Zapravo, čovjek je samo sredstvo za postizanje rekorda. Cilj nije razviti ljudske moći, već postići rekord – koji je tržišna vrijednost sportskog rezultata. Sport je jedno od najefikasnijih sredstava sa kojim se uništava prirodno biće čovjeka i stvara ekocidna svijest. Sportom tijelo biva pretvoreno u mehanizam, priroda u tehnički prostor, a društvo u gomilu dehumanizovanih i denaturalizovanih „takmičara“. Sportista (kao i trener, ljekari, čitav „sportski pogon“) ne sagledava tijelo kao prirodni organizam, već ima odnos prema njemu kao prema sredstvu sa kojim mora postići što veći (kvantitativno mjerljivi) učinak. Sport je tipičan primjer poistovjećivanja ljudi sa vladajućim modelom „čovjeka“. Čovečije tijelo iscrpljuje se na taj način što se kljuka medikamentima i doping-sredstvima i izlaže takvim naporima u trenažnom procesu koji tijelo pretvaraju u mehanizam, a čovjeka u samo-destruktivnog fanatika. Trpljenje i blokiranje bola, koji je prirodna odbrambena reakcija organizma na prekomjerni napor, predstavlja jedan od najvažnijih uslova za postizanje „vrhunskih“ rezultata. Farmaceutski preparati služe prvenstveno zato da sportisti omoguće da „pobijedi bol“ da bi mogao da natjera tijelo na (samo)uništavajuće napore. Uprkos tome, insistira se na principu „brže, dalje, snažnije“ kao neprikosnovenom kriterijumu po kome se određuje „progres“ u sportu. Sport nije samo „najjeftinija duhovna hrana za radne mase koja ih drži pod kontrolom“ (Kuberten), već je jedan od najvažnijih načina na koji čovjek biva lišen prirodnog i humanog bića, a ljudsko društvo pretvoreno u mehanizovani mravinjak. Isti oni koji uništavaju prirodu, krvavo se obračunavaju s radnicima i studentima, kao i sa borcima za socijalnu pravdu, stvaraju ratove i čine monstruozne zločine, donose fašizoidne zakone, uspostavljaju totalitarnu kontrolu

nad građanima, organizuju olimpijske igre i druga velika internacionalna takmičenja i drže u svojim rukama sve „međunarodne“ svjetske asocijacije. To su prave masonske lože.

Psihologija mase u idolatrijskom navijačkom transu i stvaranje „huligana“ jedan je od najvažnijih načina na koji normalna omladina biva pretvorena u (klero)fašističke horde koje vladajuće grupacije koriste za obračun sa njima nepoželjnim društvenim elementima. Navijačke grupe su jedan od najvažnijih oblika organizovanja nemilosrdnih jurišnika, a utakmice sredstvo za njihovo homogenizovanje i militarizovanje. U obračunu između navijačkih grupa ne sagorijeva samo kritička svijest i vjera u humani svijet, već mladi stiču borbenu gotovost i brutalnost koje će vladari iz sjenke iskoristiti za obračun s onima koji se bore protiv njih. Navijački klanovi i vođe nerijetko se identifikuju sa mafijom. Što se tiče njihovog „patriotizma“ i „vjere“, oni se ne zasnivaju na kulturnim i slobodarskim tradicijama i upotrebi razuma, već na vladajućem duhu destrukcije i militantnom primitivizmu.

Dobro je poznato da se oko profesionalnog sporta okreće ogromni novac. Na temelju sporta razvija se kockarska euforija. Kladenje je jedan od najpogubnijih oblika ispoljavanja destruktivnih potencijala sporta. Kladenje stvara kladioničarsku mafiju koja, kako stiče sve veću finansijsku i političku moć, postaje sve agresivniji akter kako u namještanju rezultata, tako i u odvijanju cjelokupnog sportskog šou-biznisa. Stvaranje kockarske euforije predstavlja jedan od najpogubnijih načina na koji vladajući klanovi uvlače mlade u vrednosnu i egzistencijalnu orbitu hedonističkog materijalizma.

U zaključku, skladni fizički, mentalni i duhovni razvoj, što svakako uključuje sportske aktivnosti, nije isto što i sport u funkciji destrukcije.

STAZA LIJEVE ILI DESNE RUKE – označavaju dvije filozofije zapadne ezoterijske tradicije. Staza desne ruke (RHP) podrazumijeva određena pravila i norme, dok Staza lijeve ruke (LHP) krši sve tabue. Pomoću obje staze moguće je doživjeti prosvjetljenje ili buđenje kundalini energije. Staza desne ruke (RHP): teozofija, neopaganizam, telma, abrahamske

religije, taoizam, budizam, šinto, hinduizam.

Staza lijeve ruke (LHP): satanizam, luciferizam, Nju Ejdz, neke forme taoizma, budizma i hinduizma.

SKUP VJEŠTICA (KOVEN) – označava sabor vještica u grupama od 13 članova.

SLAVA – pravoslavni običaj slavljenja porodičnog sveca. Ovaj običaj se najviše povezuje sa Srbima, koji smatraju slavu jednom od specifičnosti svoje kulture. Pored porodične slave, postoje i crkvene, gradske, plemenske, pa čak i stranačke ili zanatlijske slave.

Etimologija ove riječi najvjerovatnije vodi do sanskrita i termina „šrava“. Slava je prastari narodni običaj proslave domaćeg zaštitnika i davaoca kod paganskog čovjeka. Među Slovenima, najbolje se održala kod Srba. Tragove ovog običaja imaju ili su doskora imali svi Sloveni, pa i Indoevropljani: Tračani, stari Grci, Dačani, (sa ostacima u Maloj Vlaškoj), Iliri (sa ostacima kod Cincara i sjevernih Albanaca), Rimljani i dr. Slični običaji se sreću i u Makedoniji, djelovima Bugarske u vrlo malom obimu u obje države, u Bugarskoj samo oko Timoka. Slava se sreće i kod katolika u Boki Kotorskoj, gradu Baru sa okolinom, Konavlima, južnoj Hercegovini, Dalmaciji i Bosanskom Grahovu, kod Albanaca katolika, nekih Muslimana u Bosni i Sandžaku, pravoslavnih Vlaha, Goranaca i Hrvata na Kosovu.

Istorijski izvori, slavski običaji i rituali ukazuju da je slava hristijanizovani oblik staroslovenskog (ili šire, indoevropskog) politeizma, odnosno porodičnih bogova (bogovi određenog bratstva ili plemena). Slava potiče iz kulta predaka odnosno kulta mrtvih, jednog od najvažnijih praslovenskih kultova.

SUBLIMIRANE PORUKE – informacije koje percipiramo (opažamo) ispod praga naše svjesnosti, koje komuniciraju sa našom podsviješću, pa ih oko i um ne mogu svjesno registrovati tj. zapažati. Najčešće su umetnute u neki objekat (reklame, zvukovi snimljeni ispod praga čujnosti, filmovi, slike i dizajn, plakati, pozadine na veb stranicama itd.).

Podsvesni um je meta bombardovanja sublimiranim porukama koje nam dolaze sa svih strana i kojima se nastoji manipulirati našim ponašanjem kroz ljudske „nagone“, poput onog za preživljavanjem (glad, žeđ, opasnosti svih vrsta, seks, društvena prihvaćenost, bezbjednost, teritorijalnost...).

SUDBINA – neidentifikovana sila koja određuje život svakog pojedinca i od koje se ne može umaći. Sudbina je ono što je nekom predodređeno, pogotovo najznačajniji događaji u životu, uključujući čas i način smrti. Događaji koje čovjeka snalaze smatraju mu se dosuđenim, a ono željeno koje i pored uloženog truda ostaje neostvareno, smatra se nesuđenim. Pojam sudbine je poznat u mitologijama raznih naroda. U filozofskom smislu, vjerovanje u sudbinu pomaže ljudima da prihvate život kakav jeste uprkos očiglednim nepravilnostima i nepravdama.

SUJEVERJE – kvazireligijska, nerazumna vjerovanja i slutnje da su zbivanja u sadašnjosti ili u budućnosti uzrokovana nejasnim natprirodnim djelovanjem bez uzročno-posledičnog odnosa, pri čemu kao „znak“ služe različite situacije i radnje, posebna vremena i dani za koje sujevjerne osobe smatraju da izazivaju i donose sreću ili nesreću. Sujeverja uglavnom potiču iz narodnih običaja i vjerovanja ili sinkretizma većinske religije i paganizma.

SVETA VODA – voda koja je navodno osvećena tokom vjerskog obreda. Pored tradicionalnog hrišćanstva, ova praksa je prisutna u paganskim religijama.

SVETO DRVEĆE – ima značajnu ulogu u paganskim religijama i mitologiji. Uporedo s kultom vode, vatre, groma i Sunca, razvio se i kult stabla i „svetih šumaraka“ (gajeva). Kod svih evropskih starih naroda poznat je kult drveća, Germani su obožavali stabla hrasta, Nordijci brezu i jasan, Gali imelu koja raste na hrastu kao parazit. Kult drveća kod starih Slovena bio je povezan sa poštovanjem lipe, hrasta i breze. Vjerovalo

se da se u krošnjama drveća nalaze sjedišta duhova i moćnih bogova. Kod Slovena stabla su bila posvećena pojedinim bogovima: hrast Perunu gromovniku, jasen Svantevidu (Svetovidu, Sutvidu), lipa boginji Vidi, a breza bogu žetve Potrimbi. Zimzelena stabla bila su simbolika prelaska zime i „pobjede sunca“. Tisa se takođe smatra svetim drvetom jer navodno čuva kuću od bolesti, demona, vještica. Smokva je drvo koje je obožavano od Indije do starog Rima. Postoji mitologija o svjetskom drvetu, drveću želja, itd. Pagani su smatrali da u drveću žive duhovi. Kult drveća danas se najviše manifestuje u proslavi Božića i običajima vezanim za badnjak. Etimologija ovog pojma ukazuje na „dubinu“. Prema ovom tumačenju korijen badnjaka je u donjem, mračnom svijetu, a spaljivanjem se priziva i pripomaže Suncu da pobijedi svog vječnog neprijatelja – mrak. Imelu su zimi koristili stari pagani tokom festivala sunčeve prekretnice (suncostaja ili solsticija), pošto se smatralo da je imela, zbog njene navodno čudesne iscjeliteljske moći, svetinja za Sunce. Paganski običaji ljubljenja ispod imele predstavljaju prvi korak u noć bančenja i pijane razuzdanosti – proslavu smrti „starog“ i rođenja „novog“ sunca u vrijeme zimskog suncostaja. Upotreba božićnih vijenaca vodi porijeklo od paganskih običaja da se ukrašavaju zgrade i svetišta za vrijeme praznika koji se slavio istog dana kad i Božić. Božićna jelka potiče iz Egipta, ali je ovaj običaj uveden mnogo ranije u odnosu na vrijeme kada se Božić pojavljuje kao praznik. Nekada je u gotovo svakom srpskom selu postojalo jedno drvo – svetište. Takvo drvo se zvalo „zapis“, zbog toga što je na njemu bio urezan ili zapisan krst i bilo je osveštano. Drvo-zapis nalazilo se u centru sela i bilo je glavno kultno mjesto. Njegova uloga posebno je istaknuta u vrijeme obilježavanja seoske slave – zavjetine, kada su se na tom mjestu okupljali seljani kao u crkvi.

SVETE ŽIVOTINJE – Antički narodi su baštinili kultove životinja. Sledbenici ovih kultova osobine životinja su povezivali sa određenim božanstvom koje se manifestovalo u životinjskom obličju. Neki od tih bogova u životinjskom obličju. Kod Egipćana bogovi u životinjskom

obličju bili su: Bastet (lavica ili mačka, ćerka Ra), Ra-Herarti (predstavljena sokolovim krilima ili oreolom sunca), Apis (sveti bik), Knum (ovan). U drevnom Egiptu mačke su nakon smrti mumificirali i stavljali iznad sarkofaga. Smatrali su je posebno svetom životinjom – za ubistvo mačke kazna je bila smrt. U šamanskoj tradiciji na duhove životinja gledaju kao na anđele čuvare i prenosioc poruka. Svaka životinja ima svoju simboliku i značenje, dok posebnu važnost pridaju sokolu i vuku. U hinduizmu krava se smatra svetom životinjom; prema njoj iskazuju poštovanje kao prema majci – darovateljici života. Posebno značenje ima i slon, koji predstavlja utjelovljenje Ganeša; u Indiji je simbol sreće, dok je na Tajlandu simbol mira i snage. Kinezi tigra drže za kralja životinja i simbol snage, a bijelog tigra za utjelovljenje boga. U antičkoj Grčkoj sova je bila utjelovljenje Atine – boginje mudrosti, dok je medvjed bio utjelovljenje Artemide – boginje Mjeseca i lova, i smatran je uzvišenom životinjom. Orao u skoro svim religijama je simbol duhovne moći.

SVETI ANĐEO ČUVAR – termin koji je potekao u Katoličkoj crkvi, gdje se pominje u jutarnjoj molitvi. Ideja o svetom anđelu čuvaru je centralna tema djela pod nazivom „Knjiga o svetoj magiji Abramelina Maga“, njemačkog kabaliste iz XV vijeka. Originalni koncept potiče iz zoroastrijskog Arda Fravaš (sveti anđeo čuvar).

SVETI OGANJ – poznat i pod nazivom „blagodatni oganj“ predstavlja plamen koji se po tvrdnji vjernika čudesno pojavljuje u crkvi Svetog Groba u Jerusalmu na bogoslužju Velike subote, uoči pravoslavnog Uskrsa. Blagodatni oganj se „priziva“ nakon što se prethodno provjeri da u hramu ne postoje bilo kakva zapaljiva sredstva. Nakon toga, slijedi „priziv“ Duha Svetoga i jerusalimski patrijarh prvi prima oganj na svoju svijecu i predaje ga ostalima. Vjernici tvrde da oganj pri dodiru ne stvara opekotine, niti osjećaj toplote.

Godine 2005. u demonstraciji uživo na grčkoj televiziji, Mihail Kalopulos, pisac i historičar religije, je umočio tri svijee u bijeli fosfor.

Svijeće su se spontano zapalile posle 20 minuta, zbog osobine samozapaljivanja bijelog fosfora u kontaktu sa vazduhom. Bijeli fosfor takođe svijetli bjeličasto-plavim plamenom.

Treba napomenuti da slični fenomeni postoje u raznim paganskim religijama, kod plesača sa vatrom, a možda najizrazitiji među njima su hodaње po vatri (ritual vatre) ili užarenom ugljeglju. Sve to je duboko povezano za okultizmom, a nerijetko i raznim trikovima i prevarama. Božja opomena u Bibliji glasi: „Ne uči se da činiš odvratne stvari koje čine oni narodi. Neka se kod tebe ne nađe niko ko bi svo sina ili svoju kćer provodio kroz vatru.“ (5. Mojsijeva 18:9,10)

SVEVIDEĆE OKO – simbol Ozirisa, odnosno tvorca. Grci su Sunce zvali Jupiterovim okom i Okom svijeta. Oziris je bio predstava sposobnosti rađanja. On je takođe egipatski bog mrtvih, kao i bog sunca. Oziris je u drugim zemljama poznat pod raznim imenima. U Trakiji i Grčkoj je poznat kao Dionis. Svetkovine održavane u Dionisovu čast su često završavale ljudskim žrtvama i orgijskim (seksualnim) obredima. U Rimu se Oziris zvao Liber ili Bah (Bacchus). Lidijci su ga zvali Basarej (Bassareus), a u Persiji ga identifikuju kao Mitru (Mithras), gdje se njegovi sledbenici bave astrologijom. Na drugim je pak mjestima imao drugačija imena kao što su Deuis (Deouis), Dječak Jupiter, Kentaur, Orion, Saturn, Plutus, Isvara, Krilati bog, Nimrod, Adoni, Hermes, Prometej, Posejdon, But (Butes), Dardan (Dardanus), Himeros, Imbors, Iasius, Zevs, Jahus, Hu, Tor, Bel, Serapis, Ormuzd, Apolon, Tamuz, Atus, Herkul, Šiva, Moloh i Bal. U Indiji se ovo Svevideće oko zvalo Šivinim okom. Odvojeno oko se takođe poistovjećuje sa trećim ili duhovnim okom, a time i sa vidovitošću. Ezoterička tradicija povezuje odvojeno oko sa unutrašnjom svjetlošću, intuicijom, prosvjetljenjem i kamenom mudraca. Od najstarijih vremena su mudraci, magovi i vještice govorili o Trećem oku kao o putu u sveznanje. Sjajna zvijezda se smatra simbolom Sveznanja ili Svevidećeg oka. Sjajna zvijezda u masonskim ložama predstavlja Sirijusa, Anubisa ili Merkura, Čuvara i Vodiča duša. Drevni okultisti su je takođe smatrali simbolom Sunca,

te shodno tome Sjajna zvijezda se smatra simbolom Sveznanja ili Svevidećeg oka, što je za ljude iz drevnih vremena bilo Sunce.

Možemo zaključiti da Svevideće oko predstavlja satanističko prosvjetljenje i kontrolu nad zemljom preko njegovih upućenika i tajnih društava.

SVIJEĆA – predmet valjkastog oblika, izliven od voska ili neke druge masne materije, kroz koji je provučen fitilj. Osim za osvjetljavanje, svijeće se vrlo koriste u ritualne i magijske svrhe (npr. magija sa svijećama koja se temelji se na tri principa: koncentracija, snaga volje i vizuelizacija). Baklja i svijeća simbolizuju prosvjetljenje. Postoji običaj paljenja svijeća za mrtve.

Š

ŠAMANIZAM – spiritističko-magijski oblik religije, najčešći kod arktičkih i subarktičkih plemena u Sibiru, sjevernoj i središnjoj Aziji (kod Ostjaka, Evenka, Neneka, Laponaca i dr.), te kod Eskima. Slična vjerovanja mogu se naći i kod američkih Indijanaca, te u nekim plemenima jugozapadne Afrike, Okeanije i Australije. Šamanizam se zasniva na vjerovanju u duhove kao gospodare prirode, s kojima ljudi mogu uspostaviti vezu uz pomoć određenih magijskih obreda koje izvodi plemenski vrač – šaman. Obično u ekstatičnom stanju, uz pomoć bubnjeva, čegrtaljki, zvončića i sl., plesom i odgovarajućim formulama zivanja, šaman dobija odgovore i preporuke duhova o radnjama koje treba preduzeti radi dobrobiti plemena, liječenja bolesti i sl.

T

TABU – u plemenskim zajednicama i primitivnim religijama označava apsolutnu nedodirljivost i zabranu upotrebe svetih stvari ili kontakta sa njima. U slučaju prekršaja, slijedi neka kazna za počinioca, ali i za zajednicu. U nekim zajednicama tabu mogu predstavljati i običajne norme koje se ni po koju cijenu ne smiju prekršiti. Incest je jedan od

najstarijih tabua, odnosi se na zabranu seksualnih kontakata među bliskim srođnicima.

TAJNA DRUŠTVA – grupe ili udruženja sa određenom tajnom ili zavjereničkom pozadinom. Tajna društva okupljaju osobe zajedničkih interesa koji mogu biti motivisani prosvjetiteljskim, političkim, ekonomskim, duhovnim, vjerskim, mističnim, okultnim ili ezoteričnim ciljevima. Osnovni kriterij tajnih društava je postojanje tajnog znanja koje se prenosi unutar tajnog društva. Nadalje je česti nedostatak o znanja o tajnom društvu u javnosti uslov da bi se smatralo tajnim društvom, stvaranje ličnih veza između članova organizacije kao i tajnih obreda članova grupe. Smatra se da postoje u svim razdobljima ljudske istorije. Primjeri tajnih društva su različite masonske lože, iluminati, jezuiti, Opus Dei, Cionski priorat, Lobanja i kosti, Bilderberška grupa, Vitezovi templari, Rozenkrojceri, Hermetički red Zlatne zore, Trilateralna komisija, Sinovi slobode, Društvo Tule, Malteški vitezovi, Vitezovi Zlatnog kruga, Crna ruka, Hašašini (nizari) – red ubica, Red istočnog hrama, Ordo Templi Orientis (O.T.O.) i dr.

TALISMAN – predmet za koji se vjeruje da donosi sreću, zdravlje, porodičnu harmoniju, ljubav, novac..., a čuva od zla, neimaštine i bolesti, daje onom ko ga nosi čarobnu moć, amajlija.

TANTRA – sama riječ znači „tkanje“ označavajući time „trajnost“ a u najširem smislu znači metod. Tantra je neraskidivo povezana sa jogom i hinduizmom uopšte. Takođe je usko povezana sa seksom i magijom.

TAROT KARTE – antička metoda proricanja čovjekove sudbine (gledanje u karte). Svaka karta ima svoje jedinstveno značenje koje može biti negativno ili pozitivno. Karte zavise jedna o drugoj. Proricatelj treba izabrati onaj špil karata koji odgovara njegovim sposobnostima i sklonostima. Špil se sastoji od 78 karata podijeljenih u dvije grupe zvane Mala i Velika arkana. Mala arkana se sastoji od 56 karata, a Velika od

22 karte. Tarot karte su sredstvo za meditaciju (gledanje u karte).

TELEPATIJA – sposobnost razmjene misli između dviju osoba bez posredovanja poznatog medijuma. Iako su postojala istraživanja, nije utvrđeno njeno postojanje stoga nije priznata od strane nauke. Više pokušaja je bilo da se razotkrije istina. Iako je koncept telepatije prisutan u ljudskoj istoriji od njenih samih početaka, riječ telepatija (grč. tele = udaljenost, daljina; pathe - osjećaj) uvodi se tek pred kraj XIX vijeka, tačnije 1882. godine, kada se na engleskom univerzitetu Kembridž osniva Društvo za psihička istraživanja, koje ima za cilj na naučni način proučavati psihičke i paranormalne fenomene kako bi utvrdili istinu o njima. Društvo je odmah podijeljeno na šest odjeljenja zavisno o grani paranormalnih pojava kojima su se bavili. Tako su nastala odjeljenja za telepatiju, mesmerizam, iluzije i pojave duhova, fizičke fenomene povezane sa čulima te odjeljenje za istoriju svih tih fenomena. Tri godine kasnije osniva se i Američko društvo za psihička istraživanja.

Šira definicija telepatije kao vančulnog opažanje i osjećanja na daljinu, vidovitosti, sposobnosti da se jako udaljene stvari i veoma udaljeni događaji koji se zbivaju na tim udaljenim mjestima osjete i vide istoga trenutka kada se odigravaju, tako kao da se nalaze i zbivaju u neposrednoj blizini, međutim, ukazuje da se sve to dešava u metafizičkom domenu, podložnom djelovanju natprirodnih sila koje Biblija identifikuje kao zle duhove ili pale anđele.

TEOZOFIJA – u značenju „božanska mudrost“ je mistično ezoterična doktrina, koja nastoji povezati filozofska istraživanja i teme s mističnim nastojanjima spoznaje boga. U osnovi, to je panteističko-duhovni pokret, duboko ukorijenjen u hinduizmu i budizmu. Osnovni teozofski stav je postojanje visoko razvijenih učitelja koji upravljaju ljudskom civilizacijom, pri čemu se ne misli na duhovna bića, već na pojedince, koji su ciljanim duhovnim razvojem navodno stekli nadljudske sposobnosti.

TOTEMIZAM – jedan od oblika religije koji se sastoji od sistema vjerovanja, rituala, propisa i običaja u čijem je središtu kult plemenskog totema. U vezi sa navedenim ritualima, postoje mnoge zabrane čije kršenje ima teške posledice po počinioca. Ako je totem životinja zaštitnik plemena, ne smije se ubijati, niti jesti, jer se smatra mitskim pretkom, koji obezbjeđuje povezanost i dobrobit članova zajednice. Totem je u primitivnim religijama sveta životinja, biljka ili neki predmet koji se poštuje kao rodonačelnik i plemenski duh-zaštitnik. Totem je riječ indijanskog porekla. Nastala je iz Čipava jezika od riječi ototeman (kod Kri indijanaca ototema). Riječ totem u prevodu sa Čipava jezika znači „rodbina po materici“ i označava međusobni odnos među pripadnicima plemena, rodovsku i krvnu vezu. Totem je i simbol kulturne prirode, najviše životinjske i duhovne, i oni su povezani sa simbolima na totemskom stubu i prema svojim poštovaocima stoje u funkcionalnom odnosu.

TRANSCENDENTALNA MEDITACIJA (TM) – jedna od oblika joge. Svako, ko želi da učestvuje u TM, najprije mora da se podvrgne ceremoniji posvećenja, prilikom koje se priziva duh guru Deva i hinduističkih božanstava. Prilikom uvodne ceremonije dobija učenik od svog učitelja ličnu „mantru“. Najčešće je to ime nekog hindu boga. Mantra mora ostati u tajnosti, inače gubi svoju moć. Prilikom meditacije se mantra mora neprestano ponavljati. TM teži ka proširenju svijesti, i sticanju kosmičke, božanske svijesti. Kao i kod drugih oblika joge i u TM to najčešće rezultuje sticanjem paranormalnih sposobnosti. Transcendentalna svijest samo je prvi novo TM. Postoje još četiri nivoa svijesti koja završava sa „sviješću Boga“, „jedinstvom sa Bogom“ i „Brahma sviješću“. Učenje TM je bez sumnje hinduističko. Čak i njihov osnovni udžbenik *Nauka postojanja i umeće života (The Science of Being and the Art of Living)* kaže da je TM prava „vječna istina“ koja se nalazi u osnovi svih religija. Poput hinduizma, uči da je Bog bezličan; život je ciklus ponovnih rađanja; čovjek može postati savršen; grijeh se može nadvladati meditacijom.

TRANSURFING – tehnika upravljanja realnošću i biranja sudbine. Ona predlaže drugačiji način razmišljanja i djelovanja u ovom svijetu. Time vam omogućuje da ostvarite svoje želje i ciljeve. Ideja transurfinga je bazirana na pretpostavki da postoji prostor varijanti u kojem se nalaze scenariji za sve moguće događaje. Pomoću naših misli i kreativne vizualizacije stvara nam se mogućnost da materijaliziramo željenu stvarnost. Na pitanje da li je sudbina predodređena ili je mi kreiramo, zastupnici transurfinga odgovaraju da su obje verzije u pravu. Sudbina je nešto što se može izabrati, bez muke i napora, kao narudžbina u restoranu. Da bi se taj koncept razumio, i što je još važnije – primijenio, potrebno se upoznati sa terminima poput: prostranstvo varijanti, linija života, namjera i koordinacija namjere, jedinstvo duše i razuma, suvišni potencijal, koordinacija važnosti, klatno, slajd, freiling, ciljevi i vrata, itd...

Sušтина učerja koje se ovdje predstavlja leži u sledećim postavkama: Stvarnost ima mnogostruke pojavne oblike. Oblici pojave stvarnosti moraju imati zakon iz kojeg proizilazi sva ta mnogostranost, međutim gdje su „zapisani“ svi zakoni našeg svijeta? Naš svijet se pojavljuje kao kretanje materije kroz prostor i vrijeme. To kretanje je podložno određenim zakonima. U prirodi je to kretanje utemeljeno kao beskonačno mnoštvo uzroka i posledica. Grubo govoreći, podaci o svim tačkama kretanja materije čuvaju se u nekom polju informacija koje možemo nazvati prostranstvom varijanti. Prostranstvo varijanti je beskonačno polje informacija koje sadržava sve moguće varijante bilo kakvih događaja koji se mogu zbiti. Dakle, u svakoj tački prostranstva, postoji određena varijanta ovog ili onog događaja. Radi lakšeg razumijevanja zamislimo da se varijanta sastoji od scenarija i scenografije. Scenografija je spoljašnji izgled ili forma pojave, a scenario je put kojim se kreće materija. Zakonitost se oblikuje vašim odabirom na raskrsnici. Ovo pravilo se u Transurfingu naziva koordinacija namjere i glasi: Ako izmjene u scenariju, koje se čine negativnim, odlučite posmatrati kao pozitivne, one će takve i biti. „Kakve su ti misli, takav

ti je život.“ Što dublje ulazi u principe Transurfinga, čovjek sve jasnije sagledava okolnosti i situacije u koje zapada i počinje da dobija kontrolu nad njima. Moć namjere, kao i sama namjera su detaljno objašnjeni, a to znanje je neophodno kako bismo shvatili moć izbora. Transurfing predlaže načelno drugačiji pristup postizanju cilja. Čovjek bira kao da naručuje u restoranu, ne brinući o sredstvima postizanja. Prema savjetu Vadima Zelanda, glavnog propagatora Transurfinga, ničemu ne treba pridavati veliku važnost, a pomoću ove tehnike navodno ćete postati Gospodar stvarnosti.

TREĆE OKO – smatra se sjedištem duše i prosvjetljenja. Smješteno između obrva i korijena nosa, treće oko se smatra središtem naše duše u budnom stanju, a djeluje na našu intuiciju, duhovnost, predviđanja i sjećanja. Takođe se povezuje sa mnogim paranormalnim pojavama. Prema mitologiji, to je srednje oko Šive, oko Horusa u egipatskoj tradiciji, Kiklopa i roga jednoroga. Nazivano i okom mudrosti, treće oko zapravo predstavlja šestu, odnosno čeonu čakru koja je indigo plave boje.

Većina medicinskih stručnjaka koja je proučavala treće oko smatra da je zapravo riječ o epifizi, žlijezdi smještenoj između dvije moždane hemisfere. Određene ćelije unutar epifize nalikuju na fotoreceptore oka, a osim toga, epifiza izlučuje i melatonin. To je hormon koji se smatra hemijskim prethodnikom snova, iskustva blizu smrti, meditacije, vizije i drugih oblika svijesti.

Treće oko se navodno aktivira duhovnim tehnikama. Ljudi koji su raznim tehnikama „probudili“ svoje uspavano treće oko su oni koji su mogli dosegnuti spoznaju ili prosvjetljenje, a javljaju se i druge sposobnosti, poput vidovitosti. Uz pomoć trećeg oka se može sagledavati budućnost, boraviti istovremeno na dva različita mjesta, levitirati, putovati kroz vrijeme i prostor, svjedoče tibetanske lame i indijski jogini. S trećim okom možemo vidjeti aure te proricati i vidjeti energiju svuda oko nas. Otvaranje trećeg oka se navodno postiže i mantrom riječi „tot“, „om“, „aum“, kao i putem koncentracije i vizuelizacije.

TROJSTVO – dogma koja uči da postoji trojedini Bog ili Bog kojeg čine tri božanske osobe ili ličnosti: Otac, Sin i Sveti Duh. Prema dogmi o trojstvu, Otac je Bog, Sin je Bog i Sveti Duh je Bog, ali svi oni čine jednog Boga. Otac, Sin i Sveti Duh su, prema nauci o trojstvu, jednaki i vječni, a kad ih je troje koji su vječni onda se kaže su-vječni. Bog je, na osnovu tog učenja, jedinstvo tri su-vječne osobe. Prema nauci o trojstvu, bez obzira na koji je način se interpretira, Otac nije stvarni, doslovni i bukvalni Otac, niti je Sin stvarni, doslovni i bukvalni Sin, niti je Sveti Duh stvarni, doslovni i bukvalni Duh Božji. To su, prema trojstvu, uloge, metafore, antropomorfizmi ili izrazi koje ljudi mogu razumjeti na njihovom ograničenom nivou, a ne nikako stvarni odnosi među njima na način kako im imena to pokazuju. U ovoj teoriji uočljive su kontradikcije i prožimanje suprotnosti kao u okultizmu, na primjer „jeste i nije“. Osnovna pretpostavka trojstva zasniva se na *jednakosti u moći*, čime se biblijski Bog Otac gubi kao Izvor život i apsolut istine. Prema biblijskom učenju, Bog se može spoznati kroz Hrista – Sina Božjeg po nasleđu, kao i kroz druge obrasce izvora i kanala, dok prema dogmi o trojstvu to nije moguće. Ako je konfuzno učenje o trojstvu tačno, tada se može zaključiti da Bog u Bibliji obmanjuje ljudski rod i lažno se predstavlja ili u najmanju ruku da „laže iz pedagoških razloga“. Ovaj koncept direktno urušava Božji plan spaseanja i pravi ga glumom i metaforom.

Odakle potiče dogma o trojstvu? Istorija antičkog svijeta otkriva da je obožavanje Sotone u Vavilonu bilo prikriveno kroz paganizam koji je tada utemeljen a čija su suština bili rituali i simboli obožavanja sunca. Trojstvo je počelo u Vavilonu sa Nimrodom, Tamuzom i Semiramis. Pagani su razumjeli da sunce ima tri faze života: izlazak (rođenje), zenit (zrelost) i zalazak (umiranje). U pitanju je bilo jedno sunce, ali tri manifestacije ili faze sunca, što je identičan koncept „hrišćanskom“ trojstvu gdje je navodno jedan Bog sa tri lica. Tako su Nimrod, Tamuz i Semiramis obožavani kao božanstva sunca, i tri faze sunca su se lijepo uklapale u obožavanje tri ličnosti kao personifikacije sunca.

Trojstvo i obožavanje sunca u svim paganskim formama je samo simbolika ili ritual koji se koriste da se prikrije obožavanje Sotone. Koncept trojstva povezan sa obožavanjem sunca imaju sve stare paganske religije. Egipatsko trojstvo čine Oziris, Horus i Izis (Ra), indijsko trojstvo čine Brama, Višnu i Šiva, grčko trojstvo čine Zevs, Apolon i Atina, rimsko trojstvo čine: Mars, Jupiter i Venera. Jedan od simbola trojstva se naziva *triketra* koja je bez dileme magijski simbol i može se naći i u okultnoj literaturi. Triketra u sebi sadrži prikriveni broj 666. „Simboli su bitni za sva ezoterijska (tajna) učenja zato što sadrže tajnu mudrost dostupnu samo iniciranima (manjem broju upućenih)“ (*Harperova enciklopedija mističnih i paranormalnih iskustava*).

Kroz vavilonske misterije i amalgamaciju paganizma sa otpalim hrišćanstvom, koncept trojstva je zauzeo centralno mjesto u crkvi. Sotoni je bila potrebna treća odvojena ličnost koju će ljudi smatrati Bogom, ali ta je ličnost morala biti misteriozna, nedokučiva i neshvatljiva razumu kako bi se Sotona mogao sakriti iza nje a da ne bude razotkriven. Sveti Duh se kod zastupnika trojstva upravo predstavlja kao misteriozan i nedokučiv.

TROUGAO – najprostiji geometrijski oblik i jedan od prvih teoloških simbola. Ovaj simbol poziva na stabilnost, on je izraz intelektualnog i duhovnog reda, oličenje je kreativnosti, harmonije, uspinjanja, prosvjetljenja i kulminacije. Veoma važan simbol za masone i pripadnike kulta Istočne zvijezde. Pentagram i heksagram su sastavljeni od trouglova. Trougao sa vrhom usmjerenim prema dolje označava „čovjeka kao boga u stvaranju“. Trougao sa vrhom okrenutim prema gore predstavlja Šivu uništitelja. Trougao se koristi i kao simbol trojstva. Boje trougla takođe određuju njegovu simboliku. Crni trougao je simbol lezbejske i feminističke solidarnosti i ponosa. Ružičasti trougao (nemački: Rosa Winkel) korišćen je kao oznaka za vrijeme nacional-socializma u Nemačkoj za obilježavanje gejeva, zatvorenih u koncentracionim logorima.

U

UZVIŠENI UČITELJI – duhovno prosvjetljena bića koja su u prošlim inkarnacijama (utjelovljenjima) bili obični smrtnici, ali koji su prošli seriju duhovnih transformacija prvobitno nazvanih inicijacije. Srodan termin je „mahatma“.

V

VALENTINOVO (DAN ZALJUBLJENIH) – Rimljani su vjekovima prije Hrista slavili 15. februar, a 14. se februara održavao razbludni idolopoklonički festival u čast Luperkusa, „lovca na vukove,“ praznik koji su Rimljani zvali „Luperkalia.“ Isto tako su običaji razmjenjivanja ljubavnih pisama i ostala tradicija u čast oboženog herojskog lovca iz Rima, Luperkusa, u staro vrijeme bili povezani sa paganskom praksom među tinejdžerima da nasumično sklapaju „ozbiljne veze“ u kojima je obično dolazilo do kurvanja. Smatra se da su „ozbiljne veze“ moderna stvar, ali nije tako. One predstavljaju obnovu jednog starog običaja „koji je prenijet iz rimskog festivala Luperkalije u mjesecu februaru, kada su imena mladih žena stavljana u kutiju, a potom je izvlačeno ime one „koju je htjela sreća“. Valentin je starorimsko narodno ime koje su roditelji često davali djeci po čuvenom čovjeku iz starog doba, lovcu Luperkusu. Ko je taj čovjek i zašto su ga bezbožni Rimljani nazivali „Valentin“? Grci su Luperkusa zvali „Pan,“ a Semiti su Pana nazivali „Bal“ navodi se u knjizi *Klasični rječnici*. Paganski bog Bal – koji se često spominje u Bibliji – predstavlja samo drugo ime za Nimroda. Nimrod je bio „moćan lovac“ (1. Mojsijeva 10:9). Kod Rimljana je lovac Nimrod u stvari Luperkus – lovac na vukove. Još su drevni pagani odabrali dan svetog Valentina kao slavu u čast Luperkusa, odnosno Nimroda! Ime Valentin potiče od latinske riječi „Valentinus“ (latinska riječ „valens“ doslovno znači „biti snažan, jak, moćan, silan“). U staro vrijeme poznata je bila narodna izreka o Nimrodu kao „silnom lovcu koji se protivio Gospodu.“ Nimrod je bio narodni heroj, narodni Valentin! Nema sumnje da je silni lovac na vukove, Nimrod, izvorni

Valentin. Nimrod je imao još jedno ime – „Sanktus“ ili „Santa“ – što znači „Sveti.“ Takva titula je bila uobičajena za sve bogove-heroje. Zato ne treba da nas začudi to što je rimska Luperkalia nazvana „danom svetog Valentina!“ Kakve veze ima srce sa svetkovinom u čast Nimroda, koga su Feničani i Semiti zvali Bal? Iznenadjući odgovor krije se u činjenici da su paganski Rimljani preuzeli simbol srca od Vavilonaca. Riječ „srce“ se na vavilonskom jeziku kaže „bal,“ što je jasno uočljivo u Strongovom i Jangovom biblijskom konkordansu na engleskom. Srce, „bal“ je simbol Nimroda, odnosno Bala, Gospoda Vavilonaca! Zašto su Rimljani odabrali 15. februar i noć 14. februara kao vrijeme za slavljenje Luperkusa? Smatralo se da je Nimrod, odnosno Val – bog sunca starih pagana – rođen za vrijeme zimskog suncostaja (solsticija). U staro doba je suncostaj padao 6. januara i tog dana se slavio Nimrodov rođendan. Kada se vrijeme dolaska suncostaja kasnije promijenilo, proslava rođendana boga Vala (Nimroda) je pomjerena na 25. decembar i danas je poznata pod nazivom „Božić“. Prema starom običaju majka i muško dijete su dolazili na obred očišćenja četrdeset dana nakon rođenja djeteta. Četrdeseti dan od 6. januara – izvornog Nimrodovog rođendana – pada 15. februara, to jest na svetkovinu Luperkaliu ili dan svetog Valentina koji je počinjao da se slavi 14. februara uveče. Vjeruje se da se tog dana Nimrodova majka Semiramida očistila i prvi put pojavila u javnosti sa svojim novorođenim sinom. Semiramida i Nimrod su izvorni „majka i dijete“. Nimrod ima još jedno ime – „Kupidon,“ što znači „želja“ (*Enciklopedija Britanika*, odrednica „Kupidon“). Kada je porastao Nimrod je postao dijete-heroj mnogih žena – ženska ljubav i ljubomora.

VAMPIR – mitološko biće iz slovenske mitologije, posebno na Balkanu i u Ukrajini, koje preživljava tako što se hrani životnom energijom (uglavnom u vidu krvi) živih bića, bez obzira na to da li je vampir neupokojeno ili živo biće. Vampirom se smatrao duh umrlog ili leš koga je oživio zao duh ili đavo. U raznim djelovima slovenskog svijeta vampir se naziva i drugim nazivima: vukodlak, lampir, lapir, vjedogonja,

jedogonja, a najčešće – upir.

Ideja o vampira najvjerojatnije potiče iz kulta mrtvih (vjerovanja u zagrobni život), te raznih horor priča i sujevjernog straha koji su širili demonski duhovi među narodom.

VANTJELESNA ISKUSTVA – takođe poznato i kao astralno putovanje ili astralna projekcija. Zagovornici ovakvih iskustava smatraju da je lijeva strana nekoliko djelova mozga povezana sa percepcijom i osjećajem kretanja, odgovorna za osjećaj napuštanja sopstvenog tijela i levitiranja nad njim.

VANZEMALJCI I NEIDENTIFIKOVANI LETEĆI OBJEKTI (NLO) – Vanzemaljac je termin koji se koristi za označavanje živih bića čije poreklo nije planeta Zemlja, već neki drugi dio univerzuma.

Naučna istraživanja o mogućnosti postojanja vanzemaljskih oblika života usko su povezana sa vjerovanjem u evoluciju, što vanzemaljska bića stavlja u ravan mogućih prenosilaca života na Zemlju (teorija panspermije).

Na zemlji još od antičke prošlosti postoje brojne misterije koje se vežu za navodne aktivnosti vanzemaljaca. Ljudska iskustva sa vanzemalcima ogledaju se u dva aspekta: 1) navodni direktni kontakti, otmice, medicinski eksperimenti i razna čudna iskustva, uključujući seksualna, sa misterioznim bićima; 2) pojave tzv. neidentifikovanih letećih objekata (NLO) ili neobjašnjivih fenomena na nebu. Ovi fenomeni se u savremenom dobu poklapaju sa razvoj nauke i tehnologije, opštom tendencijom povjerenja u svemoć nauke, kao i sa rastućom propagandom vanzemaljaca i NLO u industriji zabave, medijima i uopšte žanru poznatom kao „naučna fantastika“.

Međutim, kad uzmemo u obzir sav raspoloživi materijal o „vanzemalcima“ i njihovim aktivnostima, zapazićemo da su oni vrlo misteriozni i da se zapravo nikad jasno ne identifikuju ljudima. Zašto? Da li zato što su „Zemljani“ na znatno nižem intelektualnom i moralnom nivou od njih ili nemaju dobre namjere i žele iskoristiti našu planetu? Tako

afera „vanzemaljci“ ostaje vječito neriješena misterija.

Šta je istina? Neki od vodećih svjetskih istraživača NLO-a prepoznali su da su vanzemaljci i NLO-i okultni i/ili demonski fenomen. Može se povući impresivna paralela između osoba oteatih od NLO i popularne koncepcije demona. NLO-i mogu projektovati slike ili izmišljene scene koncipirane da promijenimo sisteme vjerovanja. Ljudsko uvjerenje se kontroliše i usmjerava, čovjekovi koncepti se preuređuju, i mi se krećemo ka masivnoj promjeni ljudskih stavova prema paranormalnim sposobnostima i vanzemaljskom životu. Medicinska ispitivanja kojima su oteati navodno bili podvrgnuti, često praćena sadističkim seksualnim manipulacijama, podsjećaju na srednjovjekovne priče o susretima s demonima ili okultnim iskustvima. Simbolički prikaz viđen od oteatih je identičan vrsti rituala inicijacije ili astralnog putovanja koje je uzidano u [okultne] tradicije svake kulture. Dakle, struktura priča o otmicama je identična onoj u okultnim ritualima inicijacije. Veliki dio raspoložive NLO literature usko je povezano s misticizmom i metafizičkim. Ona se bavi temama kao što su mentalna telepatija, automatsko pisanje i nevidljivi entiteti, kao i fenomenima poput manifestacija priviđenja [duhova] i posjednutosti. Ponašanje NLO je više nalik na magiju nego fiziku kakvu poznajemo. Manifestacije i pojave opisane u ovoj impozantnoj literaturi o demonologiji su slične, ako ne i potpuno identične sa samim NLO fenomenom.

Vrijedno je zapaziti da su glavne misteriozne kontakte u prošlosti ostvarivali upravo sveštenici koji su se bavili magijom, mistikom i okultizmom. Najviše ovih pojava i susreta je bilo među narodima koji su u svom panteonu imali obožavanje boga sunca. A takvi su bili Asteci, Inke, Vavilonjani, Sumeri, Egipćani, stanovnici doline Inda, drevni Kinezi, Maje... dok su kod „materijalista“ antičkih Grka i Rimljana jako rijetke ili ih nema.

Možemo konstatovati da tehnološka era otvara brojne opcije za obmanu čovječanstva čija okosnica počiva na prvobitnoj laži palog anđela Lucifera odnosno Sotone: „nećete vi umrijeti... nego ćete

postati kao bogovi“ (Postanje 3:4,5). Ovaj koncept se zasniva na dostignućima i demonstraciji moći. Demoni se tako mogu objaviti ljudima kao „bogovi“ iz svemira i fascinirati ih senzacijama, magičnim i mističnim, te podstaći fantaziju o nereálnim mogućnostima, navodnom napretku i iskustvima da bi ih uveli u najveću duhovnu obmanu i potpuno odvajanje od Boga.

Dakle, ukoliko ne poznajemo biblijski koncept života i biblijskog Boga, izvjesno ćemo biti obmanuti, a jedan od načina je preko pojave tzv. vanzemaljaca i NLO (pali anđeli zaista prvobitno ne potiču sa Zemlje tako da je svaka njihova obmana uvijek zasnovana na poluistinama).

VELIKI ARHITEKTA UNIVERZUMA – naziv koji masoni i pripadnici tajnih društava koriste za Lucifera odnosno Satanu.

VELIKI DUH (MANITU) – vrhovno božanstvo sjeverno-američkih urođenika (Indijanaca). Zašto su američki urođenici svoje vrhovno božanstvo zvali „Veliki duh“? Sijuxsi su ga nazivali *Vakan Tanka*, što znači „Veliki duh“, Algonkini – *Manitu*, ali izgleda da je pravi prevod „Velika misterija“. Veliki duh je neka vrsta amalgamacije dominantnog boga Oca neba i Majke zemlje. On je i muško i žensko, odvojeno, ali dio jednog božanskog entiteta. Veliki duh je nadmoćno božansko biće i po vjerovanju američkih Indijanaca, inteligentni duhovi prebivaju u svim prirodnim objektima i svaki objekat kontroliše njegov nezavisni duh. Duhovi prebivaju u suncu, mjesecu, zvijezdama, rijekama, planinama, šumama, životinjama, insektima, ribama, cvijeću i pticama. Neki duhovi su dobri i pomažu ljudima koji im ugađaju, dok su drugi duhovi loši i zaduženi da donose pustoš i uništenje na ljude i na plemena. Religijska vjerovanja i prakse urođenika uključuju šamanizam, animizam, totemizam i fetišizam u njihovim ritualima i ceremonijama koje vodi šaman ili vrač, gdje se sve uglavnom vrti oko lova i životinja.

VIDOVITOST – odnosi se na sposobnost dobijanja informacija o određenoj osobi (osobama), objektu, lokaciji ili fizičkim događajima putem vančulne percepcije. Da bi se prikrla okultna pozadina, za

vidovitost se može čuti tvrdnja da je to zapravo vrlo jako razvijena intuicija dovedena do savršenstva.

VIKA (WICCA) – u značenju „vještina“ je duhovna praksa koje se zasniva na obožavanju prirode i spada pod širu kategoriju neopaganizma. Vještice prepoznaju božansko kao boginju, kao ženski princip ali to ne isključuje i obožavanje muških bogova. Vika je religija prepoznavanja božanske prisutnosti u svim stvarima, a najviše u prirodi. Shodno tome, vještice izvode svoje rituale iz godišnjih doba i ciklusa Sunca i Mjeseca. Korjeni vještičarstva leže u drevnom matrijarhalnom obožavanju boginje. Vika je religija prirode u kojoj je primarno božanstvo žensko (majka zemlja, majka priroda, velika majka i sl.). Religija vještica je puna radosti i slavi život i plodnost. Vještice su organizovane u kovene i okupljaju se nekoliko puta godišnje na velikim festivalima – sabatima.

Savremeno vještičarstvo željeći da očuva kontinuitet drevnih tradicija često se koristi mnogim panteonima iz različitih vremena i kultura. Nasuprot raširenoj predstavi vještica kao starih i ružnih baba koje piju krv, veliki broj današnjih vještica su vegetarijanke modernog imidža koje na taj način izražavaju svoju privrženost prirodi i životinjama. Vika kao praksa se u posljednje vrijeme povezuje sa feminističkom i kvir teorijom kao i sa novim društvenim pokretima. Većina vještica slijedi dva etička pravila: 1) ne povrijedi nikoga i čini šta ti je volja, i 2) šta god poslao vratiće ti se trostruko. Ova dva pravila navodno sprječavaju bacanje zlih, uništavajućih čini. Vještice koriste magiju unutar ritualnih krugova da izazovu potrebnu promjenu u sebi samima ili svojim društvima, da opšte sa božanskim, da liječe pojedince i zemlju, kao i da osjete stanja ekstaze kroz bajanje, muziku bubnjeva i ples. Vještičarstvo smatra život svakog pojedinca kao sveti dar i naglašava isprepletanost svih stvari, kako vidljivih tako i nevidljivih. Sticanje znanja o magijskoj upotrebi bilja je sastavni dio obuke svake vještice. Da bi neko pripadao kovenu potrebno je da prođe kroz ritual inicijacije. Sve inicirane imaju naziv sveštenica, lično odgovornih za svoje

postupke, svoja vjerovanja i ponašanja. Tradicionalno, ritual inicijacije je trostepen. Inicijacija prvog stepena predstavlja život, drugog stepena smrt a trećeg stepena ponovo rađanje. Kandidatkinja za prvu inicijaciju čeka godinu i jedan dan. Posle tog vremena daju joj se uputstva o korišćenju psihičke energije, o posvećivanju vode i soli kao i uputstva o tome kako se prizivaju sile elemenata. Vještice prvog stepena rade na usavršavanju vizualizacije i razvoju vidovitosti i uče alternativne metode liječenja, korišćenjem magije, polaganjem ruku i upotrebom ljekovitog bilja. Velika sveštenica zahtijeva da prođu tri godine obuke prije nego što se može preći na sledeći nivo prosvetljenja. Kandidatkinja za drugostepenu inicijaciju mora dokazati da je ovladala vještinom liječenja izliječivši dvije osobe. Takođe mora položiti test vidovitosti. Tokom treće inicijacije daju se instrukcije o velikom ritualu koji predstavlja seksualno sjedinjenje sveštenice i sveštenika koji na sebe preuzimaju ulogu boginje i boga. Veliki ritual može podrazumijevati stvarni seksualni odnos a može biti simboličan. Zbog složenosti inicijacije i duge obuke u okviru kovenana, mnoge vještice proglašavaju pravo na samoinicijaciju, tako da mnogi koveni poslednjih godina nastaju samoiniciranjem.

VJEŠTIČARSTVO – u raznim istorijskim, antropološkim, religijskim i mitološkim kontekstima predstavlja svako korišćenje natprirodnih i magijskih sila. Muška osoba koja upražnjava vještičarstvo je vještac, dok se za ženu koristi izraz vještica. Vještičarstvo ili vraćanje u užem smislu može označavati magijsku aktivnost usmjerenu protiv nečijeg života, tijela i imovine; razni termini se, pak, koriste za razlikovanje „dobrog“ i „lošeg“ vraćanja, pa tako postoji i vraćanje čiji navodni cilj je zaštita ili liječenje od posljedica „lošeg“ vraćanja. Koncept vraćanja u mnogim kulturama često služi kao objašnjenje za razne nesreće koje su iz nepoznatih razloga zatekle pojedince ili širu zajednicu. U tom smislu se vraćanje često povezuje s pojmom lov na vještice. Vješticama i vješćima se danas nazivaju sljedbenici ogranka neopaganskog pokreta poznatog kao Vika (Wicca).

VUDU – poznat kao Vodun u Beninu te Vodou u Haitiju je naziv koji se primjenjuje na srodne religije i kultove koji svoj korijen imaju u animističko-spiritističkoj tradiciji zapadne Afrike. U vuduu su podjednako bitni duhovi prirode i mrtvi ljudi, a posebnu važnost daje se duhu preminulog člana porodice. Ta religija koristi slike katoličkih svetaca kao zamjenu za afrička božanstva koja imaju slične ili iste osobine. Česti su rituali s muzikom i plesom.

Postoje dva načina za upražnjavanje vudua, tzv. „rada“ i tzv. „petro“. „Rada“ je stariji i stoga sadrži i više tradicionalnih elemenata. „Petro“ je po svemu sudeći osnovan krajem XVIII vijeka od strane sveštenika po imenu Petro koji je po priči koristio opojna sredstva kako bi svoje poklonike doveo do ekstaze.

Z

ZABAVA – definiše se kao emocionalna diverzija koja ima za cilj držati pažnju gledalaca ili sudionika. Preko industrije zabave, medija, muzike, širenja nemoralna, pornografije, liberalizacije i relativizacije svih oblika nemoralna koji se promovisu kao sloboda, pravo na izražavanje, pravo na različitost (ljudska prava, ženska prava, dječja prava, rodna ravnopravnost), kao i promovisanje seksualnih sloboda s jedne strane i kontracepcije i abortusa s druge strane. Važno je zabaviti se, namiriti svoje strasti i pratiti svoje instinkte, napuniti stomak, zadovoljiti želje... Industrija zabave želi stvoriti privid da je zabava, raskalašnost, uz alkohol i drogu u stvari „život“ i da treba što više ići na zabave, terevenke, koncerte, orgije, i učestvovati u njima, dok je sve to u stvarnosti samo pokriće jednima za biznis a drugima za zabavu bez granica i zaboravljanje svakodnevnih problema koji se ne rješavaju već nago-milavaju. Podsticanje i promocija razvrata je očito taktika vladajuće „elite“.

Biblijska religija se prikazuje kao zla, staromodna, isključiva i netolerantna, a biblijski religiozne osobe kao fundamentalisti i nosioci

„govora mržnje“.

Možemo zaključiti da je industrija zabave glavni globalni promoter nemoralna, okultizma, hedonizma, materijalizma i ateizma.

ZAGROBNI ŽIVOT – prema religijskom vjerovanju, život koji ljudska bića nastavljaju nakon smrti. Vjera u zagrobni život postoji gotovo u svim religijama, a predstave zavise o stavu prema konačnoj čovjekovoj sudbini. U arhaičkim religijama (crna Afrika, Australija, Okeanija, Indijanci) pokojnici se pridružuju precima (crna Afrika), vraćaju u prapočetno stanje (vrijeme sna; australska plemena) ili nastavljaju život u zagrobnom carstvu, ali samo oni koji su umrli prirodnom smrću i nad kojima su obavljani pogrebni obredi (američki Indijanci). U mezo-američkim religijama pretkolumbovskoga razdoblja zagrobni život ima više kategorija, zavisno o društvenom položaju i vrsti smrti. Kod Asteka se nakon smrti jedni pridružuju Sunčevu božanstvu – ratnici, trgovci i roditelji umrle pri porođaju, drugi podzemnom božanstvu – umrli od prirodnih nepogoda; ostali idu u sjeverno kraljevstvo. Kod Maja zagrobni život postižu ratnici, žene umrle pri porodu, sveštenici, dok je kod Inka zagrobni život nastavak zemaljskoga života; čestiti nakon smrti odlaze u gornji svijet, grješnici u donji. U staroegipatskoj religiji postoje razvojne faze vjere u zagrobni život. U Staroj državi besmrtnost je bila namijenjena samo faraonu, dok se kod ostalih se duša (božanska sila) nakon odvajanja od tijela za zagrobni život i ponovno jedinstvo s tijelom pripremala mumifikacijom i pogrebnim obredom. U Srednjoj i Novoj državi besmrtnost u zagrobnom životu proširena je na sav narod; uz mumifikaciju bio je potreban i etički uslov (pravednost u zemaljskom životu), koji se određivao vaganjem duše (psihostazija) pred Ozirisom. U staroj grčkoj i rimskoj religiji predstava o zagrobnom životu razvijala se od homerskih vjerovanja (had), preko orfizma (duša je božanskoga porijekla i za besmrtnost se sprema inicijacijom posebnim izborom i askezom), platonizma (besmrtna duša stapa se s univerzalnom dušom – božanstvom) do stoicizma (težnja duše prema nebeskoj besmrtnosti; to su u

sinkretizmu prihvatili i Rimljani – Ciceronovo djelo O starosti). U mazdaizmu je dobro počelo (Ahura Mazda) izvor spasenja i besmrtnosti; nakon smrti duša na putu u nebo prelazi preko mosta – zli padaju u kuću laži, a dobri primaju vječnu nagradu. U islamu će vjernici nakon smrti u raj (dženet), a nevjernici u pakao (džehenem); na kraju vremena slijedi uskrsnuće tijela i sud čovječanstvu (kijamet). U hinduizmu predodžba o besmrtnosti i zagrobnosti potiče iz arijske tradicije; razrađena je u vedizmu i brahmanizmu, a svoj je najjasniji oblik dobila u upanišadima. U vedizmu je besmrtni Agni, bog ognja, koji se neprestano obnavlja. Čovjeka nakon smrti nadživljava njegova bit u beskrajnom produžetku kosmičkoga trajanja. U brahmanizmu čovjekovu besmrtnost omogućuje ritual koji oponaša kosmičku dramu stvaranja i žrtvovanja. U upanišadskom naučavanju, nakon smrti slijedi ili inkarnacija (ako se duša askezom i meditacijom nije pročistila) ili oslobođenje. U budizmu duša nije supstancijalno sopstvo nego neprekidan niz uzastopnih stanja svijesti. Nakon izlaska iz lanca samsāre, duša ulazi u nirvānu, stanje vječnoga mira i spokoja. U kineskim religijama predstava o zagrobnom životu povezana je s kultom predaka; duša prebiva na trima mjestima: odlazi u nebo, ostaje u grobu, prebiva u pločici (ili žrtveniku) predaka. U šintoizmu obožene sjene predaka nastavljaju živjeti u blizini živih, gdje nevidljivo djeluju u njihovu životu; dobroćudni su ako se udobrovolje kultom, zli ako se obožavanje i uspomena zanemare.

S druge strane, jedino izvorna biblijska religija nema predstave o zagrobnom životu. Kada opisuje stvaranje čovjeka, Biblija kaže da je spajanjem „praha zemaljskog“ i „daha života“ nastala „duša živa“ (1. Mojsijeva 2:7). Nigdje se ne kaže da je čovjek dobio dušu, već da je čovjek = duša. Nigdje u Bibliji se ne kaže da duša može da postoji nezavisno od tijela, da nadživi tijelo i ode u raj ili pakao. Naprotiv, prilikom smrti duša jednostavno prestaje da postoji, jer se razdvajaju elementi od kojih je sastavljena (Psalam 146:4; 1. Mojsijeva 3:19; Ezekijel 18:20; Propovjednik 12:7). Samo Bog ima besmrtnost (1.

Timoteju 6:16). Prema Bibliji, smrt je posledica pada u grijeh, a stanje smrti neka vrsta nesvjesnog sna, do ponovnog podizanja u život od Boga u uskrsenje života ili uskrsenje konačnog suda. U Starom savezu „šeol“ je mjesto gdje bivaju mrtvi, bez razlikovanja dobrih od zlih. „Šeol“ je sinonim za grob. U Novom savezu grčka riječ „hades“ pominje se 11 puta i odgovara hebrejskoj riječi „šeol“, koja se nalazi na 66 mjesta u mazoretskom tekstu, i odnosi se na podzemni svijet mrtvih, što simbolički predstavlja zajedničku grobnicu čovječanstva. Had je sinonim za smrt i grob (vidi Otkrivenje 20:14).

ZAKON PRENOŠENJA – magijski zakon koji sugerira da kad jednom dva čovjeka ili predmeta dođu u kontakt, magična veza između njih traje sve dok se ne obavi formalni egzorcizam ili čin uklanjanja koji prekida nematerijalnu sponu. Prema ovom zakonu, prenošenje ima svoje opasnosti i benefite. Benefiti navodno uključuju prenošenje svetosti nekog sveca ili duhovnika na relikvije, kao što se čini u hramovima i crkvama, vrlinom njihovih vjerskih rituala kojima rukovode unutar tih objekata. Medijumi ili vidovnjaci obično koriste predmet koji je nekad pripadao nestalom subjektu kao „fokus“ za psihometriju ili vidovnjaštvo tokom seanse. Opasnosti uključuju mogućnosti stavljanja prokletstva preko predmeta koji su nekom pripadali, vlasni kose, komada odjeće i sl. U vudu magiji prave se lutke žrtve, obično sa nečim što joj je pripadalo, da bi se preko njih upražnjavao ritual namijenjen žrtvi. Da je duhovna kontaminacija realnost svjedoče i različiti uputi u Bibliji upućeni Božjem narodu da ne stupa u kontakt i ne sudjeluje u nezna-božaćkim praksama koje uključuju i ritualne oblike nemoralna, prokletim predmetima (idolima i raznim vjerskim znamenjima), paganskim svetkovinama, okultnom literaturom i sl.

ZEC I JAJA KAO USKRŠNJI SIMBOLI – pojam „uskrs“ (eng. Easter) veže se za pagansku boginju Ištar, od koje ne dolazi samo ime Uskrsa, već i tradicija Korizme koja je nadomjestila cjelomjesečno slavlje povodom rođendana te boginje. Simboli zeca i jajeta takođe imaju paganski

izvor. Simbol zeca koji nosi jaja potiče iz jedne od legendi o boginji Eostri. Legenda kaže kako je Eostre jednom u šumi naišla na ptičicu koja je od hladnoće umirala u snijegu. Ona ju je pretvorila u zeca, kako bi je krzno zaštitilo od hladnoće. Kako je prije bio ptica, ovaj zeko je nastavio izlijevati jaja. On ih je pak svake godine oslikavao i poklanjao boginji Eostre iz zahvalnosti što mu je spasila život. Odatle potiče običaj bojanja jaja. Drugi izvori ukazuju da tradicija bojanja jaja potiče iz Egipta. Kao i u mnogim drugim kulturama, u Egiptu se jaja smatralo simbolom plodnosti i blagostanja. I ne samo to, oni su vjerovali da se Zemlja doslovno izlegla iz jajeta. Taj običaj se kasnije proširio svijetom, a kombinacija više boja i crtanja po jajima pojavila se u srednjem vijeku u crkvenoj tradiciji koja to pravda vjerovanjem da je Marija Magdalena nosila košaricu jaja cezaru Tiberiju koja su se usput čudesno obojila u crveno (?!). Treba još pomenuti i običaj jedenja šunke na Uskrs koji je vezan za Tamuza, sina Bala i Ištar, kojeg je u lovu ubila divlja svinja, nakon čega je „boginja“ uvela jedenje svinjetine u obredne svrhe, dok je jednom godišnje obilježavana njegoova smrt, čemu je prethodilo 40 dana posta.

ZMAJ – smatra se simbolom uspjeha i napretka, jedan od osnovnih jang simbola u kineskoj kosmologiji i mitologiji. Zmaj je simbol muške snage i plodnosti, njegov alter ego je feniks; feniks simbolizuje moć jina i žensku ljepotu kada stoji pored zmaja. Tako da zmaj i feniks zajedno simbolizuju cara i caricu i bračnu sreću. Zmaj je najmoćniji simbol u kineskom panteonu simbola. Kao jedana od četiri nebeska stvojenja, i kao osnovni simbol feng šua, zmaj označava početak. On je nosilac istoka, mjesta odakle sunce izlazi i odakle dolaze prolječne kiše. Tako simbolizuje dobru vodu, koja je za uzvrat simbol bogatstva. Takođe označava i kontinuiran uspjeh, velika dostignuća i napredak. Postoji vjerovanje u devet zmajeva, od kojih svaki ima svoju zasebnu funkciju u donošenju sreće, zaštiti, sticanju energije, snage i znanja. U grčkoj mitologiji drakon je najveća zmija – mitski simbol besmrtnosti i obnavljanja.

ZNACI PRSTIMA – Određeni znaci prstima imaju okultno značenje.

1) Raširena dva prsta ili V znak: Znak V prstima potiče od satanskog „blagoslova“ tokom rituala. Koristile su ga poznate ličnosti kao Nikson, Čerčil, Jaser Arafat, ljevičari, radikali, komunisti, Adam Vajshaupt (osnivač Illuminata), masoni i drugi. Moderno opravdanje znaka je da „V“ zapravo stoji za „Victory“ (pobjeda). Sličan ovome je i znak „Vulkanov mir“, sa spojenim kažiprstom i srednjim prstom kao i malim i domalim prstom, koji parovi se opet razdvajaju u obliku slova „V“. U masoneriji „Vulkan“ je isto što i „Tubal Kajin“ (lozinka za Master masona trećeg stepena). Ovaj znak može se vidjeti u „Star Trek“ SF serijalu. V znak zapravo popularizuju iste javne ličnosti koje promovišu i ostale satanske znake i obrasce ponašanja.

2) Podignut kažiprst i mali prst, dok su srednji prst i prstenjak savijeni. Poznat kao „El Diablo“ ili đavolov znak. Simboliše podaničku vjernost Sotoni. Popularizovan je preko brojnih poznatih ličnosti iz svijeta muzike, šoubiznisa i politike.

3) Palac, kažiprst i srednji prst podignuti i sastavljeni. Simbolika tri prsta potiče od vavilonskog trozubog pozdrava. Na ikonama koje navodno predstavljaju Isusa Hrista i razne svetitelje, mogu se zapaziti okultni znaci prstima, koji se takođe primjenjuju i kod tzv. „osjenjivanja krstom“ sa tri prsta, što se obično smatra i upražnjava kao čin pobožnosti u pravoslavlju prilikom izvođenja crkvenog obreda, slava i sl.

4) Palac i kažiprst savijeni u krug. Znak OK navodno izražava odobravanje ili cijenjenje, međutim, u okultnom svijetu i muzičkoj industriji skriva dublje značenje: tri podignuta prsta predstavljaju pagansko trojstvo, dok u isto vrijeme krug koji obrazuju palac i kažiprst, zajedno sa srednjim prstom oblikuju broj 6 (666), a takođe mogu simbolisati i svevideće Sotonino oko.

ZODIJAK – Životinjski krug; ovako se zovu, još od najstarijih vremena, zvijezde koje se nalaze na ekliptici i koje su podijeljene na dvanaest jata, zato što su pojedina zvjezdana jata u tom krugu, nazvana

većinom životinjskim imenima (Ovan, Bik, Blizanci, Rak, Lav, Devica, Vaga, Škorpija, Strijelac, Jarac, Vodolija, Ribe).

ZOMBI – stvorenje u vuduu prikazano kao ljudsko truplo koje je vraćeno u život putem magije ili drugog natprirodnog umjeća. Ova riječ na Haitiju označava čovjeka bez vlastite svijesti, osobe koja je u transu tj. pod tuđom mentalnom kontrolom, bezumnog roba nekog čarobnjaka. U savremenoj književnosti i filmskoj umjetnosti, pogotovo u horor žanru, zombiji su živi mrtvaci koji se hrane mesom živih ljudi, a ponekad i ljudskim mozgovima.

Ž

ŽREC – mnogobožački, paganski sveštenik, vrač, šaman.

ŽRTVOVANJE – religijski ritualni čin prinošenja žrtve božanskim ili demonskim silama, zajednički kod mnogih drevnih naroda i religija, da bi se ove umilostivile ili da bi im se zahvalilo na milosti. Motiv za prinošenje žrtve je produžavanje, podsticanje i ponovno uspostavljanje veze između ljudskog i božanskog.

Primarne žrtve i njihova podjela:

- Krvne žrtve: ljudi, životinje, ptice
- Beskrvne žrtve: plodovi, odjeća, novac, hljeb, so
- Libacije u piću: vino, rakija, mlijeko, ulje
- Magijske
- Ekspijatorne: kajanje, ispaštanje i sl.

Literatura

Biblija Starog i Novog saveza – Novi revidirani prevod

Dr Voren Piters, Mistična medicina

Dr Ketj Barns, Masonske i okultni simboli

Wikipedia – online slobodna enciklopedija

Radovi na sajtu Instituta za izučavanje religije (www.religija.me)

Drugi internet izvori